

**ZORLUKLARI AŞA AŞA İLERLEYEN
METAL İŞÇİLERİ**

KAZANACAĞAK!

İSTANBUL 3. BÖLGE BAĞIMSIZ SOSYALİST MİLLETVEKİLİ ADAYI İPEK BOZKURT 'A ÖZGÜRLÜK!

Düzen cephesinin açmazları ve sınıf hareketinin birikimleri

Ülke çapında yaygın gösterilere sahne olan 1 Mayıs, seçim sonrası dönemin çarpıcı bir provası olarak değerlendirmeyi hak ediyor. Gerek düzen cephesinin açmazları, gerekse sınıf ve kitle hareketinin birikimleri ve sorunları son olarak 1 Mayıs üzerinden yansımış oldu.

AKP'ye mecbur düzen cephesinin açmazı

Düzen cephesinin en temel açmazı, şüphesiz ki baskı, zorbalık ve şiddet dışında bir seçeneği kalmaması AKP'ye mecburiyetinin sürmesidir. Dinci-gerici iktidar, kendisine bir alternatif çıkarılamadığı, emperyalist merkezler ile teknelci burjuvazi halihazırda bu olanaktan yoksun olduğu ölçüde, saldırganlık siyasetinde tüm ölçüleri bir yana bırakmakta sakınca görmüyor. İç kavgaların ortaya saçtığı pisliklerin bugüne kadar geleneksel tabanında dağılma yaratmamasını en çok buna borçlu. Ölüm-kalım meselesi olarak gördüğü ve öyle de olan 7 Haziran seçimlerine de haliyle demagogilerin en çirkef biçimleriyle birlikte, baskı ve terörün dizginlerini salarak hazırlanıyor. Oy desteğini korumak için kutuplaştırmak, bu arada karşıtı olarak gördüğü her kesime polis ve yargı terörüyle saldırmak, kendi iç bünyesini hizada tutmanın ve geleneksel tabanını kemikleştirmenin işlevli bir aracı durumunda.

Bu politikaların geniş kitlelerde yarattığı öfke birikimi çoktandır umurunda değil zaten. Bunun tasasını en çok emperyalist efendileri ile Türk burjuvazisinin sınıf aklına sahip kesimleri duyuyor. Söz konusu umursamama hali, yalnızca seçimlere kadar işleri sıkı tutmak ihtiyacından da gelmiyor. Son iki yıldır açıkça görüldüğü üzere dinci-gerici iktidarın Türkiye'yi yönetme, kendi tabiriyle "yeni Türkiye" vizyonunda koyu bir baskı ve zorbalıktan başka bir şey yok. Zira seçimlerden sonra ayakta kalabilmesi de ancak bu yolla mümkün. Şu ana kadarki verileri altüst eden bir sürpriz yaşanmazsa, 7 Haziran'ın ufkunda iki seçeneği AKP hükümeti görünüyor ve iki durumda da işçi ve emekçileri zorlu günler bekliyor. Bu seçeneklerden hangisinin hayat bulacağını HDP'nin barajı geçip geçmeyeceği belirlese de, sonuç değişmeyecek. Zira meclis aritmetiği üzerinden görece zayıflamış bir AKP'nin de tersinden mutlak çoğunluk elde etmiş bir AKP'nin de varlığını sürdürülebilmesi, despotizmin koyulaştırılmasından geçiyor.

Oysa Türkiye'nin politik açıdan dinamik kesimini oluşturan hayli geniş bir işçi, emekçi, gençlik kitlesinin tahammül kapasitesi çoktan aşılmış durumda. AKP'nin saldırganlık ve şiddetle karılmış kutuplaştırma politikası, sermaye düzeninin bekası açısından alabildiğine tehlikeli, her an patlamaya gebe olan tepkileri kışkırttıkça kışkırtıyor. 1 Mayıs üzerinden yaşananlar bunun güncel bir sahnesi gibiydi.

Faşist baskı ve gerici zorbalığa karşı 1 Mayıs

Gösterilerin yaygınlığı ve kimi yerlerdeki kitlesel katılımlar, dinci-gerici iktidarın gemi azağına almış baskı

ve zorbalığına tepkinin artarak sürdüğünü gösteriyor. Nitekim yürüyüş ve mitinglerin ortak temalarından ilkinin, AKP iktidarının faşist baskı ve gerici zorbalığına karşı protestolar oluşturdu. 2013 baharından bu yana oy desteğiyle kıyaslanamaz düzeyde gücünü kaybeden dinci-gerici partinin yanıtı ise bir kez daha faşist baskı ve terör şeklindeydi. Taksim 1 Mayıs'ını engellemek için elinden gelen tüm gerici ve faşizan hünerlerini sergilemek bile kendisine yeterli gelmedi. Hem 1 Mayıs günü İstanbul'da estirilen polis terörü, hem de düzen mahkemelerinin tutumu, "kamu güvenliği" gerekçesine dayandırılan İç Güvenlik Yasası'nın canlı bir uygulaması oldu. 400'ü aşkın insanın işkenceli gözaltı süreci ve ardından yaşanan tutuklamalardaki keyfiyet, zaten hallaç pamuğu gibi atılmış olan düzen hukukunda tüm sınırların hepten bir yana bırakıldığını teyidiydi aslında.

Yaşanan zorbalık ve keyfiyet karşısında sergilenen direnci ise şüphesiz devrimci kitle hareketinin bir birikimi saymak gerekiyor. AKP iktidarının özellikle son iki yıldır yoğunlaşan baskı ve terörü ilerici toplumsal dinamiklerde gerileme ve sinme yaratmak bir yana, daha büyük bir inatla direnmeyi kamçılıyor, daha geniş kitleleri militan mücadeleye kanalize ediyor.

İşçi sınıfı saflarında mayalanan mücadele

İşçi sınıfı cephesinden yaşanan gelişmeler ise bir başka kanaldan bu birikime eklenmektedir. Sınıf hareketi, şüphesiz genelde ağır çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı sürekli bir örgütlenme ve hak arama eğilimiyle çıkış yolları bulmaya çalışıyor. Çoğunluğu örgütlenme girişimlerinin işten atma saldırısıyla bastırılması nedeniyle gerçekleşen direnişler olsa da parçalı fakat yaygın eylemlilikler durulmadı hiçbir zaman. 2013'ten bu yana ise hala parçalı ve mevzi ölçekli yapısını sürdürse de daha militan eylemler gerçekleşti, Greif, Seyitömer, Yatağan, Soma vb. gibi. Nihayet 2015'e Birleşik Metal-İş'te örgütlü işçilerin MESS'e satışlarına karşı dizginlenemeyen tepkisi grev iradesine dönüştü. İcazetçi bürokratik yönetimin isteksizliğine ve oyalamalarına rağmen başlangıcı yapılan grev, ancak yasaklanmayla, daha doğrusu erteleme karşısında meşru-militan mücadeleye yönelen işçilerin bizzat bürokrasi tarafından yatıştırılması ya da kırılmasıyla bastırılabilmişti.

Fakat işçi sınıfı içindeki tepki birikiminin yaygınlığı ve yoğunluğu Bursa'daki metal işçilerinin hareketiyle bir kez daha dışavurmuş bulunuyor. Halihazırda

işçilere en ağır sömürü ve kölelik koşullarının dayatılabilmesinde başrolü oynayan Türk Metal ihanetiyle hesaplaşma sınırlarında seyretse de son metal hareketliliğinin kaynağında uzun yılların tepki birikimi var. Türk Metal'in tahakkümündeki işçilerin, '98 yılında yaşanan patlamadan sonraki bu ilk büyük çıkışı, tahammül sınırlarının işçi sınıfının geneli açısından da aşıldığını gösteriyor.

Nitekim 1 Mayıs eylemlerinin öteki ortak gündemi işçi ve emekçilerin, ağır sömürü ve kölelik koşullarına karşı yükselttiği tepkiydi. Taşeron köleliği, iş cinayetleri ve düşük ücret dayatmaları, belirgin işçi katılımının göze çarptığı kimi işçi havzalarındaki gösterilerin temel protesto başlıklarıydı. Üstelik bu işçi katılımı, bürokratik sendikal yönetimlerin ilgisizliğine rağmen gerçekleşti. Özellikle İstanbul 1 Mayıs'ı oldukça çarpıcı bir tablo sunuyor. Örgütlü oldukları işyerlerinde nasıl bir hazırlık yaptıkları belli olmayan sendikal bürokrasi, 1 Mayıs alanlarına işçi taşımak için neredeyse kılını kıpırdatmamıştı. Örneğin, düzenin baskı ve tehditleri karşısında bir eylem mevzisine çevirmesi gerekirken binasını terk eden DİSK'in iki büyük sendikası, hani metal grevinin yasaklanması sonrasında keskin açıklamalar yapan Birleşik Metal-İş ve Genel-İş'in eylemlerdeki katılımı başka söze gerek bırakmıyor. Bu tablonun benzeri Gebze gibi bir sanayi havzası ile işçilerin korku duvarlarını yıkarak Türk Metal çetesiyle hesaplaşmaya giriştiği Bursa'da yaşandı.

Sınıf hareketinin önündeki engellerin son demleri

Bu yanı sıra 1 Mayıs, işçi sınıfı saflarında mayalanan mücadele birikimine olduğu kadar, bu mücadelenin engelleri haline dönüşmüş her renkten sendikal bürokrasinin iflasına da yeniden ayna tuttu. Artık beylik açıklamalarla, yatıştırıcı vaatlerle işleri idare etmenin devri kapanmış durumda. Metal işçilerinin gerek 2015'in ilk aylarına damgasını vuran grev girişimi, gerek Bursa'daki metal işçilerinin Türk Metal ihanetiyle hesaplaşma iradesini kuşanmaları, günlerdir sürdürdükleri eylemlerin sıçrayıp büyümesi, sendikal bürokrasi şebekesinin zamanının dolduğunu gösteriyor. İşçi sınıfı çıkış yolu ararken, içgüdüsel olarak en başta bu engellerle hesaplaşmanın zorunluluğunu bizzat kendi eylemi içinde yaşayarak görüyor.

Özetle düzen cephesinden gerici baskı ve zorbalıkla, katmerli kölelik ve sömürüyle şekillendirilmek istenen yeni dönemi, işçi sınıfı da tüm engellere rağmen kendi yolunu çizmeye çalışarak karşılıyor. Sınıf hareketi korku duvarlarını yıkarak ilerledikçe, önündeki engelleri, en başta da sendikal bürokrasi şebekesini dağıtması işten bile değildir. Ve işçi sınıfı sermayenin gerici ideolojileriyle uzun yıllardır kirlettiği bilincini bu mücadele içinde arındırıp, devrimci sınıf bilinciyle kuşanmayı, bağımsız-militan mücadele örgütlenmelerini yaratmayı ve sermaye düzeniyle gerçek hesaplaşmanın yolunu tutmayı da başaracaktır.

Sendikal bürokrasiyi aşmak için taban iradesi!

1 Mayıs gibi sınıf mücadelesinin bu önemli günü geride kalırken, sendikal bürokrasinin rengi iyice açığa çıkmış oldu. Bugün işçi sınıfının bedeller ödeyerek kazandığı haklar gasp edilirken susan ve işçileri sermaye adına denetim altında tutmayı kendine görev edinen bu bürokratik kast, 1 Mayıs'ın tarihsel ve sınıfsal özünden kopartılarak, içini boşaltmayı da ihmal etmedi. Türk-İş Zonguldak'ta içi boş ve göstermelik bir 1 Mayıs "kutladı." Yandaş Memur Sen ve Hak-İş ise Konya'da "Daha Güçlü Demokrasi İçin Yeni Anayasa" sloganıyla 1 Mayıs mitingini adeta AKP'nin seçim mitingine dönüştürdü. Öyle ki Hak-İş mitinginde pankart açılmasına dahi izin verilmedi. Öte yandan yapılan tüm konuşmalarda AKP politikaları işçilere 1 Mayıs vesilesiyle yineleni.

AKP'nin işçinin kıdem tazminatını gasp etmek için uydurduğu fon önerisi Hak-İş bürokratlarınca "Kıdem tazminatını güvenceye almak" adı altında 1 Mayıs alanında tekrarlanabildi. Bu sendikal bürokrasinin sınıf mücadelesinde oynadığı kirli rolün ibretlik bir örneği olurken, öte yandan da işçilerin Taksim kararlılığı kirli bir propaganda eşliğinde sürekli işlendi.

Hain Türk Metal Sendikası ise Zonguldak'taydı. Ancak Bursa'da Zonguldak'a gitmeyen Türk-İş ve Türk Metal'in 1 Mayıs programları metal işçilerinin öfkesinden korktukları için iptal edildi.

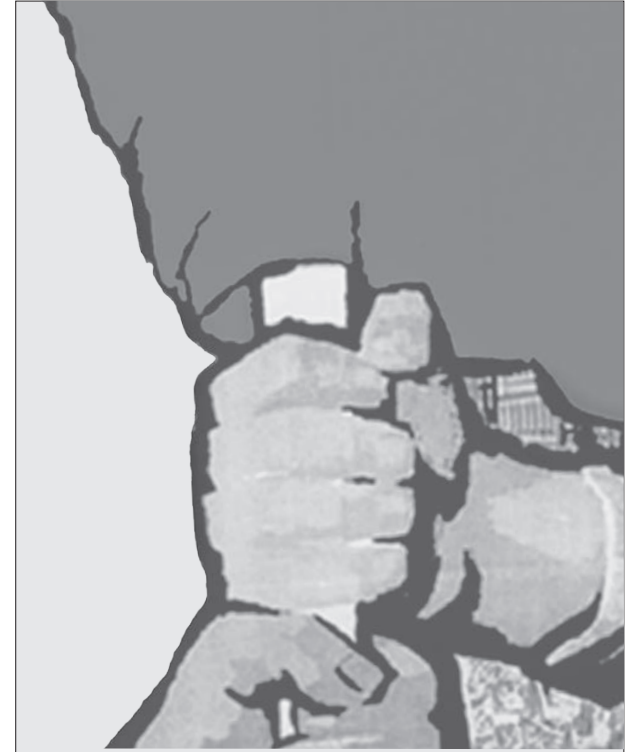
Korkmakta haklılar!

Bu hain çetenin Bursa'da işçilerin inisiyatifinden korktukları ve ne denli saldırgan olabilecekleri son istifalar vesilesiyle tekrar görülmüş oldu. İşçilere el kaldıran bu hain işçi satıcıları tarihe utanç verici rolleriyle bir kez daha yazılmış oldular. Ancak buna en iyi yanıt yine metal işçileri verdi. Bu hain "sendikanın" tüm engellemelerine, kirli propagandasına ve zorbalığına rağmen metal işçileri çıkış yolunun kendi iç birliklerinden geçtiğini görerek harekete geçti.

Türk Metal'in şimdiye kadar sürdürdüğü hükümranlılığın gerisinde de bugün işçilere karşı el kaldırmasında da sermaye ve devletinden aldığı destek bulunuyor. Ancak geline yerde işçilerin taban iradesi bunu aşmış, Türk Metal'in zorbalığı işe yaramamıştır. Daha öncesinden de Türk Metal'in bu zorbalıkları olmuş, Bosch fabrikasında ve Renault'ta geçtiğimiz yıllarda da benzeri saldırılarda bulunmuştu. Ancak tüm bu deneyimlerin üzerinden artık işçiler kendi güçlerine güvenmeye, söz-yetki-karar hakkını istemeye başladı ve bunu da fiili-meşru yolla elde etmeyi öğreniyor.

Metal işçileri Bursa'da sınıf hareketinin önünde büyük bir engele dönüşen sendikal bürokrasiye önemli bir darbe indiriyorlar. Metal işçisinin açtığı bu yol, işçi sınıfının bundan sonraki mücadelesinde de örnek bir deneyim olacaktır. İşçi hareketi önünde bir barikat olan, sınıfın değil sermayenin çıkarlarını gözeterek dalgakıran rolü oynayan sendikal bürokrasi, Türk Metal çetesinin uğradığı şu son yenilginin benzerlerini mutlaka tadacaktır.

Türk Metal çetesi hesap verecek!

Yıllardır metal işçileri üzerinden kurduğu saltanatla patronlara hizmet eden Türk Metal çetesi, bugün 'çeteci' kimliğine yakışır bir saldırıya daha imza attı. Sırtlarındaki kamburu atmak, daha iyi çalışma ve yaşam koşullarına ulaşmak için sendikadan istifa eden işçilere saldırdı.

Türk Metal çetesi, metal işçilerinin bu büyük adımını takip etmek ve kamuoyuna sunmak için alanda olan gazetemizin yazı işleri müdürü Tayfun Altıntaş ve muhabirimiz Ersin Özdemir'e de saldırdı. Tayfun Altıntaş kafasına, gözüne ve vücudunun değişik bölgelerine aldığı darbeler nedeniyle Çekirge Devlet Hastanesi'ne kaldırılırken, yüzüne aldığı darbeler nedeniyle Ersin Özdemir de çeşitli yerlerinden yaralandı. Bunun yanı sıra muhabirlerimizin kameraları kırıldı. Altıntaş ve Özdemir'in sağlık durumları şu an için iyi.

Türk Metal çetesi bu saldırısıyla ne metal işçilerini yıldırabilecek, ne de devrimci basını engelleyebilecek. Saldırının ardından ortaya çıkan tablo da bunu gösteriyor. Metal işçileri Türk Metal'e yönelik tepkilerini fabrikalarında sürdürüyor. Hem gruplar halinde hem de bireysel olarak sendika görünümlü çeteci takımından yollarını tümüyle ayırıyorlar.

Dosta-düşmana bir kez daha duyuruyoruz; Türk Metal çetesinin saldırısı sökmeyi, sökmeyecek! **Kızıl Bayrak** metal işçilerinin sesi-soluğu olma onurunu taşımaya devam edecek. Metal işçisinin onurlu davasını savunmaya ve bu uğurda her türlü bedeli ödemeyi göze almaya devam edecek.

Başta metal işçileri olmak üzere işçi sınıfı ve emekçilerin haber alma hakkını engelleme anlamına gelen bu saldırıya karşı gazeteci örgütlerini harekete geçmeye, metal işçisinin sesini emekçilere taşıyan devrimci basın çalışanlarını sahiplenmeye çağırıyoruz.

Tüm dost ve yoldaşlarımızı dayanışmayı yükseltmeye, metal işçilerinin sesini büyütmeye çağırıyoruz.

Kızıl Bayrak
5 Mayıs 2015

Metal işçisi Türk Metal'i fabrikalardan temizliyor!

MESS işbirlikçisi Türk Metal çetesine karşı biriken öfkesini 26 Nisan'da Bursa Kent Meydanı'na akıtan metal işçileri attıkları bu ilk büyük adımın ardından yeni adımlarla birliklerini ve mücadelelerini büyüterek Türk Metal'i fabrikalardan silmek üzere ayağa kalktı.

26 Nisan eyleminin ardından oluşturdukları Fabrikalar Arası Kurul'u, Türk Metal'e gereğini yapması için verdikleri 5 Mayıs öncesinde 3 Mayıs'ta toplayan işçiler aldıkları kararları şöyle sıraladılar:

"5 Mayıs'a uzanan yolda öncelikle bugün iş başı yapacak olan Renault 4-12 vardiyasında toplu giriş yapılması önemlidir. Bunun için mümkün olduğunca son servis gelmeden ve zorunlu olmadıkça içeri girilmemeli, toplu giriş yapılmalıdır. Daha önce belirlenen tutuma bağlı olarak tek bir arkadaşımızın kartı okunmadığında kimse işbaşı yapmamalıdır.

2- Tatil dönüşünün ardından Renault'ta ve diğer fabrikalarda yemekhanede tabaklara vurma ile toplu giriş ve çıkış eylemleri sürdürülmelidir.

3- 4 Mayıs Pazartesi günü gündüz vardiyası çıkışında tüm fabrikalar, BTSO binasının önünde, Organize Cami yanındaki alanda buluşacak, böylelikle 5 Mayıs öncesi son bir kez daha TM yönetimi uyarılacaktır. Bu buluşma için bütün fabrikalardan toplu bir biçimde bu alana yürünecektir.

4- Talepler kabul edilmediği bir durumda 5 Mayıs tarihinde istifalar gerçekleştirilecektir. Bunun için en doğru biçim olarak, istifalar sonradan ilan edilecek ortak noktada gerçekleştirilecektir. Gece vardiyasından çıkan arkadaşlar ayrıntıları sonradan açıklanacak plana göre toplu halde bu noktaya gidecek ve istifalara başlanacaktır. Sonrasında da diğer vardiyalar da en uygun zaman içerisinde bu noktaya gelerek istifalarını belli bir düzen ve disiplin içerisinde gerçekleştireceklerdir. Tüm bu süreç tam bir işçi disiplini ve sorumluluğuyla tamamlanacak, herhangi bir bozucu tutum anında engellenecektir.

5. İstifaların ardından süreci fabrikalarda öncü arkadaşlardan oluşacak kurullar ile genel olarak Fabrikalar Arası Kurul yürütecektir. Bundan dolayı hiçbir hesap gütmeden tüm fabrikaların ve fabrikalardaki işçi arkadaşlarımızın bu kurullarda temsili sağlanmalıdır. Bu metal işçisini, farklı hesabı olan, böylelikle metal işçisini bölüp parçalayacak olan güçlere karşı birleştirecektir. Hakları için mücadele eden metal işçisi güvenle taleplerini elde etmek için mücadelesini sürdürecektir."

Aldıkları kararlar doğrultusunda yollarını çizen işçiler haftalardır Bursa'daki fabrikalarda sürdürdükleri eylemlerini Türk Metal'den kitlesel biçimde istifa etmeye başlayarak büyük bir yangına çevirdiler. Bu

yangın kısa sürede, Türk Metal esaretinden kurtulmak isteyen farklı kentlerdeki fabrikaları da sardı.

Dalga dalga istifalar

Başta Renault, Coşkunöz ve Mako olmak üzere öncü işçilerin girişimleriyle yürüyen mücadele gelinen aşamada Türk Metal'den dalga dalga istifalar biçiminde ilerliyor.

Bosch işçilerinin basıncıyla MESS ve Bosch yönetimiyle imzalanan sözleşmenin diğer fabrikalar için de geçerli olması talebiyle Renault'ta patlak veren mücadele yine Renault işçilerinin kararlı duruşuyla ilerliyor.

Metal işçileri 5 Mayıs günü işbirlikçi çetenin eli sopalı adamlarının organize sanayi içerisinde gerçekleştirdiği saldırıya rağmen kararlılıklarını koruyarak Türk Metal'i fabrikalarından atmak üzere büyük bir hamle yaptılar.

Saldırı ters tepti, direniş kazandı

Saldırıda birçok işçinin yaralanması ise metal işçilerinin öfkesini daha da arttırdı. Türk Metal'in Tofaş ve Coşkunöz'den getirttiği temsilcileri aracılığıyla gerçekleştirdiği saldırı ters tepti. Saldırının ardından tüm vardiyalarda e-devlet şifreleri aracılığıyla istifa etmeye başlayan metal işçileri Renault patronunun işten atma saldırısı karşısında da örgütlü duruşlarını gösterdiler.

Renault'ta 5 Mayıs 16.00-24.00 vardiyası yemek boykotu yapma kararı alırken işçiler, bu kararı Türk Metal'in saldırısına uğrayan arkadaşları için aldıklarını ve yemekhaneye sendikacıları sokmayacaklarını duyurdu.

İstifaların kitleselleşmesinin ardından 5 Mayıs gece vardiyasında arkadaşlarının işten atıldığı haberini alan Renault işçileri, daha önce Fabrikalar Arası Kurul'da aldıkları karar gereğince, içeri girmeyerek arkadaşlarına sahip çıktılar.

Metal İşçileri Birliği ise, Renault'ta işçilerin içeri girememesi üzerine fabrikada üretimi durdurma çağrısı yaptı. MİB, diğer fabrikalardaki işçilere de çağrı yaparak duruma tepki göstermelerini ve uygun olan işçilerin Renault'a gitmesi gerektiğini duyurdu. Diğer vardiyalarda çalışan Renault işçilerinin yanı sıra farklı fabrikalardan işçilerin de fabrika önüne ulaşmasıyla kapı önündeki işçi sayısı binleri buldu.

16.00-24.00 vardiyasının fabrikayı terk etmemesi ve 24.00-08.00 vardiyasının ise dışarıda direniş devam etmesiyle beraber fabrikada üretim durdu.

Direnış kazandı

Üretimin durmasının ardından ise kazanım geldi. İşçilerin kararlı duruşu nedeniyle geri adım atmak zorunda kalan fabrika yönetimi, işçilerin öz iradeleriyle seçtiği temsilcileriyle yaptığı görüşmede, atılan işçilerin geri alındığını açıklamasının yanı sıra işçilerin temel taleplerinden biri olan "Türk Metal'in gönderilmesi" sözünü verdi. Fabrika yönetimi ayrıca, ücret konusunu Fransa ile görüşmek için 15 gün süre istedi.

Taleplerinin karşılanması üzerine eylemlerine son veren işçiler 6 Mayıs günü de tüm bölüm ve vardiyalarda Türk Metal'den istifa başvurularına devam ettiler. İstifa başvuruları nedeniyle e-devlet sistemi de yoğunluğu kaldıramadı. Zaman zaman, istifa için siteme giren işçiler teknik aksaklık uyarısıyla karşılaştı.

Direnış Tofaş'a sıçradı

Renault işçilerinin ateşlediği istifa dalgası ve direniş kısa bir süre sonra **Tofaş'ı** sardı. Türk Metal ihanetine karşı ayağa kalkan Tofaş işçileri de istifaların yanı sıra Türk Metal'in fabrikadan gönderilmesi ve sendikadan istifalar sonucu işten atılmama garantisi için eylemlere başladılar. 6 Mayıs günü Tofaş işçilerinin eylemi sonuç verdi. Fabrikada üretimin durmasıyla paniğe kapılan patron, işçilerin taleplerini kabul ettiğini duyurdu.

Eylemlerin ve istifaların kararlılıkla sürdüğü temel fabrikalardan biri olan **Coşkunöz'** de işçiler 5 Mayıs'taki saldırının ardından kenetlenerek yollarına devam ettiler. Metal İşçileri Birliği'nin facebook adresi üzerinden mesajlar yayınlayan Coşkunöz işçileri, vardiyalar ve tüm bölümlerde istifaların seyriyle ilgili gelişmeleri aktardılar.

Mako' da da istifalar çığ gibi büyüyor. Dayanışma dilekçelerini paylaşan Mako işçileri, istifaların kısa sürede tamamlanmış olacağını belirttiler.

Diğer yandan, Mako, Coşkunöz, Tofaş ve Renault'ta istifalar sürerken yüzlerce işçinin gündüz vardiyalarından çıkışı sırasında fabrikaların önüne patron ve Türk Metal'in talimatıyla çevik kuvvet ekipleri getirilmesi dikkat çekti.

Bursa'da Renault işçilerinin eylemleriyle beraber ayağa kalkan **Valeo** işçileri de istifaların ardından eylemlerini yoğunlaştırdı. Valeo işçileri Renault'taki işçi arkadaşlarına destek için vardiya çıkışında istifa kararı aldı.

26 Nisan eyleminde de yer alan **Ototrim** işçileri de Türk Metal çetesinin temsilcilerine anlamlı bir yanıt verdiler. 6 Mayıs günü işçilere açıklamada bulunan Nilüfer Şube Başkanı Ruhi Biçer'i protesto eden işçiler Biçer'in konuşmasına izin vermediler. Otorim işçileri, fabrikada istifaların devam ettiği bilgisini verdiler.

Tepki yayılıyor

Bursa'daki metal işçilerinin sesi bölgeye ve diğer illere de yayılmaya başladı. MİB Facebook sayfasına bilgi veren pek çok işçi Türk Metal'i çalıştıkları fabrikalardan atmak için harekete geçtiklerini bildirdi.

Aralarında Arçelik Elektronik A.Ş., Delphi, Sakarya Otokar, Beylikdüzü Arçelik, TBVC Beltanve, Beyçelik ve SKT'nin de bulunduğu çok sayıda fabrikada işçilerin istifa için hazırlandığı ifade edildi.

İstanbul Beylikdüzü'nde kurulu Arçelik Elektronik Kart İşletmeleri'nde Türk Metal'den istifalar başladı. Şube Başkanı Murat Salar fabrikaya gelerek işçileri ikna etmeye çalıştı ancak istifalar devam etti.

Kızıl Bayrak / Bursa

Bugün Renault'ta yarın her yerde...

Metal İşçileri Birliği, Türk Metal çetesinin 5 Mayıs'ta gerçekleştirdiği saldırı ve ardından fabrikalarda yaşanan eylemlere ilişkin yaptığı açıklamalarda metal işçilerini birliğini güçlendirmeye çağırdı.

"Mafya bozuntuları hesap verecek!"

Türk Metal saldırısına ilişkin açıklamasında MİB, işçilere şöyle seslendi:

"Bu asalak soysuz çetelerle metal işçisinin hiçbir ilişkisi yoktur. Bu aşamadan sonra ellerinde işçi kanı olanlarla metal işçisinin hiçbir alışverişi olamaz. Metal işçisi kardeşinin kanını dökenlerden hesap soracaktır. Ancak ellerinde işçi kanı taşıyan bu mafya bozuntuları, metal işçisinin kararlılığını bozamazdır. Fabrikalarda şu an öfke sel gibi taşmaktadır. Metal işçisi belirlediği gibi dalga dalga istifa etmekte, Türk Metal'i terk etmektedir.

İşçinin alınteri üzerinde tepinen bu soysuz mafya bozuntularından metal işçisi kurtulacaktır.

Metal İşçileri Birliği, onurlu metal işçisini artık arkadaşlarının kanını elinde taşıyan bu soysuz çeteye tüm bağlarını kesmeye, hesap sormaya çağırıyor.

Saldırıları bizi yıldırmasın arkadaşlar, bu yaptıkları onların ne kadar çaresiz olduğunu gösteriyor.

Son kozlarını oynadılar ve kaybettiler.

Metal işçisinin öfkesi mafya bozuntularını yenecek!"

"Bugün Renault'ta, yarın her yerde kazanacağız!"

Renault'ta işten çıkarma saldırısına karşı direniş geçen ve birkaç saat içinde Renault yönetimine geri adım attıran metal işçilerini selamlayan Metal İşçileri Birliği, mesajında şöyle seslendi:

"Bugün büyük saldırılarla yüz yüze kalan metal işçisi, birliğiyle kazanıyor.

Gündüz TM çetelerinin saldırısına uğrayan metal işçisi pes etmedi. Doğrudu ve bu çeteye haddini bildirdi.

Arkasından da Renault'taki işten çıkarmalar karşısında en başta verdiği sözü tuttu işçi arkadaşlarımız. İşten atılanların arkasında durdular ve kazandılar.

Bu TM'nin bitişidir!

Bu birleşen işçinin gücünün göstergesidir!

Bu büyük devin uyanışıdır!

Elbette yapacak daha çok iş var!

Birliğimizi sağlamlaştıracamız.

Saldırıları karşı saflarımızı sıklaştıracamız.

Ne TM çetesine ne de başkalarına geçit vereceğiz.

Metal işçisi bugün tarih yazdı!

Yazmaya devam edecek!

Metal İşçileri Birliği olarak bütün işçi arkadaşlarımızı verdikleri bu yürekli mücadeleden dolayı kutluyor, saygı ve selamlarımızı gönderiyoruz."

"Birliğimizi sağlamlaştırmalıyız!"

MİB, Türk Metal'den dalga dalga istifa eden metal işçilerine kurulları oluşturma ve sözcüler seçme çağrısı yaptı. MİB'in çağrısı şöyle:

"Arkadaşlar Türk Metal çetesini püskürttük. Artık hava biz işçiden yana esiyor. Fabrikalarda dalga dalga yayılan protestolarımızla Türk Metal'i siliyoruz. İstifalar dalga dalga... Metal işçisi sırtına kene gibi yapışmış olan bu kan emicilerden kurtuluyor.

Elbette daha yapacak çok işimiz var. Öncelikle henüz Türk Metal'i bitirmiş değiliz. Bizden çaldıklarıyla saltanat kuran bu çete elbette ki bunu kaybetmemek için tüm kirli yöntemlere başvurmaya devam edecektir. Bunun için bunların oyunlarına hazırlıklı olalım. Birliğimizden tek bir parça dahi koparmalarına izin vermeyelim.

İşçi kanı döken bu mafya bozuntularıyla tüm bağımızı keselim. Hala da bağ kurmak isteyenler varsa onlarla da ilişkimizi gözden geçirelim.

Öte yandan istifa etmekle işimiz bitmiyor. Bu aşamadan sonra birliğimizi güçlendirmeliyiz. Atacağımız tüm adımlara hep birlikte karar vermeliyiz. Bunun için özellikle fabrikalarda ve fabrikalar arasında kurullarımızı güçlendirmeliyiz.

Bu bizim birliğimizi pekiştirecek ve bundan sonra da mücadelemizi yek vücut sürdürmemizi sağlayacak. Böylelikle fabrikalarda Türk Metal ortadan kaldırıldıktan sonra söz-yetki ve karar hakkı işçide olacak.

Bunun için hiçbir boşluk tanımadan bir yandan istifaları sonuna kadar götürmeliyiz diğer taraftan da işçinin iradesini yansıtan bir birlik kurmalıyız.

Bunun için bu süreçte çalışmalarına başlayan Fabrikalar Arası Kurul'un genişletilip güçlü bir temsilîyetle en kısa sürede toplanması gerekmektedir.

Bununla birlikte derhal bütün fabrikalarda tüm bölüm ve vardiyalarda işçiyi temsil edecek kurullar oluşturmalıyız. Her bölüm ya da birim kendi sözcüsünü seçmeli, bu sözcüler ortak bir kurulda yan yana gelmelidirler.

Zorlukları aşı aşı ilerleyen metal işçisine selam olsun!

Reno'da, Tofaş'ta, Coşkunöz'de, Mako'da, Valeo'da, SKT'de, Ototrim'de, Arçelik'te, Ford'da ve daha nice fabrikada direnen arkadaşlarımıza selam olsun!

Kazanacağız!"

Türk Metal çetesi işçilere saldırdı!

Haftalardır sürdürdükleri eylemlerin ardından işçilerin Türk Metal'e verdikleri sürenin dolmasına bir gün kala (4 Mayıs) işçiler son kez uyarı eylemi yaptı.

Renault, Coşkunöz ve Mako'dan mücadelenin içinde ve önünde olan işçilerin ortak iradesini temsil eden Fabrikalar Arası Kurul'un ikinci toplantısında alınan karar doğrultusunda, metal işçileri 4 Mayıs'ta gündüz vardiyası çıkışında BTO binasının önünde / Organize Cami'nin yanındaki alanda bulaşarak Türk Metal'i son kez uyardı.

Muhabirlerimize ve işçilere saldırı

5 Mayıs'ta verdikleri sürenin dolmasıyla sabah saatlerinden itibaren organize sanayi içinde caminin bulunduğu alanda toplanmaya başlayan işçiler, alanda kurulan bilgisayarlar aracılığıyla istifalarını vermeye başladıkları sırada Türk Metal çetesinin eli sopalı adamlarının saldırısına uğradılar.

Sabah fabrika önünde buluşan Coşkunöz işçilerinin karşısına çıkarak yalanlar savuran Türk Metal temsilcisi, *Kızıl Bayrak* muhabirlerini hedef göstermeye ve provokasyon yaratmaya çalıştı. *Kızıl Bayrak*'ı "işçileri kandırmak ve ortalığı karıştırmakla" suçlamaya çalışan Türk Metal temsilcisi "'98'de biz de istifa ettik. Hiçbir şey olmayacak" diyerek işçileri vazgeçirmeye çalıştı. Ancak Coşkunöz işçileri Türk Metal temsilcisinin provokasyon ve aldatmacalarına prim vermedi.

İşçilerin istifalar için alanda toplanmasının ardından saldırıya geçen Türk Metal çetesinin adamları, gazetemizin yazı işleri müdürü ve muhabiri Tayfun

Altıntaş ile muhabirimiz Ersin Özdemir'i hedef gösterdiler. Türk Metal çetecilerinin saldırısında Altıntaş kafasına ve vücudunun çeşitli yerlerine aldığı darbeler nedeniyle yaralanıp Çekirge Devlet Hastanesi Acil Servisi'ne kaldırılırken Ersin Özdemir de tekme ve yumruk darbeleriyle yaralandı.

Saldırı sırasında işçiler arasında da yaralananlar oldu. Türk Metalcilerin saldırısında yaralanan bir Renault işçisinin peşinden hastaneye giderek, işçiyi şikayet etmemesi için "ikna etmeye" çalışmasına ise yine işçiler izin vermedi. İşçinin arkadaşları Türk Metalcileri hastaneden kovdu.

Muhabirimiz Tayfun Altıntaş, hastanede yapılan ilk müdahalenin ardından taburcu edildi. Muhabirlerimiz,

saldırını gerçekleştiren Türk Metal'ciler hakkında Bursa Adliyesi'ne suç duyurusunda bulundu. ÇHD'li avukatlar da suç duyurusu sırasında muhabirlerimizin yanında yer aldı.

Renault, Coşkunöz ve Mako'dan işçilerin katılımıyla oluşturulan Fabrikalar Arası Kurul ise, saldırının ardından metal işçilerine şu çağrıda bulundu:

"İŞÇİ KANI DÖKEN TM İLE ARTIK BAĞLARI KOPARIYORUZ!"

BÜTÜN FABRİKALARDAKİ İŞÇİLER BİREYSEL İSTİFALARA BAŞLASINLAR!"

FABRİKALARDA VE BULUNDUKLARI ALANLARDA PROTESTOLARA DEVAM ETSİNLER!"

Kızıl Bayrak / Bursa

Kızıl Bayrak muhabiri Türk Metal saldırısını anlattı

Bursa'da metal işçilerinin Türk Metal'den istifalarını takip ederken Türk Metal çetesi ve adamlarının saldırısına uğrayan gazetemizin yazı işleri müdürü ve muhabirimiz **Tayfun Altıntaş** ile **Ersin Özdemir** çeşitli yerlerinden yaralandılar.

Türk Metal'in saldırısına uğrayan muhabirlerimizden Ersin Özdemir, saldırıyı anlattı.

"İşçileri kışkırtmaya çalıştılar"

"Metaldeki istifaları takip etmek için sabah saatlerinde Coşkunöz fabrikasının vardiyaya çıkışına gittik. Türk Metal temsilcisi işçileri istifadan vazgeçirmek için konuşmalar yapıyordu ve o sırada muhabir arkadaşım ve beni hedef gösterdi. 'Bunlar kim? Siz önde niye yürüyorsunuz?' tarzında ifadeler kullanarak işçileri bizim üzerimize kışkırtmaya çalıştı. Bu hedef göstermenin ardından işçiler buna kulak asmadılar ve yollarına devam ettiler. Zaten toplanma alanına ilk olarak Coşkunöz işçileri gitti. Türk Metal'in temsilcileri ve sağdan soldan topladığı görülen adamlar işçilerin olduğu yere yakın bir yerdeki çay

bahçesinde toplanmışlardı. Bunun dışında alanın civarında birçok noktaya adamlarını yerleştirdiklerini gördük. Çok bariz şekilde görülüyordu. Bir saldırı olabileceğini bu hazırlıktan anlayabiliyorduk. Daha önce toplanırken Renault işçileri gelmeden önce Türk Metal temsilcisi yine Coşkunöz işçilerine kara propaganda yapmaya devam etti. Sadece muhabirler olarak Tayfun ve beni değil Metal İşçileri Birliği'ni karalamaya yönelik konuşmalar yapıyordu.

"Hedef gösterip saldırdılar"

Bunların ardından Renault işçileri kitlesel bir şekilde alana geldi. İşçilerin alana gelişini görüntüledik. İşçiler, istifalar için özel bir bilişim şirketiyle anlaşmışlardı. Bilişim şirketinin elemanları, alana getirdikleri bilgisayarlarla istifaları yapmaya hazırlanıyordu. Masayı kurduktan sonra işçiler istifalara başlayacaklardı. İşçiler hatta kendi aralarında bilişim şirketine ödenecek parayı topladılar. İstifaların başlayacağı aşamada, alana yaklaşan Türk Metal'in adamları ilk olarak Tayfun'u hedef gösterdiler. Çünkü, geçtiğimiz haftalarda fabrikalarda yapılan eylemleri takip ettiği için Tayfun'u önceden gözlerine kestirmişlerdi. Bu yüzden ilk olarak Tayfun'u gösterdiler. 'İstiklal

Marşı okumayanlar burada mı' gibi sözlerle işçileri kışkırtmaya kalktılar. 'Bunlar kim? Kime çalışıyorsunuz' gibi sözlerle sözlü saldırılarına devam ettiler. Bu sözlerin ardından ilk önce Tayfun'a, ardından da bana saldırdılar. Türk Metal'in Tofaş temsilcisi olduğu söylenen Mesut Dinç isimli kişi saldırının başındaydı. O sırada ben de işçilerin istifalarını Eksen TV'ye canlı yayında yansıtıyordum. Bana saldırıp elimdeki kamerayı ve monopodu kıranların başında yine Mesut Dinç adlı kişi yer aldı. Saldırı sırasında, haber için kullandığımız cihazlarımızı da aldılar. Saldırı sırasında Tayfun da ben de darp edildik. ÜİD-DER'den bir arkadaşımız da gelişmeleri takip etmek üzere oradaydı. Ona yönelik de bir saldırı gerçekleşti.

Saldırının ardından alandaki işçilere İstiklal Marşı meselesini gündeme getirdiler. 'İstiklal Marşı'nı okumayanlar orada mı?' diyerek kışkırtmalarına devam ettiler. İşçiler ise bunun karşısında İstiklal Marşı'nı okumalarına rağmen o işçilere de tekbir getirerek saldırdılar. Metal işçileri mümkün mertebe provokasyona yer vermemeye çalıştılar. İşçiler arasında da yaralananlar var. Tüm bu saldırı sırasında toplanma alanında polisler de vardı ve onlar da aslında olayı seyrettiler. Her şey olup bittikten sonra çevik kuvveti getirdiler. İstifa için getirilen kağıtlar ve listeleri de yırttılar. Masaları kırdılar."

‘Maceracılar’ Bursa’da!

B. Çağ

Bursa’da metal işçileri, Türk Metal çetesinin ihanet sözleşmesine karşı fiili-meşru mücadeleyi sürdürürken bir kez daha “macera” söylemleriyle önlerine set çekmeye çalışanlar çıkıyor.

İşçi sınıfı mücadelesi, Bursa’daki metal işçilerinin eylemleriyle hareketli günlerden geçiyor. Fabrikalarda eylemler, şube binasına hesap sorma ‘ziyaretleri’, Kent Meydanı’nda miting ve meydanda açık çağrılı istifa toplantısı gibi adımlarla yürüyen hareket şimdiden birilerinin ufkunu aşıyor.

Sözde sınıf mücadelesi verenler işçilerin eylemli mücadele hattını eleştiriyor. İşçilerin fabrikalardaki eylemlerini ‘tehlikeli’ olarak gören bu sol siyasetlerin önerileri ise Bursa’daki metal işçilerinin mücadelesinden ne kadar uzak olduklarını da gösteriyor. İşçileri ancak ‘hareket halindeki arabalardan izleyenler’ Kent Meydanı’nda işçilerin buluşmasını, 5 Mayıs istifa toplantısını mahkum etmeye çalışıyor.

“Hareketi bölecek, zayıflatacak” diyerek çevrelerini uzak tutmayı amaçlayabiliyorlar. Benzer bir eğilim metal sektöründeki ‘ilerici’ sendikal algıda da görülüyor. Metal işçileri kendi yolunu yürürken onların alternatifleri, işçilerin Türk Metal’den çıkıp başka bir bürokrasiyi kabul etmesinden öteye geçmiyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şubesi de bu bakışın bir ürünü olarak facebook sayfasından “Bir metal işçisi” imzasıyla bir paylaşım dahi yapabiliyor. Sendika yönetiminin paylaşmayı kayda değer bulduğu yazıya direkt Metal İşçileri Birliği’ni zayıflatmayı hedefliyor.

“MİB denilen bu kişiler işçilere yön gösterici ve yol tarif edici olarak ortaya çıksa da, işçi sınıfı için önderlik eden kurtarıcı olamazlar!” diyen paylaşımında şunlar yazılıyor: *“Eğer haklarımızı kazanmak ve sorunlarımızdan kurtulmak istiyorsak sendikal örgütlenme mücadelesi vazgeçilmezdir ve tüm işçi arkadaşlarca dikkate alınmalıdır!”*

MİB’in adını vererek hedef alacak kadar açık sözlüler, işçilere sundukları alternatifte ise çekingen. “Hangi sendika diye soruyorsak eğer, bu herkesçe biliniyor” diyerek yuvarlanan utangaç çağrı kişisel sayılırsa eğer, Birleşik Metal-İş Bursa Şube yönetiminin resmi açıklaması hatırlanmalıdır. Ayhan Ekinci açıklamasında *“Birleşik Metal-İş’in saflarında zamanı geldiğinde birleşmektir”* diyerek belirsiz bir zaman dilimine çubuk bükülmüştü. Ufukları sermaye devletinin yasalarının izin verdiği kadar olanlar, patronlarla masa başı anlaşmayı hak almaktan öncelikli sayanlar için bu anlaşılır elbette. Fakat metal işçilerinin kendilerini aşan mücadelesini zayıflatacak bir dizi söylem geliştirmekte dahi beis görmeyenler için gerçek ortadadır.

Metal işçilerinin ilerici sendikası bu adımlarıyla Türk Metal gericiliğiyle ortak bir kulvarda Metal İşçileri Birliği’ne karşı maceracılar söyleminde buluşuyor. Yine yıllardır metal sektöründeki hareketlenme ve mücadeleye karşın Türk Metal’in de ağıktan MİB’i hedef alması tesadüf değildir. Burada Birleşik Metal-İş’in Türk Metal’le aynı noktaya gelmesi kendileri adına düşündürücü olmalıdır. Bu bile durdukları

gerici zeminin bir kanıtıdır. Türk Metal ile mücadeleyi savunanların ‘gerçekçiliği’ aynı argümanlarda buluşuyor.

“Macera” söylemi bir kez daha dillere dolanarak esasında daha yolun başında, yapabileceklerinin onda birini bile açığa çıkarmamış işçilerin mücadelesi mahkum edilmeye çalışılıyor. Sendika bürokratları ve sözde sınıf mücadelesini büyütecek reformcu yapıların ortak dili “macera” oluyor. Onların gerçekliği ile işçilerin doğal hareketi arasında uçurum var.

Fakat sınıf devrimcilerinin bakışı ile işçilerin mücadelesi aynı doğrultuda hızla ilerliyor. Onların macera gördüğü bizim öngördüğümüzün hayat bulmasından çok daha darken yarının mücadelesinde ne kadar gericileşecekleri ortadadır. Biz Bursa’ya baktığımızda sınıf hareketinin geleceğini görüyoruz.

Bu yüzden Türk-İş’ten DİSK’in çıkış tarihini yeniden okumak gerekir. İşçi sınıfı hak almak istediği her dönem birilerinin macera dediği adımları atmak durumunda kalmış, yer yer hak mücadelesi başarısız olsa bile bu uğurda yeni metotlar geliştirerek mevzi kazanmıştır. Bu birikim bugün mücadelenin önünü açıyor, Türk Metal gibi bir çete sarsılıyor.

Geçmiş unutanlar geleceği de kuramaz!

Şimdi kitlesel bir işçi buluşması olarak hayat bulan Kent Meydanı’ndaki eylemi, 5 Mayıs istifa buluşmasını (sadece bir miting ve resmi işlemler için toplantıyı) bile ‘radikal adım’, ‘macera’, ‘gerçekçi olmayan’ görenlere sormak gerekir; bu topraklarda sendikal hakları yasalara nakşeden fabrika işgalleri, grev yasası yokken yapılan grevler, 15-16 Haziran gibi “yasadışı” ama meşru üretimi durdurup sokaklara çıkan işçiler olmadan bugün söyledikleri hangi söz gerçekçiydi.

Bursa’daki mücadeleyi uzaktan bakıp “ücret zammına sıkışmış”, “gerici işçiler” diye küçümseyenler de metal işçisinin yazdığı tarihi de okuyamazlar. İşçiler Türk Metal gibi bu topraklarda patronlar ve devlet eliyle şekillenmiş en organize çeteyi bertaraf ederek harekete geçtiler. Bugün bu mücadele deneyimi yeni işçi bölüklerine aktarıldı. Yıllarca kutup yıldızı olarak görülen ‘98 istifalarıyla kıyaslanamayacak çapta yeni bir enerji açığa çıktı. Zira metal işçileri bugün bir tepkiden, fabrika içinde eylemden fiili üretimi durdurma eylemlerine evrilen mücadele hattına girdi.

Toplu istifaya indirgenemeyecek genişlikte mücadele yol ve yöntemlerini adım adım geliştirdi. Türk Metal bürokratlarını odalarına kapattı, bürokratik cendereyi işlemez hale getirdi. Tekil fabrikalardan birbirinden kopuk mücadeleyi birleştiren adımlar attı, Kent Meydanı’nda binler oldu aktı. İşten atma saldırısını bertaraf etti. Ortak sorunlara ortak çözümler üreten birleşik mücadele hattı ördü/örüyor.

Evet maceracılar Bursa’da! Ama maceracılık esasında sınıf kimliğine güvenenlerin ruhu, mücadelesinin doğal seyri demektir. Mücadeleyi hükümete muhalefet, patrone bekletme, bürokrasiye eleştiri olarak görenlere karşı metal işçileri, yaptığını hak için mücadele önündeki engelleri kaldırmak olarak tanımlıyor. Aynı Türk-İş’in gerici tutumu karşısında mücadele eden sendikaların çıkıp DİSK’i kurması gibi.

İşçilere sorsanız macera peşinde olmadıklarını, yıllardır gasp edilen en doğal haklarını, sefalet ücreti haline gelen ücretlerin iyileştirilmesini ve sendika bürokratlarının baskısından kurtulmayı istediklerini görürsünüz. Bu taleplerin tüm metal işçileri için gerçekçiliği, bu talebin arkasında duran işçilerin meydana gücünü birleştirmesi, üretimi durdurması kadar doğal bir yol nasıl macera olarak görülür? Bunun cevabı esasında mücadele kaçkınlarının ufuksuzluğu ile doğru orantılıdır.

Greif işgalini sendikayı tanımayan, TİS’i imzalamayan patrona karşı üretimden gelen güç olarak tartışmayanlar, Yatağan’da maden ve termik santralin özelleştirilmesini durdurmaya kilitlenen işçileri ikna etmeye çalışanlar, yasalarda bile açıkça vurgulanan taşeron sınırlandırmasına rağmen Maltepe Belediye işçilerini direnişte yolda bırakanlar aynı cümleleri kuruyorlar. Bugün Bursa’da da “macera” söylemi kendini gösterirken metal işçileri ise tarih yazıyor.

Ve hiçbir macera bu kadar ‘gerçekçi’ olmamıştı. Zira hiç bu kadar geniş işçi kitlesi arasında vücut bulmamış, hiçbir dönem bu kadar yaygın fabrikalarda yankı uyandırmamıştı. Türk Metal’in bile geri çekilip sindiği işçi mücadelesi ilerici sol ve sendikal zeminde de aynı iğgüdüsel tepkiyle karşılanıyor. Zira bugün işçiler ücret iyileştirilmesi için mücadelesinde aşılacak seti sendika bürokrasisinin kırılması olarak görüyor. Bu farklı olduğunu iddia eden sendikalardaki yönetimlerin de karşısına çıkacak sözde demokrasilerinin gerçek yüzünü açığa çıkaracak işçi tepkilerine umut aşılayacaktır. İşte bu maceracıardan duyulan rahatsızlık esasında burada yatıyor. Yarın sınıf hareketinin geleceği olacak olan tabandan gelen işçi iradesiyle mücadele tüm kurulu düzenlerini bozacaktır. Sınıf mücadelesinin bu seyriyse geçmişin değerlerini geleceğe taşıyacak olanların sözünü teyit ediyor. Sınıf mücadelesi çok daha güçlü çıkışlara Bursa’da süren macera ile hazırlanıyor. Onların macera söylemi bugünün algısında gerçek olabilir ama yarın değişen süreç ile tarihin gerçeği olarak okunup ders çıkarılacaktır. Sınıf devrimcileriye zaten hareketin parçası olarak Greif’te yaktıkları kıvılcımı Bursa’da ihanet çetesi karşısında, sanayi havzalarında meşale olarak taşımaya devam ediyor.

Metal işçileriyle dayanışma açıklamaları

Çeşitli sanayi bölgeleri ve kentlerden, direnişi büyüten metal işçileriyle dayanışma açıklamaları geldi...

Yalnız değilsiniz!

(...) Mücadelenize destek, uğradığınız saldırıya öfke adım adım yayılıyor.

Önümüzdeki hedef, bu mücadeleyi örgütlü bir biçime kavuşturabilmek, sesinize Ankaralı metal işçilerinin sesini katabilmektir.

Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da sesiniz soluğunuz olmaya devam edeceğiz.

Türk Metal esaretini omuz omuza parçalayacağımıza duyduğumuz sonsuz güvenle, öfkemiz ve bilincimiz ile bir kez daha siz direngen metal işçilerine selam olsun.

Metal işçisine yapılan bu alçakça saldırının hesabını sormak her yerde boynumuzun borcudur!

Sincan İşçi Birliği

Prochter & Gamble işçilerinden mesaj...

Bizler Prochter & Gamble işçileri olarak Türk Metal'deki satılmış sendika ağalarına karşı başlatmış olduğunuz mücadeleyi destekliyor, satılmış çetelerin saldırılarını nefretle kınıyoruz. Ulaştığımız her işçiye her fabrikaya bu saldırıyı anlatıp Türk Metal'i teşhir edeceğimizi belirtmek istiyoruz.

Prochter & Gamble işçileri- Gross- Gerau-Almanya

Metal işçisi yalnız değildir!

Sendika demenin bile çok zor olduğu, seçim gibi bir demokratik tutumu olmayan Türk Metal çetelerinin saldırılarını işçi nefretiyle kınıyoruz.

En demokratik hak olan sendika kurmak veya başka bir sendikaya geçmek gibi olağan ilişkileri tanımayan, sendikayı geçim kaynağı haline getirmiş bu kamburdan ayrılmak istemelerini çok olumlu bulduğumuzu belirtiyoruz.

Birlik, mücadele, zafer!

Yaşasın sınıf dayanışması!

MAN Nürnberg fabrikası IG Metall (VKL) İşyeri Temsilciliği

Renault, Coşkunöz ve Mako işçilerine!

"... Yalnız değilsiniz. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde kurulu metal fabrikalarında çalışan sınıf kardeşleriniz belli bir merak ve ilgiyle sizleri izliyor. Taleplerinizi haklı buluyor, eylemlerinizi meşru olarak görüyor. Sizleri destekleyeceklerinden ve sizlerle dayanışmayı her gün biraz daha büyüteceklerinden kuşkunuz olmasın.

Sınıf devrimcisi kardeşleriniz olarak, Avrupa'daki

sesiniz olacak, taleplerinizi ve amaçlarınızı, buralardaki Renault, Mercedes, Bosch, Mann, Opel, Ford ve diğer fabrikalarda çalışan sınıf kardeşlerinize ulaştıracacağız.

O halde cesaret, daha fazla cesaret! Kazanana kadar kavgalı!"

Almanya Wuppertal'dan sınıf devrimcileri

Türk Metal'den topyekûn istifa!

(...) Bursa'da metal işçileri korku duvarlarını yıkması ve tüm metal işçilerine izlenmesi gereken yolu göstermiştir. 'Topyekûn istifa' çağrıları artık her fabrikaya ulaştırılmalıdır. Habaş, İDÇ, Ege Çelik, Sider, CMS, BMC, Cevher, Ege Fren, Delphi olmak üzere Türk Metal ihaneti içerisindeki her fabrika Renault, Coşkunöz, Mako işçilerinin sesine kulak vermelidir. Türk Metal saldırısı bütün metal işçilerine yapılmış bir saldırdır. Bursa metal işçileri "vatan-millet" provokasyonu ile yaratılmaya çalışılan çete saldırısına yanıtını geciktirmeden vermiş ve Türk Metal'e tepki sloganları metal fabrikalarında yankılanmaya başlamıştır.

Bursa'dan metal işçilerinin yükselttiği mücadeleyle sınıf hareketi yeni bir evreye doğru ilerliyor. Bu ilerleyiş sancılı bir süreçten geçiyor ve kazanımla sonuçlandırmak için hepimize görevler düşüyor. Onurlu bir gelecek isteyen metal işçilerinin sesine ses gücüne güç katalım. Fabrikalarımızdan, yükselttiğimiz her ses Türk Metal saldırısına verilmiş bir yanıt olacaktır. Bu hain saldırının hesabı er ya da geç sorulacaktır.

Ege Metal İşçileri Birliği

Eli kanlı Türk Metal çetesi hesap verecek!

Yaklaşık dört yılını Habaş Demir Çelik cehenneminde Türk Metal'in ihanetlerine izin vermemek için mücadeleyle geçiren ve aynı ihanet şebekesi tarafından 2010 yılında işine son verilen sizlerden biri olarak mücadelenizi selamlıyorum.

(...) Ancak işbirlikçi çeteler artık şunu da görüyor ve daha çok korkuyorlar; metal işçileri dönüşü

olmayan bir yola girdi. Metal işçileri hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını haftalardır sloganları alkışları ve protestolarıyla dile getirdi. Sırtımızdaki kamburdan kurtulmak için onuruyla mücadele eden kardeşlerimiz bugün hain bir saldırıya uğrayarak sindirilmeye, korkutulmaya çalışıldı. Ancak ne kadar kanlı kirli yöntemler uygularlarsa uygulasinlar Türk Metal çetesi işçi sınıfının tarihine kara bir leke olarak girmiştir. Bu mücadele artık sadece Bursalı metal işçilerinin mücadelesi olmaktan çıkacak, onurlu bir işçi olarak yaşamak isteyen herkesin mücadelesine dönüşecek ve Türk Metal gibi çeteleşmiş sendikalar tarihin çöplüğüne gömülecektir.

Bursalı metal işçileri yalnız değildir!

**İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı
Muharrem Subaşı**

Metal işçileri yol gösteriyor!

(...) Yaralanan arkadaşlara geçmiş olsun diyorum ve mücadelenizin ilk günlerinden beri söylediğim gibi metal işçilerinin sesini başta Kocaeli olmak üzere her yere taşımaya çalışıyorum.

Bursa'da Türk Metal'in ihanet çemberini parçalayan siz işçileri buradan bir kez daha selamlıyorum. Ve görüyorum ki tehditler, saldırılar sizleri yıldırıyor. Açtığınız yol tüm işçilere yol gösterecektir. Yıllardır işçilerin alinteri üzerinden saltanat süren ve işçi kanı döken Türk Metal çetesinden hesap sormaya hep birlikte devam edelim. İnsanca bir yaşam ve çalışma koşulları oluşana kadar mücadelemizi sürdürelim!

**Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı
Mehmet Doğan**

Metal işçilerini yalnız bırakmayacağız!

Metal işçileri girdikleri yolda karalı bir şekilde ilerliyorlar. İşçilerin emek ve onurlarına sahip çıkmak için bir araya gelmeleri, birliklerini güçlendirerek örgütlenmelerine hız vermeleri, kapitalistler gibi onların kapı kulu sarı sendikacıları da tedirgin etti. Sendikacı görünümlü çeteler işçilere saldırarak,

işçilerin kanını akıtarak bu gidişi durdurmaya çalışıyorlar.

Söylenmesi gereken sözü Renault, Coşkunöz ve Mako'dan işçilerin katılımıyla oluşturulan Fabrikalar Arası Kurul söyledi:

"İşçi kanı döken Türk Metal ile artık bağları koparıyoruz! Bütün fabrikalardaki işçiler bireysel istifalara başlasınlar! Fabrikalarda ve buldukları alanlarda protestolara devam etsinler!"

Saldırısı büyük bir sınıf kinyile lanetleyip, işçi arkadaşlarımızın bu karalı duruşuyla dayanışmada olduğumuzu açıklıyoruz. Biz yeter ki birlik olalım. İşçi sınıfının birleşik gücünü hiçbir güç yenemez.

İşçileri, sendikaları ve devrimci güçleri metal işçileriyle dayanışmaya çağırıyoruz.

Haydi metal işçileriyle dayanışmaya, dayanışmayı büyütme!

ICOG üyesi Ali Reçber

Türk Metal saldırının hesabını verecek!

"... Bizler biliyoruz ki bu sınıf savaşımı zorlu ve çetindir. Sonucu ne olursa olsun ne pahasına olursa olsun metal işçileri olarak bu kavgayı büyütmekten bir an olsun geri durmayacağız. Korkularını büyüteceğiz uykuları kaçacak tüm bulduğumuz alanlarda Bursa'da mücadeleyi büyüten Renault, Coşkunöz, Mako işçilerin sesi soluğu olacağız. Bölgemizdeki bu çetenin örgütlü olduğu B/S/H, Arçelik, HEMA, EGO, Trakya Döküm, Sarten fabrikalarına bu mücadeleyi götüreceğiz. Bu alçakların maskesini bir kez daha düşüreceğiz.

Trakya'dan metal işçileri olarak bu hain, alçakça saldırılara karşı Renault, Coşkunöz, Mako işçilerinin ve sınıf devrimcilerinin yanındayız.

Metal işçileri olarak baskılara boyun eğmeyeceğiz. Haklı taleplerimizle yürüttüğümüz bu mücadeleyi engelleyemeyecekler. Türk Metal çetesi alçak saldırılarının hesabını verecek.

Trakya Metal İşçileri Birliği

Saldırıların hesabını metal işçileri soracak!

"... MESS patronları ve MESS patronlarının örgütü olan Türk Metal ağaları için yolun sonu görünmüştür. Metal işçileri onları taşımak istemediğini ortaya koyduğu son eylemlerle dosta düşmana göstermiştir. Bu mücadele artık sadece Bursalı metal işçilerinin mücadelesi olmaktan çıkmış, Türkiye işçi sınıfının mücadelesi olma yolunda ilerlemektedir. Bu mücadele Türk Metal'i tasfiye edecek potansiyeli içinde taşımaktadır.

Türk Metal ağalarının denetiminde yapılan saldırıların hesabını metal işçileri er ya da geç soracaktır.

DİSK/Devrimci Yapı İşçileri Sendikası Kayseri Bölge Temsilciliği olarak metal işçilerinin onurlu mücadelesini selamlıyor, işçi sınıfının sesi olan **Kızıl Bayrak** gazetesinin uğradığı saldırıyı şiddetle kınıyoruz.

Haydar Baran

*DİSK/Devrimci Yapı İşçileri Sendikası
Kayseri Bölge Temsilcisi*

Türk Metal çetesi hesap verecek!

"... Yürüttüğünüz bu anlamlı mücadele sadece sizlerin bizlerin değil Türkiye işçi sınıfının onuru ve

geleceğidir. Onurumuz ve geleceğimiz için bu çete takımından topyekûn kurtulmak için mücadeleyi daha fazla yükseltme, örgütlülüğümüzü güçlendirip yayma sorumluluğu ile yüzyüzeyiz.

Bizler Manisa'daki metal işçileri olarak yalnız olmadığınızı ve yürüttüğünüz mücadelenin Manisa'daki fabrikalarda da yankı bulduğunu tekrar hatırlatıyoruz. Aşağılık Türk Metal çetesinin saldırıları sökmeyi sökmeyecek. Türk Metal çetesi saldırılarının hesabını verecek.

Manisa Metal İşçileri Birliği

Türk Metal çetesinin saldırısını kınıyoruz

"... Dünyada olduğu gibi Türkiye'de de gerçek bir sınıf savaşının önu açılıyor. Bugün Bursa'da Mako, Coşkunöz ve Renault'un onurlu işçilerinin Türk Metal çetesine karşı isyanı da bu çatışmanın bir parçasıdır. Dolayısıyla gerek metalde gerekse tekstil ve diğer işkollarında işçi sınıfının bu tür öncü çıkışları er geç yönünü bulacak, merkezleşip gerçek öncüsüyle buluşarak, Türkiye işçi sınıfının başına musallat olan başta Türk Metal gibi çeteleri ve diğer tüm sendikal korucuları ezip dağıtacaktır.

Bu vesileyle İsviçre BİR-KAR olarak bizler de Bursa'daki metal işçisi sınıf kardeşlerimizin isyanını selamlıyor, sizlerle her türlü dayanışma içinde olacağımızı bildiriyoruz. Sizleri Avrupa'nın her yerinde olduğu gibi İsviçre'de de yalnız bırakmayacağız.

İsviçre BİR-KAR

'Bursa metal işçisini yalnız bırakmaz'

Makina Mühendisleri Odası Bursa Şubesi Başkanı İbrahim Mart, Türk Metal çetesinin yaptığı saldırıya ilişkin mesaj yayınladı.

Bursa'da günlerdir süren metal işçilerinin haklı direnişine tanıklık ettiklerini belirten Mart, "Metal işçileri, üyesi oldukları Türk Metal Sendikası ile MESS arasında bağitlanan toplu sözleşmeye itiraz ediyorlar, haklarını talep ediyorlar, daha insani toplu sözleşme yapılması için Türk Metal'i uyarıyorlar" dedi. Mart, Bursa'nın emek ve demokrasi güçlerinin haksızlık karşısında sessiz kalmayacağını, direnen işçilerin yanında olacağını belirtti.

HDP'den açıklama

Halkların Demokratik Partisi (HDP) Bursa İl Örgütü, Türk Metal çetesinin saldırısına ilişkin açıklama yaptı. Metal işçilerinin çetelere karşı boyun eğmeyeceğini vurgulayan HDP Bursa İl Örgütü'nün açıklaması şöyle:

"Bursa'da metal işçileri, haftalardır daha iyi bir toplu sözleşme için, alinterlerinin hakkını almak eylemliliklerini sürdürüyorlar. Türk Metal yetkilileri istifa etmek için bir araya gelen işçi kardeşlerimize sopalarla saldırdı. Hala Renault, Coşkunöz, Tofaş ve Mako'da işçi kardeşlerimiz tehdit altındalar. Türk Metal Sendikası'nın işçilere yönelik saldırılarını kınıyoruz. Türk Metal'e çete gibi davranmaktan vazgeçip yüzünü işçilere dönmesi gerektiğini söylüyoruz. Alinterleri için, ekmekleri için mücadele eden metal işçilerinin sonuna kadar yanındayız. Biliyoruz ki Türk Metal'in bu saldırıları onun gerçek yüzünü daha net olarak ortaya çıkarmıştır ve yine biliyoruz ki metal işçisi bu çete uygulamalarına boyun eğmeyecektir. Herkes bilsin ki metal işçisi yalnız değildir."

Türkiye'deki metal işçileri harekete geçti... Dayanışmaya!

Bursa'da kurulu Renault, Coşkunöz ve Mako fabrikalarında çalışan metal işçileri, dün yaptıkları uyarı da dikkate alınmayınca, önceden kararlaştırdıkları üzere, bir mafya sendika olarak niteledikleri ve bugüne dek üyesi buldukları Türk Metal sendikasıdan istifa etmeye başladılar.

Bu karar, adı geçen fabrikalarda çalışan işçilerin kendi öz iradeleri ile alınmış bir karardır ve meşrudur. Metal işçileri de, tek tek istifa ederek bu kararın gereğini yerine getirmişlerdir.

Türk Metal'in sendikacı kılığındaki çete yöneticileri her zamanki gibi kendilerine yakışanı yapıp, bir kez daha, bugüne dek aidatları ile saltanat sürdürdükleri işçilere saldırdılar. Birçok işçiyi yaraladılar. İşçi düşmanı çeteler saldırılarına devam ediyor.

Metal işçileri kararlı. Renault, Coşkunöz ve Mako işçilerinin bizzat kendilerinin oluşturduğu Fabrikalar Arası Kurul, "İşçi kanı döken bu mafya sendika ile artık hiçbir işçimiz yoktur! Ok yaydan çıkmıştır! Bütün arkadaşlarımız buldukları yerden bireysel istifa etmeye devam etsinler" çağrısı yaptı. İstifalar artarak devam ediyor.

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde kurulu Renault, Mercedes, Bosch, Opel, Mann ve diğer fabrikalarında çalışan metal işçilerine!

Bursa'daki metal işçileri sizin sınıf kardeşinizdir. Sizler de son derece ağır koşullarda çalışıyorsunuz. Sizler de insanca yaşamaya yetmeyen bir sefalet ücretine mahkumsunuz. Kapitalist yoğun sömürü, dayanılmaz baskılar, bir çağdaş kölelik sistemi olan taşeron sistemi, işsizlik ve gelecek güvencesinden yoksunluk sizlerin de en yakıcı sorunlarınızdır.

Bursalı sınıf kardeşleriniz en haklı ve en meşru hakları için, bugünleri ve geleceklere için, sizlerin de sırtınızda birer kene olan sendika bürokratlarının başında olduğu sendikalar değil, sözün, yetkinin ve kararların işçiyeye ait olacağı sendikalar için harekete geçmiş bulunuyorlar. Kavgaları zorlu bir kavgadır ve sizlerin destek ve dayanışmanıza ihtiyaçları var. Onları yalnız bırakmayın. Destek ve dayanışmanızı esirgemeyin.

Harekete geçin, aşağıda vereceğimiz adresler aracılığıyla onlarla bağlantı kurun, taleplerini ve amaçlarını her fabrikaya taşıyın, işçi arkadaşlarınızla duyurun.

Yaşasın sınıf dayanışması!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR)

İşçi Komisyonu

5 Mayıs 2015

Metal işçisinin sesi Gebze ve Trakya'ya taşındı

Metal işçilerinin sesi Gebze'de

Bursalı metal işçilerinin sesi Gebze'deki Autoliv fabrikasına taşındı.

GOSB'da kurulu bulunan Autoliv fabrikasının gündüz vardiyasının çıkışında dağıtılan bildiri ile işçilere seslenildi.

Türk Metal'in ihanet sözleşmesine karşı tepkilerin olduğu Autoliv'de, işçiler zorunlu mesailere bırakılma ve yemek yerine ekmeke arası veya bir dilim pizza verilmesine tepkili.

Trakya'da metal işçilerine istifa çağrısı

Trakya'da Türk Metal üyesi işçilerin çalıştığı fabrikaların sabah servis noktalarına bildiri dağıtımları gerçekleştiren Metal İşçileri Birliği (MİB), Türk Metal'den istifa etmek isteyen işçilere Türk Metal temsilcileri ve başkanlarından oluşan çetenin saldırmasını ve buna rağmen işçilerin kararlı duruşunu aktardı.

Toplu bir biçimde yapılan istifalardan bahsedilen dağıtımlarda işçilerle süreç üzerine konuşmalar gerçekleştirildi.

Trakya Metal İşçileri Birliği; B/S/H, Arçelik, Hema ve EGO'da çalışan işçileri bu mücadeleye omuz verme ve fabrikalarında sendikadan istifa etme çağrısını taşıdı.

Kızıl Bayrak / Gebze - Trakya

Donghee'de işçiler direniyor

Sakarya Hendek 2. OSB'de bulunan ve otomotiv yedek parça üretimi yapan Güney Kore sermayeli Donghee fabrikasında sendikasılaştırma saldırısına karşı işçilerin mücadelesi devam ediyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi 2 işçinin işten atılmasının ardından fabrika önünde eylem yapan işçiler 4 Mayıs günü de Hendek merkezine yürüyüş gerçekleştirdi.

Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi işçiler, işten atılan arkadaşlarının tekrar işe alınmaları için vardiya çıkışında fabrika önünde bekleyen arkadaşlarına destek verdi. Bu arada işçi servisleri fabrikadan ayrıldı.

Servis araçlarına yöneldiklerinde araçların gönderildiğini gören işçiler tepkilerini göstermek amacıyla fabrika önünden Hendek merkezine kadar yürüyüş gerçekleştirdi. Atatürk Parkı'na gelen işçiler adına konuşan Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı, işçilerin servis haklarının engellendiğini söyledi.

Diğer yandan, işten atılan işçiler fabrika önünde kurdukları direniş çadırıyla mücadelelerine devam ediyorlar. Güney Kore sermayeli Donghee fabrikasında Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları için 2 işçi, 30 Nisan sabahı vardiya çıkışında işten çıkartılmıştı.

Bu kavgada biz de varız!

Direnen metal işçilerine selam olsun!

Bursa'da metal işçilerinin onurlu direnişi sürüyor. Bu direnişin hedefinde olan Türk Metal ihanet şebekesinin korkusu büyüyor. Türk Metal çetesi metal işçilerine yönelik saldırganlıkta sınır tanımıyor. Metal işçilerinin üzerine çetelerini salıyor. Tüm saldırılara rağmen metal işçilerinin Türk Metal'in başına çöreklenmiş ihanet şebekesinin saltanatını yıkmaya yönelik adımları hızlanıyor. Her gün daha fazla metal işçisi Türk Metal'in ihanet şebekesi ile yollarını ayırıyor. Türk Metal'den istifa ediyor. Türk Metal'in ihanet şebekesinin metal işçilerinin istifası karşısında yaşadığı panik ise devam ediyor. Metal işçilerinin yaktığı direniş ateşi Türk Metal'in örgütlü olduğu fabrikaları sarıyor.

Bu daha başlangıçtır. İhanet şebekesinin her kalesini düşürmek için metal işçilerinin kararlılığı devam ediyor. Onların mafyavari yöntemleri, metal işçilerinin kararlı mücadelesi karşısında tuzla buz oluyor. Her gün daha fazla metal işçisi sınıfa karşı sınıf anlayışını kuşanmış, metal işçilerinin bağımsız örgütü, sendika ağalarının saltanatını yıkmamanın bir aracı olan Metal İşçileri Birliği'ne olan ilgisi artıyor. Renault, Coşkunöz, Mako ve Tofaş'ta metal işçileri sendikal ihanete geçit vermeyeceklerini, ihanet sözleşmesini kabul etmeyeceklerini kararlılıkla ortaya koyuyorlar.

Direnişin destanını yazan metal işçileri, Kayseri'de binlerce metal işçisi Türk Metal ve Çelik-İş sendikalarının kışkıracıdır. İhanet sözleşmelerine imza koyan ihanet şebekelerine güvenmiyor ve büyük bir öfke duyuyorlar. Kayseri'de fiili iş bırakma eylemlerinin zemini güçleniyor. Boytaş'ta yaşanan iki günlük fiili grev organize cehennemindeki metal fabrikalarında büyük bir etki yarattı.

Kayseri'de Boytaş fiili grevi yeni bir başlangıcın ilk işaret fişeydi. Bugün siz metal işçilerinin onurlu direnişi Kayseri Organize cehennemindeki işçilerin mücadele isteğinin artmasına da yol açıyor. Neden mi? Çünkü işçi sınıfı kölelik koşullarında sefalet sözleşmelerine mahkum bir yaşamı kabul etmiyor. Çünkü işçi sınıfı söz yetki karar sahibi olduğu toplu sözleşme süreçlerinin öznesi olmak istiyor.

Metal işçilerine yönelik alçakça saldırılara girişen Türk Metal çetesi, metal işçilerinin sesini, soluğunu, öfkesini işçi sınıfına taşıyan **Kızıl Bayrak** çalışanlarına da azgınca saldırıyor. Bu saldırıların hesabını Türk Metal çetesi mutlaka verecektir. Bu saldırıların hesabını metal işçileri soracak, ihanet şebekesine dünyayı dar edeceklerdir. Siz direnen metal işçilerine selam olsun!

İşçilerin birliği metal patronlarını yenecek!
Kahrolsun sendika ağaları!

Kayseri İşçi Birliği
Kayseri İşçi Derneği

Kaysu, Has Çelik, Merkez Çelik, Kumtel metal fabrikalarından öncü işçiler

Renault'ta, Tofaş'ta, Coşkunöz'de yaşanan bu süreci Türk Metal üyesi metal işçileri olarak bizler de büyük bir coşku ve gururla takip ediyoruz. Aslında bizler de Türk Metal çetesini sırtımızdan atmak için bekleyen, bunun için fabrikamızda birliğimizi güçlendirmeye çalışan işçileriz.

Yıllardır bizlerin sırtından paraları kazanan şube başkanı Murat Koçak aynı diğer çete üyeleri gibi bizlerin aidatları ile gününü gün ediyor. Paraları otellerde, gazinolarda, barlarda, rakı masalarında yiyor. Kavga ettiği yerlerde şube başkanı olduğu çeteden de güç alarak herkese silah çekiyor. Burada tam olarak bir saltanat sürüyor. Şubeye gelen işçileri aşağılıyor, soru soranı, hakkını arayan işçileri şubeden kovuyor. Biz işçilerin adına bir şey yapılıyor mu diye düşüsek hiçbir şey aklımıza gelmiyor. Bu sendika tam bir patron sendikasıdır. Fabrikalarda insan kaynakları gibi çalışıyorlar, taşeron firmaların ortakları durumundalar, zorunlu mesailere işçileri zorluyorlar, resmi tatillerde çalışmayan mesai yapmayan işçileri işten atmakla tehdit ediyor. Daha saymakla bitmez marifetleri var bu alçak sürüsünün.

Evet, şimdilik bizim buralar sessiz görünüyor olabilir, bir hareketlilik yok. Ama bu demek değil ki işçiler bu sendikadan memnundur. Evet, bizler de işçi kardeşlerimiz de yaka silkiyoruz bu işçi düşmanı çeteden. Sadece şu an için herkes daha önce Renault'ta, Tofaş'ta, Coşkunöz'de olduğu gibi sessiz sessiz büyük bir merakla süreci takip ediyor. Çok uzak değil buralardan da mücadelenin yükselmesi. Sadece burada biz öncü metal işçilerine büyük bir görev düşüyor. Bu suskunluğu bozacak olan bizlerin kuracağı birliktir. Bunu da en kısa sürede başaracağız.

Bizler fabrikalarında gece gündüz sömürülen işçiler olarak bu mücadelemizde haklıyız sonunda da kazanacağız. Buradan bir kez daha metal işçilerin bu onurlu büyük mücadelesini sınıf kardeşleriniz olarak selamlıyoruz. Selam olsun nasırlı elleriyle demire çeliğe şekil veren metal işçilerinin mücadelesine.

Gün bu çetenin saltanatını bitirme günüdür.
Gün işçilere el kaldıran işçi kanı akıtan bu çeteden hesap sorma günüdür.

Gün bu alçak sürüsünün kalesi olarak gördüğü Trakya'dan mücadeleyi büyütme, kalelerini zapt etme günüdür.

Gün birlik olma, omuz omuz verme günüdür.
Çerkezköy'den Türk Metal üyesi işçiler

“Sandıkta hür” 1 Mayıs’ta “makul şüpheli!”

İç Güvenlik Paketi’nin meclisten geçirilerek yasalaşmasının ardından sermaye devleti yeni yasayı 1 Mayıs’ta emekçiler üzerinde test etti. Yüzlerce kişinin gözaltına alındığı Taksim 1 Mayıs’ında düzen yargısının ve polisin keyfiligi tavan yaptı. Gözaltına alınanların adliye nezarethanelerinde tutulması, keyfi olarak alıkonulması, tutuklama saldırılarının devreye sokulması ve AKP’nin yargı içerisindeki güçlerinin yaptığı “istersem 40 gün gözaltında tutarım” türünden açıklamalar burjuva hukukunun dahi işletilmediğinin fotoğrafı oldu.

Sonrasında tutuklamalarla devam eden 1 Mayıs’ta estirilen devlet terörü hukukçular tarafından tutulan raporlarla da açığa çıkarıldı. Hukukçuların 1 Mayıs gözaltıları sonrasında oluşturdukları kriz masasının raporuna yansıyan işkenceler arasında çocuk büroya götürülen bir kız çocuğu ile Çağlayan ve Gayrettepe’deki kadınlara çıplak arama da var.

1 Mayıs’ta uygulanan devlet terörüne ilişkin raporda ele alınan bazı uygulamalar şöyle: “Savcı 4 gün gözaltı kararı verdi, gözaltına alınanlara ilişkin avukatlara bilgi verilmeyerek kayıplara ulaşılmadı, ifade alınmadan tutuklama istemiyle mahkemeye sevkler yaşandı, sağlık muayenesi için hastaneye gidildiğinde muayene yapılmayarak sadece ‘iyi misiniz’ sorusu soruldu, gözaltına alınan bazı isimler emniyete getirilmeyerek otobüslerde dövüldü ve serbest bırakıldı, ‘emniyette yer yok’ denilerek bazı isimler bir depoda tutuldu, polis gözaltındaki bir öğretmenin kolunu kırdı...”

Sokakta başlayan devlet terörü karakollarda,

emniyet müdürlüklerinde devam etti. Kadınlara onur kırıcı çıplak arama dayatıldı. Polisin estirdiği teröre hukuk terörü eklendi. İç Güvenlik Yasası’ndan alınan güçle tam bir keyfilik hayata geçirildi. Aralarında İstanbul 3 Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt’un da olduğu 24 insan aynı keyfilikle tutuklandı. Bu keyfilik 1 Mayıs gecesi yetkili olan savcı Okan Özsoy’un diline de yansıdı. AKP’nin savcısı “emri ben verdim, 4 gün gözaltı veriyorum, aramayın beni” diyerek İç Güvenlik Yasası’nın ilk pratiğini hayata geçirdi. Avukatlar İstanbul Adliyesi’nde saldırıya uğradı. 1 Mayıs günü ve sonraki günlerde yaşananlar, AKP’nin tehdit olarak kullandığı “90’lı yıllara mı dönelim” şantajını esasta uygulamakta bir sakınca görmediğini yeniden gösterdi.

Her ne kadar tüm bu devlet terörünün gerisinde AKP hükümetinin kendi siyasi geleceğinin endişesi bulursa da sergilenen sermaye devletinin ihtiyaç duyduğunda takınacağı tutumdur. Seçimler vesilesiyle vaatlerin havada uçtuğu, parlamenter demokrasinin sunduğu şu sözde ‘özgür ortamda’ 1 Mayıs, sermaye devletinin aynası olmuştur. Bir tarafta sandık hürriyeti bir tarafta devlet terörü! Yerine göre türlü biçimler alabilen, adına burjuva demokrasisi denilen sermaye düzeni tam da budur.

AKP elinde tuttuğu kırbaç emekçilerin sırtına sallarken, bunu kendi hükümet koltuğunu sağlamlaştırmak için de yapmaktadır. Ancak kimin kırbaç salladığı kadar önemli olan bir başka gerçek daha vardır ki, o da bu düzen sürdükçe bu kırbaçın hep olacağıdır.

Tek yol devrim!

2013 ve 2014 1 Mayısları’nın ardından 2015 1 Mayısı da AKP iktidarı tarafından keyfi bir şekilde yasaklandı. İç Güvenlik Paketi’nin yasalaşması ile birlikte iyice pervasızlaşan AKP iktidarı 2015 1 Mayıs’ına azgınca saldırdı. 1 Mayıs için kalkan otobüsler mahallelerde durduruldu. Otobüsleri engellendiği için E-5 üzerinde yürüyüşe geçenlere de polis saldırdı. Toplu taşıma felç edildi, yollar kesildi. Beşiktaş ve Şişli’de neredeyse her sokak başı polisler tarafından tutuldu. Böylece işçilerin, emekçilerin, sendikaların, devrimci-ilerici güçlerin toplanma noktalarına ulaşmaları engellendi. Bir biçimde toplanma noktalarına ulaşmayı başaran kitle ise polis terörü ve gözaltı saldırısı ile karşı karşıya kaldı.

Ben de bu saldırıdan payıma düşeni aldım ve gözaltına alındım. Yüzlerce kişilik gözaltının 47 kişilik grubu olarak Gayrettepe Karakolu’na götürüldük. Gözaltı süremiz boyunca ince arama dayatması, sağlık kontrolüne götürülüp getirilirken ters kelepçe, zorla parmak izi alma gibi baskı ve işkencelerle karşı karşıya kaldık. Cumartesi günü tüm işlemlerimiz bitmiş olmasına rağmen savcılığa ancak Pazartesi günü sevk edilebildik. Sözde ‘Adalet Sarayı’na getirildiğimiz andan itibaren de keyfi uygulamalar ve baskılar devam etti.

Avukatlarla görüşmemiz ve onlardan açlık grevi için şeker ve su temin etmemiz engellendi. Ancak gece yarısına doğru bir kısım arkadaşımız serbest bırakılırken bir kısmımız da mahkemeye sevk edildik. Tüm bu süreçte avukatlarımızın savcı ve hakimlerle görüşmesi, hatta adliyeye girmesi dahi engellendi. Böylece İç Güvenlik Paketi’nin pratikteki işleyişi de test edilmiş oldu.

Sonuç olarak kısa süre önce 2013 ve 2014 1 Mayıs davalarında verilen beraat kararlarına rağmen benim de dahil olduğum 24 kişi tutuklandı. Gaz maskeleri, baretler, sendikaların ya da devrimci-ilerici kurumların flamaları, önlükleri, gazdan korunmak için kullanılan fularlar suç unsuru olarak sayıldı.

2015 1 Mayıs’ında oluşan tablo bizlere AKP iktidarının tam da seçimler öncesinde kendisi için tehlike olarak gördüğü kesimleri etkisiz hale getirmeye, sindirmeye çalıştığını göstermiştir. AKP iktidarı işçi sınıfı ve sermayenin karşı karşıya gelişi açısından tarihsel bir anlamı olan 1 Mayıs’ta devreye sokulan bu azgın polis saldırısı, gözaltı ve tutuklama terörü ile toplumun ileri kesimlerine ve devrimci-ilerici güçlere bir gözdağı vermeye çalışmıştır.

Kuşkusuz ki İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı olarak benim tutuklanmam da tesadüfi değildir. Ancak sermaye devletinin bu saldırısı ne benim sesimi işçi ve emekçilere ulaştırmamı ne de sınıf devrimcilerinin seçim döneminde yürütecekleri çalışmalarını engelleyebilecektir. Bizler sınıf devrimcileri olarak düzenin sahte seçim vaatleri ve aldatmacaları karşısında işçi ve emekçilere “Tek yol devrim!” şiarımızı ulaştırmaya devam edeceğiz.

Tüm dostlarımızı ve yoldaşlarımızı bu mücadeleye omuz vermeye ve mücadeleyi büyütmeye çağırıyoruz.

İpek Bozkurt
Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi
B4 Koğuşu

Taksim 1 Mayıs'ına tutuklama terörü

Resmi rakamlara göre 239 kişinin gözaltına alındığı, onlarca kişinin de keyfi alıkoymalarla fiilen gözaltında tutulduğu İstanbul 1 Mayıs'ında polis terörü sonucu gözaltına alınanlardan 24'ü tutuklandı.

2 Mayıs Cumartesi gününden itibaren Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi'ne sevk edilmeye başlanan gözaltılarda, dosya üzerinden 171 kişiyi serbest bırakan savcılar, 68 kişiyi ise tutuklanma talebiyle Sulh Ceza Hakimliği'ne sevk etti.

Gözaltına alınanların 24'ü tutuklanırken, 44 kişi ise yurtdışına çıkış yasağı ve adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

Mahkemeye sevk edilenlere "toplantı ve gösteri yürüyüşüne muhalefet", "örgüt üyeliği" ve "patlayıcı madde bulundurmak" suçlamaları yöneltildi.

1 Mayıs günü gözaltına alınan ve mahkemeye çıkarılan BDSP'liler arasında **İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt** ise tutuklanarak Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'ne konuldu. Bozkurt'un "2911 sayılı kanuna muhalefet" ve "Yasadışı örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla tutuklandığı öğrenildi. Gözaltına alınan diğer BDSP'liler ise serbest bırakıldı.

1 Mayıs günü Taksim Meydanı'nda gözaltına alınan KP üyesi 29 kişiden 3'ü hakkında tutuklama kararı verilirken 26 kişi ise 'adli kontrol' şartı ile tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Tutuklanan KP üyelerinin isimleri Deniz Sinan Tunaboğlu, Bahtiyar Şahin ve Ali Adıgüzel.

1 Mayıs gözaltıları protesto edildi

Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi önünde 1 Mayıs'ta yaşanan polis terörü ve gözaltılara ilişkin açıklama yapmak isteyen avukatlar ve gözaltında tutulananların

yakınlarına polis saldırdı.

4 Mayıs günü adliye içerisinde güvenlik amirinin emriyle avukatların ve ailelerin dışarı çıkarılmasıyla başlayan polis saldırısına karşı direnen aileler ve avukatlar polis zoruyla sürülerek adliye dışına çıkarıldı.

C giriş kapısı önünde bekleyişlerine devam eden avukatlar ve aileler polis bariyerlerinin kaldırılmasını istedi. Adliye önünde toplanan kitleye anons yapan polis, avukatların içeri girebileceğini, ailelerin ise girmesine izin vermeyeceğini söyledi. Avukatlar ise müvekkillerini yalnız bırakmayacaklarını ifade ederek bu dayatmayı reddettiler. C girişinde beklemeye devam eden avukatlar ve aileler "Her yer Taksim her yer 1 Mayıs!" sloganını attı ve 1 Mayıs Marşı'nı söyledi.

Adliye önünde eylem

Bir süre sonra ÇHD İstanbul Şube Başkanı Gökmen Yeşil, ÖHD'li bir avukat, milletvekilleri Mahmut Tanal ve Levent Tüzel Başsavcı ile görüşme gerçekleştirdi. Bu

görüşmenin ardından polis bariyerleri kaldırıldı ve kapı önünde basın açıklaması yapıldı. 1 Mayıs Kriz Masası adına yapılan açıklamada konuşan ÖHD Başkanı Sinan Zincir, 10 avukat örgütü olarak bir araya gelip kriz masası oluşturduklarını belirtti. Adliyeye getirilen 200 kişiye ulaşamadıklarını söyleyen Zincir, herhangi bir hakime, savcıya da ulaşamadıklarını adliyede sadece polisi gördüklerini sözlerine ekledi.

Zincir'in ardından konuşan ÇHD İstanbul Şube Başkanı Gökmen Yeşil ise, adliye içerisinde yaşadıkları polis saldırısını anlattı. Sınıfın, emekçilerin neferleri olarak mücadele etmeye devam edeceklerini söyleyen Yeşil konuşmasını, "Biz haklıyız, biz kazanacağız, faşizm yenilecek" diyerek sona erdirdi.

Basın açıklamasının ardından 1 Mayıs gözaltılarına ilişkin bir açıklama da 1 Mayıs Komitesi yaptı. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin adliye önündeki eylemine avukatlar ve aileler de katılım sağladı. Eylemin ardından adliyeye girilerek 1 Mayıs gözaltılarına ilişkin suç duyurusunda bulunuldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

'İpek Bozkurt ve 1 Mayıs tutsaklarına özgürlük!'

Sermaye devletinin Taksim 1 Mayıs'ını hedef alan faşist baskı ve saldırıları tutuklama terörü ile devam ediyor.

Bilindiği üzere sermaye devletinin tüm zorbalığına rağmen binlerce işçi ve emekçi yüzünü Taksim'e çevirmiş, 1 Mayıs eylemini taksim Meydanı'nda gerçekleştirmek için azgın polis terörüne karşı saatlerce diremişti. Taksim iradesini polis terörü ile kıramayan sermaye devleti gelinen aşamada tutuklama terörünü devreye sokmuş bulunuyor.

Bu azgın tutuklama terörü sonucu İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt da tutuklanarak cezaevine gönderildi. Bozkurt, işçi ve emekçilerin temsilcisi olarak 1 Mayıs günü yüzünü Taksim Meydanı'na döndüğü için tutuklandı. Bozkurt '77, '89, '96 1 Mayısları'nda katledilenlerin hesabını sormak için yüzünü Taksim'e dönmesi nedeniyle tutuklandı. Bozkurt işçi sınıfının devrimci programı ile "düzene karşı devrim" dediği için tutuklandı.

Bizler, BDSP olarak bir kez daha haykırıyoruz: İşkence ve tutuklamalarla bizleri yıldırılmazsınız. Sınıfın devrimci iradesini kıramazsınız. Önümüzdeki günlerde oynanacak olan seçim oyununu güvenceye almak için bugün devrimci ve ilerici güçlere saldırıyorsunuz. Ama çabanız beyhudedir! Tutuklansanız da, işkence etseniz de, baskı ve zorbalığı tırmandırsanız da çöküşünüz engellenemez!

Bizler, çöküşünüzü hızlandıracak her türlü çabayı ortaya koyacağız.

Bizler işçi ve emekçilere gerçek yüzünüzü anlatmaya devam edeceğiz.

Bizler, her ne kadar tutuklansanız da işçi sınıfının devrimci programını emekçilere taşımaya devam edeceğiz!

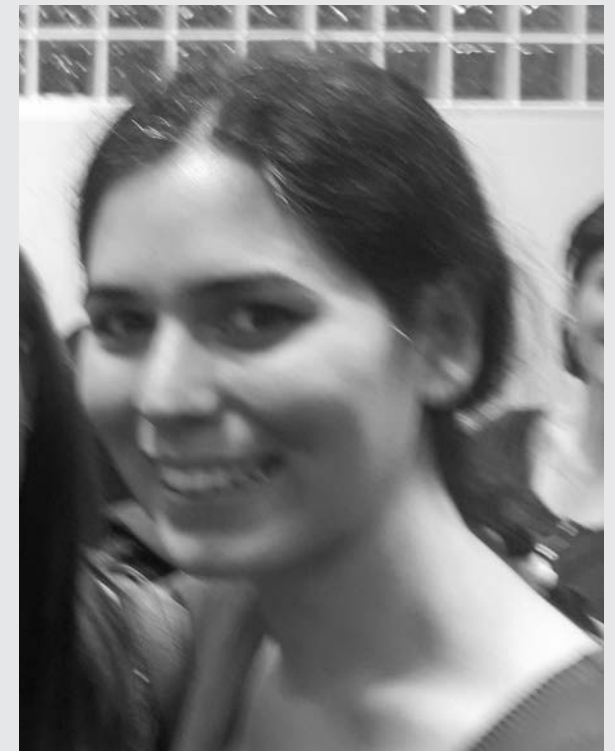
1 Mayıs tutsaklarına özgürlük!

İpek Bozkurt'a özgürlük!

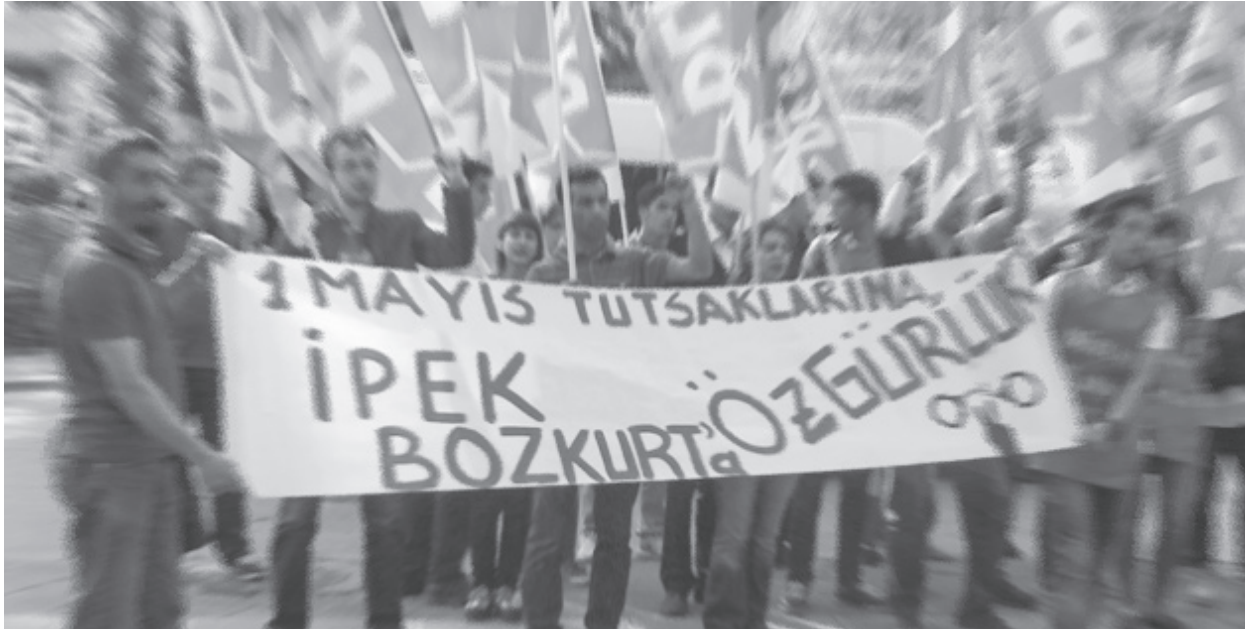
Özgürlük devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

5 Mayıs 2015

“Fabrikalardan, meydanlardan geleceğiz!”

İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt'un tutuklanmasına ilişkin açıklama yapan sosyalist adaylar, işçi sınıfının bağımsız devrimci programını fabrikalara, emekçi mahallelerine taşımaya devam edeceklerini duyurdular. Sosyalist adaylar, baskı ve tutuklamaların devrimci mücadeleyi engelleyemeyeceğini, işçi sınıfının kızıl bayrağını daha güçlü dalgalandırabileceklerini vurguladılar.

Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Melek Altıntaş:

“İşte, 1 Mayıs'ta İstanbul'da yaşanan devlet terörü... İşçi sınıfının kanı ve canı pahasına kazandığı 1 Mayıs'ı kendi tekeline almak isteyen, kendi izin verdiği sınırlarda kutlanmasını salık veren dinci gericiлик bir kez daha Taksim iradesi ile alanlara çıkan emekçilere saldırmış, yüzlercesini gözaltına almış ve sonucunda da İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt'un da aralarında olduğu 24 kişiyi tutuklamıştır.

İşte, bugün Bursa'da metal işçisine ihanetçi Türk Metal çetesinin saldırganlığı... İşçilerin öz örgütü olan sendikaları kendileri için rant kapısına çeviren bu ihanet şebekesi bugün kendisine karşı ayağa kalkan işçilere, bu onurlu ayağa kalkışı takip eden Kızıl Bayrak muhabirlerine saldırmıştır.

Her iki saldırı da ne tesadüftür, ne de beklenmedik gelişmelerdir. Çöküşü hızlanan düzen kendi ömrünü uzatabilmek için bir kez daha zulmünü arttırmaktadır. Siyasal alanda dinci gericiлик, sendikal alanda ise sendikal bürokrasi sallanan saltanat koltuklarını baskı ve terörle korumaya çalışmaktadır.

Ancak nafile... Ne bugün için dinci gericilığın temsilciliğini yaptığı sermaye düzeni, ne de sendikal ihanet şebekeleri işçi sınıfının yükselen mücadelesini engellemeyi başaramayacaklar.

İşçi sınıfının eşitlik ve özgürlük mücadelesi güçlenerek devam edecek. İşçi sınıfının devrimci programı fabrikalar başta olmak üzere işçi sınıfının olduğu her alanda yankılanmaya devam edecek.”

İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Muharrem Subaşı:

“İşçi sınıfının bağımsız sosyalist adayı olarak, seçimleri sandıkta hesaplaşmanın yeri olarak değil, işçi sınıfının devrimci seçeneğinin fabrika fabrika, havza havza örgütlenmesinin yeri olarak görüyor ve Taksim iradesini selamlıyorum. Bu mücadele ne baskılarla, ne tutuklamalarla ne de gözaltılarla yıldırlanacak bir mücadeledir. Bizler sesimizin gücünü milyonlarca işçi ve emekçinin haklı davasından alıyoruz. Sesimizi kısımaya çalışanlar ancak yaklaşan sonlarını geciktirebilirler.

Buradan bir kez daha ilan ediyoruz! İşçi sınıfının bağımsız sosyalist adayı İpek Bozkurt bugün tutuklanmış olabilir. Bağımsız sosyalist adaylar olarak, onun da savunduğu, işçi sınıfının bağımsız devrimci programını fabrikalara, emekçi mahallelerine taşımaya, işçi sınıfının kızıl bayrağını daha güçlü dalgalandırmaya devam edeceğiz.”

Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan:

“Sermaye, Taksim iradesini yok etmeye çalıştı ama bu sene bir kez daha Taksim iradesi kazandı. Sermaye, iç güvenlik paketleri ile baskıyı arttırmak böylelikle işçi sınıfına dönük hak gasplarını kolayından hayata geçirmek istiyor. Fabrikalardan yükselen tepkiler, Bursa'daki metal işçilerinin ortaya koyduğu kararlılık gibi örnekler işçilerin sesini kolayından kesemeyeceklerini gösteriyor.

Korktukları için saldırganlıklarını her geçen gün daha da artırıyolar. Bizler onların korkularını büyütme devam edeceğiz. Bizler seçim oyununu bozmak için bulunduğumuz her yerde işçi sınıfının kurtuluş programını dile getiriyor, devrimci sınıf faaliyetini büyütüyor ve sokakların sesini yükseltiyoruz. Yasaklarınız, tutuklama terörünüz, yasalarınız işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları engelleyemeyecek! Fabrikalardan, sokaklardan, meydanlardan geleceğiz ve düzeninizi yıkacağız!”

Tutuklama ve saldırılar protesto edildi

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), İstanbul 1 Mayıs'ında yaşanan polis terörünü eylemlerle protesto etti.

İstanbul'da eylem

2 Mayıs akşamı Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen eylemde BDSP adına yapılan konuşmada devletin yasak ve 'iç güvenlik paketi'nin işçi ve emekçileri sokaklara çıkmaktan alıkoymadığı belirtilerek işkence ile gözaltına alınan yüzlerce kişinin bir an önce serbest bırakılması gerektiği kaydedildi.

BDSP adına okunan basın açıklamasında ise işçilerin biriken öfkesine karşı baskı ve saldırı politikalarının devam ettiğine dikkat çekilerek “Yasakların, baskı ve terörün sökmeyeceğini ve sökmeyeceğini bir kere daha gördük” ifadeleri kullanıldı.

Açıklamada, kitlelerin Taksim iradesini kıramayan sermaye devletinin devreye gözaltı terörünü soktuğu ve yüzlerce kişinin gözaltına alındığı belirtildi.

Ankara'da protesto

Ankara BDSP, 1 Mayıs'ta gözaltına alınan Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt'un tutuklanmasını ve Bursa'da Türk Metal çetesinin işçilere yönelik saldırısını 5 Mayıs'ta protesto etti.

Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirilen eylemde, faşist baskı ve terörün sökmeyeceği ilan edilerek tüm işçi ve emekçiler 1 Mayıs tutsağı İpek Bozkurt'la dayanışmaya çağrıldı.

Eylemde yapılan basın açıklamasında emperyalist kapitalizmin dünya ölçeğinde içine sürüklendiği ekonomik darboğaz ile krizlerin faturasını Ortadoğu başta olmak üzere emekçi halklara kan kusturarak kıtalar arası katliam ve sömürü politikaları ile her ulustan, işçilere, emekçilere, gençlere ve kadınlara ödettiği gerçeği teşhir edildi. Grevlerde, işgallerde, Taksim 1 Mayıs'ından Bursa'da Türk Metal ağalarına karşı direnen metal işçisinin yumruklarında direnişin boy verdiği ifade edildi.

Basın açıklaması şu ifadelerle sonlandırıldı:

“Asalak patronların ve emek düşmanlarının yüzüne tüküren, Soma'nın katillerinin, Özgecan'ın tecavüzcülerinin hesabını sormak üzere başkaldıran işçiler ve emekçiler, sermayenin yasalarını işgal işgal, grev grev, sokak sokak parçalayarak iktidara yürüyor! Selam olsun direnenlere, İpek Bozkurt'a, selam olsun Bursa'ya!”

Kızıl Bayrak / İstanbul - Ankara

“Özgür basın susturulamaz!”

Ankara Özgür Haber Platformu (AÖHP) 5 Mayıs akşamı Yüksel Caddesi'nde yaptığı basın açıklamasıyla Taksim 1 Mayıs'ında yaşanan polis terörünü teşhir ederek Taksim'de darp edilen, gözaltına alınan, baskılarla çekimi engellenmeye çalışan özgür ve devrimci basın emekçilerinin yalnız olmadığını haykırdı.

AÖHP, darp edilen ve polis işkencesi ile gözaltına alınan *Alinteri* ve *direnisteyiz.org* muhabirleri ile Bursa'da metal işçilerine saldıran Türk Metal çetesi tarafından ağır şekilde darp edilerek çekim yapmaları engellenen ve birisi kafasından yaralanarak hastanelik olan iki *Kızıl Bayrak* muhabirinin uğradığı şiddeti kınadı.

“Kayıt ve haber hakkı engellenemez!”

Emekçilerin haber yapma ve haber alma hakkının devletin vereceği onayın boyunduruğu altına girmesini kabul etmediklerini ilan eden AÖHP, eli sopalı sivil saldırganlar ve kask numaralı polisler ile devletin karanlık saldırılarına maruz kalan direnenlerin ve her an şüpheli olarak hedef gösterilen sokaktaki herkesin uğradığı şiddetin kayıt altına alınmasının delillerin karartıldığı bu muğlak ortamda hayati önem taşıdığını dile getirdi.

Devletin ve iktidar organlarının devrimci ve muhalif medyanın gönüllü çalışanlarını, yurttaş habercileri ve video eylemcileri hedef tahtasına oturttuğunu belirten AÖHP, baskıların sökmeyeceğini ilan etti. Anayasa başta olmak üzere pek çok hukuki anlaşma ile de sabitlenmiş haklarını çok iyi bildiklerini ve bu hakları devletin ve polisin keyfi uygulamalarına gasp ettirmeyeceklerini duyurdu.

Haziran Direnişi'nden bu yana toplum vicdanını yaralayan her olayda sokaklara dökülerek öfkesini haykıran tüm işçi, emekçi, genç ve kadınlara karşı devletin faşist baskı ve polis terörü uygulamalarını devreye sokmasına karşın AÖHP'nin sokakta olmaya devam edeceği duyurularak, AÖHP bileşenlerinin her türlü devlet şiddetini ve polis terörünü insanlık ve habercilik onuru adına kayıt altına almaya sokak sokak,

gece gündüz devam edeceği ifade edildi.

Basın açıklamasının ardından Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önüne kurulan ekranla, polis şiddeti ve bu şiddet karşısında direnişi gösteren Ankara eylemlerinden oluşan videoların gösterimi gerçekleştirildi. Ayrıca farklı eylemlerdeki önemli karelerden oluşan fotoğraf sergisi de Ankaralı emekçilere sunuldu.

Seyri Sokak, Parklar Bizim Ankara, **Kızıl Bayrak**, **Alinteri**, **direnisteyiz.org**, **Çapul Tv**, **İnadına Haber**, **Ankara Eylem Vakti**, **Birgün**, **Batıkent Haber**, **Çekim Yapan Kadınlar**, **Gaia Dergi** gibi devrimci, muhalif ve alternatif basın-yayın organları AÖHP bileşenleri olarak eylemde yer alırken, **BDSP**, 100. Yıl İnişiyatı, **Aka-Der**, **Anarşistler**, **DHF**, **Dev-Lis**, **Halkevleri**, **Kaldıraç**, **Öteki Bisiklet** ve **Özgür Lise** eyleme destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

“Yandaş medya olmayacağız!”

Gazetecilere Özgürlük Platformu, G9 Platformu, DİSK Basın-İş Sendikası, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC), Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) ve Çağdaş Gazeteciler Derneği (ÇGD) “Dünya basın Özgürlüğü Günü”nde Taksim’de yürüyüş yaptı. 3 Mayıs’ta Tünel’de bir araya gelen basın emekçileri Galatasaray Lisesi önüne yürüdü.

Galatasaray Lisesi önünde meslek örgütleri ve sendikalar adına basın açıklamasını G9 Platformu’ndan Doğan Tılıç okudu. Tılıç, Tweet atanların Cumhurbaşkanı’na hakaretle, belgesel çekenin terör propagandasıyla suçlandığına dikkat

çektii ve Türkiye’nin basın özgürlüğü sıralamasında 154’üncü olduğunu belirtti.

Tılıç, iktidarı rahatsız eden sorular soran, sosyal medyada buna benzer içerik paylaşan gazetecilerin sokakta ve sosyal medyada linç edildiğine vurgu yaparak diğer yandan da medyadaki emekçi kıyımlarına dikkat çekti.

Tılıç son olarak gazetecinin aydın olması ve otorite ve iktidara hizmeti reddedip, halk için yazıp, çizmesi gerektiğini belirtti ve “Özgürlük gazeteciliğin oksijeni, özgür gazetecilik de demokrasinin garantisidir” dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara'da bağımsız sosyalist aday tanıtım toplantısı

Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Melek Altıntaş'ın aday tanıtım toplantısı 3 Mayıs'ta Kızılay'da EMO Genel Merkezi toplantı salonunda gerçekleştirildi.

Toplantıda BDSP'nin seçim bildirgesinin okunmasının ardından bağımsız sosyalist aday Melek Altıntaş, devrimci sınıf programına özel vurgularla tanıtım konuşmasını gerçekleştirdi. Ardından soru-cevap bölümüne geçilerek bağımsız sosyalist aday katılımcıların sorularını cevapladı.

1 Mayıs sonrası tablo ışığında seçimlere bakış

Taksim'de yaşanan polis terörünü lanetleyen Altıntaş, Ankara, İstanbul, İzmir ve Gebze (Kocaeli) olmak üzere 4 ilde bağımsız sosyalist adaylar olarak devrimci seçim faaliyetinin bir parçası olduklarını dile getirerek herkesi düzenin seçim aldatmacasına karşı bağımsız sosyalist adaylar şahsında devrim ve sosyalizm için oy atmaya davet etti.

1 Mayıs'ta tüm dünyada ve Türkiye'de ortaya çıkan tablo üzerinden seçim sürecini değerlendiren Altıntaş, bu 1 Mayıs'ta da Taksim başta olmak sınıflar savaşının en açık haliyle seçimlerin öngünlerinde meydanlara döküldüğünü söyledi. Konuşmada, ülkenin dört bir yanında düzene olan öfkesini ve haklı taleplerini haykıran milyonların bir yanda, bu düzenin devam etmesi için her tür faşist baskı ve zorbalığı devreye sokan sermayedarlar ve onun kuklası sermaye iktidarlarının öbür yanda olduğunu ifade edildi. Salondaki tüm işçi-emekçiler, gençler ve kadınlar bu seçim dönemine bu gerçekler ışığında girmeye ve seçimlerin ne anlam ifade ettiğini içinden geçilen dönem itibarıyla bir kez daha sorgulamaya davet edildi.

"Devrimciler seçimlere neden girer?"

Altıntaş, konuşmasını sınıf devrimcilerinin

seçimlere bakışını özetleyerek sonlandırdı. Devrimcilerin seçimlere de, her zaman olduğu gibi devrimin çıkarları için ve sosyalist işçi-emekçi iktidarı mücadelesine kitleleri kazanmak için bir araç olarak baktıklarını dile getirdi.

Altıntaş şöyle konuştu:

"İşçi sınıfının ve emekçilerin sosyalist iktidarı savunan sınıf devrimcileri, her seçim döneminde olduğu gibi kitleleri boş umutlarla oyalayan, açıkça yalan olan vaatlerle kandıran, düzene kanalize eden ve çözümünü düzen içi dar kazanımlara bağlayan tüm düzen partilerine ve reformistlere karşı tüm işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları işçi sınıfının önderliğinde hakları için dışı dışı mücadeleye çağırarak, sokağa çağırarak, sınıf kavgasına çağırarak; tüm insanlık için çözümün ancak ve ancak devrimde, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu haykırmak için seçimlere girerler!"

Soru ve cevaplar ışığında...

Konuşmanın ardından serbest soru-cevap bölümüne geçildi. Bağımsız sosyalist aday Altıntaş, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkından düzenin teşhir edilmesi için bağımsız sosyalist adayların şart olup olmadığına kadar yöneltilen geniş yelpazedeki pek çok soruya teker teker yanıt vererek devrimci sınıf programının da güncel sorunlara, kafa karışıklıklarına ve sıcak meselelere dair kapsayıcı bakışını özetledi.

Katılımcıların HDP özelinde yoğunlaşan eleştirileri ekseninde HDP'nin barajı aşması ya da aşmaması halinde Türkiye'yi neyin beklediğine dair kafa karışıklıklarından, dinci-gerici AKP'nin faşist icraatlarına karşı kitlelerin biriken öfkesine yönelik değerlendirmelere kadar pek çoğu anlamlı tartışmalar yaratan soru işaretlerini devrimci seçim programı ekseninde yaptığı güncel değerlendirmelerle açıklığa kavuşturdu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Gebze'de düzenin seçim oyununu bozma çağrısı

Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan'ın aday tanıtım etkinliği ve eylemi 3 Mayıs Pazar günü Gebze'de gerçekleştirildi.

Moda Giyim önünde başlayan yürüyüş yapılan konuşmalarla ve sloganlarla Kent Meydanı Çamlık Park önüne kadar sürdü. Meydana gelindiğinde çevrede toplanan işçi ve emekçiler programı sonuna kadar izledi. Gebzeli emekçilere seslenen konuşmalarda, Amerikancı-IMF'ci düzen partilerine oy vermenin kölelik düzenini, iş cinayetlerini, kadın cinayetlerini, geleceksizliği devam ettirmek anlamına geldiği söylendi. Patronların çıkarları için yasalar çıkartan, kararlar alan düzen partilerinden de, 'parlamentoda olursak sorunlarımız çözülür' diyen parlamentarist partilerin de hiçbir çözüm sunamayacağı söylenirken, tüm işçiler hakları ve geleceği için birliği güçlendirme, devrimin sesini yükseltmeye çağrıldı.

20 ayı aşkın süredir fabrikasında direnen Fenix Alüminyum direnişçisi ve Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan açıklamasına, 1 Mayıs'ta Taksim iradesini ortaya koyan emekçileri ve Türk Metal'in ihanetine karşı ayağa kalkan Bursalı metal işçilerini selamlayarak başladı. Türkiye'de işçilerin yaşadığı sorunları ifade eden Doğan açıklamasına şu sözlerle devam etti:

"Bağımsız sosyalist milletvekili aday olarak sizleri; tüm işçi ve emekçileri eşit ve özgür bir dünya kurma mücadelesini büyütme için mücadeleye çağırıyorum. Sizleri, düzenin seçim aldatmacasına karşı devrim ve sosyalizm saflarında birleşmeye çağırıyorum. İşte bunun için aday oldum. İşçi ve emekçilerin alternatifsiz olmadığını göstermek için aday oldum. Gelin 'Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm' programında birleşelim. Gelin düzenin seçim aldatmacasını kendi sınıf çıkarlarımız ekseninde birleşerek boşa çıkaralım. Bu davet, bizim!"

Doğan'ın konuşmasının ardından İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt ve tutuklama terörüne maruz kalan onlarca kişiden bahsederek yasakların, gözaltıların ve tutuklamaların mücadeleyi engelleyemeyeceğini belirtti.

Program Bertold Brecht'in 'Tahtarevalli' ve Nazım Hikmet'in 'Ellerinize ve Yalana Dair' şiirlerinin okunması ile devam etti. Şiir dinletisinin ardından Gebze İşçilerin Birliği Derneği Müzik Atölyesi marşlarıyla ve türküleriyle bir dinleti gerçekleştirdi. Hep bir ağızdan söylenen türküler ve çekilen halaylarla program sona erdi.

Etkinliğin ardından Eskişehir Çeşme önüne konuşmalarla, sloganlarla bir yürüyüş yapılarak eylem ve etkinlik sona erdi. Eylem boyunca aday bildirisi ve BDSP'nin seçim bildirgesi dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Gebze

"Çözüm süreci" ve Kürt

Sözde bir devlet heyeti İmralı'da Öcalan'la kapsamlı bir görüşme yapmış, tarafların üzerinde fikir birliğine vardıkları 10 maddeden oluşan ve Kürt cephesinin adına "mutabakat metni" dediği metin ortaya çıkartılmıştı. Böylece, "çözüm süreci" somut bir zemine kavuşturulmuştu. Gelişme bununla kalmamış, hükümet yetkilileri ile İmralı heyeti Türk sermaye devletinin pek çok gizli, kirli ve sır dolu görüşmeler yaptığı Dolmabahçe Sarayı'nda ortak bir açıklama yapılmıştı. Devlet ve hükümet yetkilileri her zamanki gibi durumu lafı dolandırarak oldukça köşeli açıklamalarla anlaşılabilir hale getirirken, Kürt tarafı kimi kuşkuvarına karşın bu kez daha iyimserdi.

Bu arada Abdullah Öcalan "çözüm süreci"nin bu yeni adımla diyalog aşamasından "müzakere aşamasına" sıçradığını dile getiriyordu. Öcalan bu kez daha bir iyimserdi. Kürt hareketinin tüm bileşenleri, Kürt halkına ve genel kamuoyuna, süreci sabote eden ciddi bir gelişme olmazsa eğer, geleceğe daha iyimser bakılacağını telkin ediyorlardı. Hepsine göre bu kez çözüme çok yaklaşılmıştı.

Ne var ki bu, gelişmelerin sadece görünür olan tarafıydı. Doğrusu kağıt üzerinde her şey iyi görünüyordu. Fakat gerçek çok farklıydı. Nitekim, taraflar arasında daha bahar havası esiyorken bile, karşılıklı olarak yapılan birbirine zıt açıklamalar gelişmelerin arka planının daha farklı olduğunu açığa vurdu.

Her defasında olduğu gibi bu kez de, karşılıklı suçlamalar ve yalanlamalar birbirini izledi. Hükümet kanadından yapılan tehditler, şantajlar ve Kürt tarafını yok saymalar kafaları daha da bulandırdı. Tüm bu gelişmelerin yaşanmasında tayin edici rolü ise, Kürt halkına kin ve nefret kusan ve "çözüm süreci"ni yok sayan Erdoğan oynadı.

Yeni bir seçim sürecine giriliyordu, hükümet yetkilileri her zamanki gibi yine seçim hesapları içindeydiler. Bu hesaplarının tutması için temkinli olma gereğini duyuyorlardı. Gerçek liderleri ile uyumlu açıklamalar yapsalar dahi, tümüyle aldatıcı olan Kürt tarafına itidal telkin eden, sürecin devam ettiğini, hatta PKK olmasa da devam edeceğini dile getiren açıklamalar yapıyorlardı. Oysa Erdoğan, lafı dolandırmıyor ve "İmralı'da iki taraf yoktur", "Dolmabahçe toplantısını onaylamıyorum", "izleme heyetini doğru bulmuyorum" yönünde açıklamalar yapıyordu. Kabul etmek gerekir ki, devlet için "çözüm süreci"nin gerçekte ne olup olmadığı Erdoğan'ın yaptığı açıklamalarla anlaşılıyordu.

"Çözüm süreci" bitmiştir

Seçimler bugüne dek özellikle hükümet cephesi tarafından "çözüm süreci" üzerine edilmiş hiçbir samimiyeti ve inandırıcılığı olmayan teminat dolu

açıklamalar eşliğinde, bir oyalamaca imkanı olarak değerlendirilmişti. Yine öyle olacağı düşünülüyordu. Ne var ki, bu kez tam böyle olmadı ve olmuyor. Hem AKP iktidarı özellikle Erdoğan hem de Kürt hareketi için bir varlık-yokluk sorunu haline getirilen seçimler bu minvaldeki tartışmaları, suçlamaları, yalanlamaları ve restleşmeleri durdurmadı. Tam tersine daha da alevlendirdi. Erdoğan lafı yuvarlamıyor, niyetini dosdoğru söylüyor.

"Bu ülkede devlet vardır. Çözüm sürecinde karşı karşıya oturulmuş bir masa yok. Olması devletin çöküşü demektir...Devlet silah bırakmaz, terörist silah taşırsa devlet de gereğini yapar." Erdoğan gelinek yerde sorunu artık "Kürt sorunu yoktur, Kürt kökenli vatandaşlarımızın sorunu vardır... Kürt sorunu vardır demek ayrımcılıktır" şeklinde formüle etmektedir. Bunu, hükümet yetkililerinin Erdoğan'ın açıklamaları ile örtüşen açıklamaları tamamlamaktadır.

Tüm veriler Türkiye'nin bir barış, uzlaşma ve demokratikleşme yönünde değil, tam tersine çatışmalı yeni bir döneme doğru evrildiğini gösteriyor. Önden Lice'de tümüyle AKP damgalı provokasyonlar, Genelkurmay'ın Roboski Katliamı'nın yıldönümünde yaptığı "katırlar intihar etti" açıklaması, Ağrı-Diyadin provokasyonu, son dönemlerde özel biçimde teşvik edilip sahneye konan HDP konvoylarına ve parti teşkilatlarına dönük saldırılar, Türkiye'nin metropollerinde ve Kürdistan'ın kimi kentlerinde başvurulan linç girişimleri, ırkçı-şoven saldırganlık, Öcalan'la görüşmelerin kesilmesi, devlet ve hükümet yetkililerinin "çözüm süreci bitti" açıklamaları, bir kirli savaş aygıtı olan Türk ordusunun savaş konumuna geçmesi, çeşitli yerlere dönük saldırıları ve nihayet

seçimlerin ve "çözüm süreci" üzerine edilen tümüyle aldatıcı açıklamaların tozu dumanı içinde jet hızıyla çıkartılan "İç Güvenlik Yasası", bunların tümü birden bunun ifadesidir.

Gelinen yerde Türk sermaye devleti ve dincigerici AKP iktidarı "çözüm süreci"ni gündeminden çıkartmıştır. Hiç kuşkusuz bunun şaşılacak bir yanı bulunmamaktadır.

Kürt hareketinin çıkmazı ve çözüm

Komünistler daha ilk andan itibaren gerek "Devletin Kürt açılımı"nın ve gerekse İmralı çıkışı "çözüm süreci"nin bir oyalama, aldatma ve başarılabilirse eğer, Kürt hareketinin silahlı güçlerinin tasfiye edilmesi amaçlı bir manevra olduğunu, bunun içeride belli bir sıkışmayı yaşayan burjuvazinin, aslolarak da emperyalizmin bölgedeki ihtiyaçları çerçevesinde devreye sokulduğunu, bu manevranın hiç değilse belli bakımlardan az çok işlevini tamamlaması ile birlikte tedavülde kaldırılacağını, yeniden devletin geleneksel inkar ve imha siyasetinin devreye sokulup, savaş konumuna geçileceğini, hem Osmanlıların ve hem de onun mirasçısı olan Türk sermaye devletinin geçmiş tarihinde bu durumun pek çok örneği bulunduğunu belirttiler. Her aşamada somut gelişmelerden hareketle döne döne bu

Kürt hareketinin çıkmazı

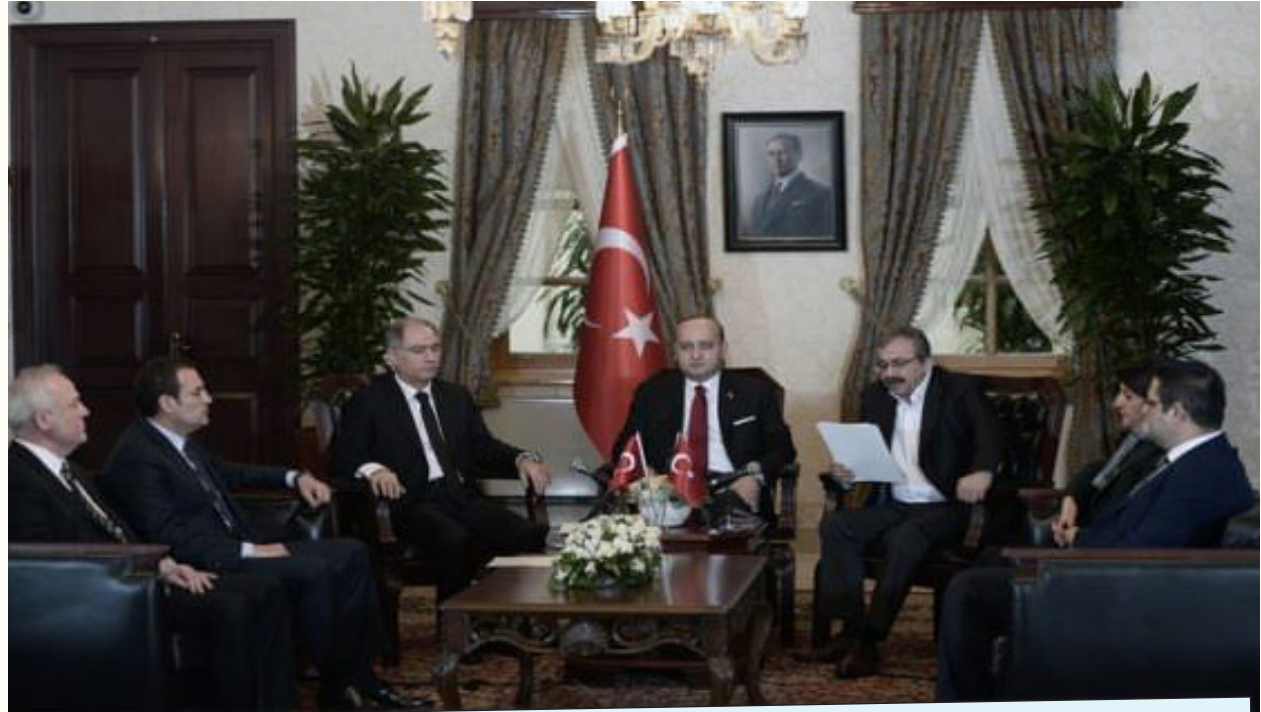
gerçeğin altını çizdiler. Ne yazık ki, bugün bizatihi PKK önderliğinin “Çözüm süreci bitmiştir. Aslında böyle bir süreç hiç bir zaman yoktu” mealindeki açıklamaları da dahil, yaşanan tüm gelişmeler neredeyse bire bir komünistleri doğrulamıştır. Doğrulamaya da devam edecektir.

Hangi gelişmeler yaşanır yaşınsın tarafların çatışmasızlık durumunu korumak istedikleri, adeta buna mahkum oldukları, zira her iki tarafın da bu durumdan fazlasıyla yararlandığı, tam da bu nedenle her bitti denen şeyin, vakit geçmeden yeni bir ambalaj içinde, yine tümüyle aldatıcı, oyalayıcı bir manevranın devreye sokulacağı, bunun bir kısır döngü olduğu taraflardan birinin, daha doğrusu Kürt özgürlük hareketinin bir köklü kimlik, konum, çizgi ve bunun ifadesi bir yön değişikliği yapmadığı sürece bu kısır döngü hep sürecek, Kürt hareketi yaşadığı çıkmazdan yakasını kurtaramayacaktır.

Türkiye işçi sınıfını, emekçi halklarını, ilerici ve devrimci güçlerini, Alevi emekçilerini, Kürt halkını çatışmalı ve zor günler beklemektedir. Torba yasaları bir sosyal yıkım yasasıdır. MİT ve İç Güvenlik Yasası bir iç savaş yasasıdır. Kopkuyu bir faşist devlet terörünün devreye sokulacağı, kısırlı halindeki demokratik kazanımların dahi tırpanlanacağı, en küçük bir hak arama eyleminin, en meşru bir sözün, gösterinin, açıklamanın dahi dizginsiz bir polis terörü ile bastırılacağı, Kürdistan’da yeniden ve daha acımasız bir kanlı, karanlık ve kirli savaşın gündemleştirileceğinin, yeni bir gözaltı ve tutuklama terörünün sahne alacağı, yeni KCK operasyonlarının, Alevi emekçileri üzerindeki baskıların daha bir dayanılmaz hale getirileceğinin ifadesi ve işaretidir. Polis teşkilatı bunun için tepeden tırnağa yetkilendirilmiş, inceden inceye her türlü silahla teçhizatlandırılmıştır. Aynı zamanda bir iç savaş aygıtı da olan Türk ordusu şimdiden bunun için konumlanmıştır. Erdoğan ve AKP kurmaylarının seçim meydanlarındaki tüm açıklamaları, gelecek hakkındaki tüm görüşleri ve propagandaları da, hali hazırda kendilerini destekleyen bilinçsiz yığınları, bu ucu iç savaşa çıkan yeni döneme hazırlamak amaçlıdır.

Seçimlerden sonra tablo daha da netleşecek, sürecin hangi yönde seyredeceği açıklık kazanacaktır. Fakat, gerçek şu ki, ister AKP iktidarı devam etsin, ister yeni bileşimli bir hükümet kurulsun, işbaşına gelecek olan her hükümet bir sosyal yıkım ve savaş hükümeti olacaktır. Bu çerçevede, Kürt sorunu konusunda devletin klasik inkar ve imha siyasetini sürdürecektir, sürdürmeye mahkumdur. HDP’nin çokça iddia edildiği gibi %10 barajını aşması da bu gerçeği değiştiremeyecektir. Geleneksel politika yapılacak kimi rötüşlerin da esasa ilişkin bir yararı olmayacaktır.

Öte yandan gelinen yerde “çözüm süreci”ne elveda dense bile, Kürt sorunu ve yeni bir süreç konusunda

Hangi gelişmeler yaşanır yaşınsın tarafların çatışmasızlık durumunu korumak istedikleri, adeta buna mahkum oldukları, zira her iki tarafın da bu durumdan fazlasıyla yararlandığı, tam da bu nedenle her bitti denen şeyin, vakit geçmeden yeni bir ambalaj içinde, yine tümüyle aldatıcı, oyalayıcı bir manevranın devreye sokulacağı, bunun bir kısır döngü olduğu taraflardan birinin, daha doğrusu Kürt özgürlük hareketinin bir köklü kimlik, konum, çizgi ve bunun ifadesi bir yön değişikliği yapmadığı sürece bu kısır döngü hep sürecek, Kürt hareketi yaşadığı çıkmazdan yakasını kurtaramayacaktır.

kararlaştırıcı esas güç dinci-gerici AKP ve Erdoğan olmayacaktır. “Kürt açılımı” ve onu izleyen “çözüm süreci” aslolarak TÜSİAD’la temsil edilen büyük burjuvazi ve emperyalizmin bir tercihi ve politikasıydı. Her şeye rağmen ve hala bu ihtiyaç devam etmektedir. Bu güçlerin tercihleri ve politikaları hala bu doğrultudadır ve gündemde kalmaya devam edecektir.

Sözü edilen bu güçlerin dönemsel tercih ve politikaları kendi başına, sorunun bizzat kaynağını oluşturan bu güçleri çözüme yöneltmez. Olsa olsa sistem içi son derece iğreti, bu ölçüde de geçici ve güvenilmez bir çözüm gündeme gelebilir ki, bu bile şartlıdır. Daha açık bir ifadeyle Kürt hareketinin sisteme entegre olması, verili kimliğinin daha bir aşınması, emperyalizme karşı mesafeli durumuna son vererek hareketin bugüne kadarki eğilimini, kardeş halklarla devrimci kader birliği çizgisini, Türkiye ve bölgenin ilerici ve devrimci güçleriyle dayanışma tercih ve politikasını terketmek pahasına olacaktır. Kürt hareketinin Rojava’daki özerk yapının sistem nezdinde tanınması ve meşrulaşmasını neredeyse birçok şeyin önüne çektiği bir sır değildir. Bu özellikle YNK tarafından ve zaman zaman da PKK önderliğince dillendirilmektedir de. Bu çerçevede, sistemin

bölgedeki güçleriyle arka planını bilmediğimiz ve açıklanmadığı sürece de bilemeyeceğimiz kimi ilişkilere girildiği de büyük bir ihtimaldir.

Kürt halkı gitgide çoğalan avantajlarını ve imkanlarını, en başta Türkiye’nin emekçi halkları olmak üzere, bölgenin kardeş halklarının çıkarları ve ortak kurtuluş davaları için seferber etmelidir. Bir kez daha kardeş halklarla devrimci kader birliği çizgisinde ısrar etmeli, kendi güçlerine yaslanmayı esas almalı, emperyalizme, Türk sermaye devleti başta olmak üzere, bölgenin sömürgeci tüm devletlerine ve ABD emperyalizmine artık cepheden tutum almalıdır. Sistem güçlerinin, işbirlikçisi devletle ortaklaşa ısıtıp koşullarını yarattığı bir aşamada dayatacağı çözümlerden uzak durmalıdır. Onların çözümünün köleliğin bir başka versiyonu olduğunu bilmeli, sorunu sürdürme politikasının ifadesi olan çözümler yerine, yüzünü Türkiye işçi sınıfının merkezinde olacağı bir birleşik devrime çevirmelidir. Zira kalıcı, köklü ve gerçek bir çözümün yolu birleşik devrime çıkmaktadır. Adeta bir kaçınılmazlık halinde döne döne yaşadığı kısır döngüden ve mahkum olduğu çıkmazdan kurtuluşun bundan başka yolu bulunmamaktadır.

Baskı politikalarına yanıtı mücadeleyi büyüterek cevap vereceğiz!

Av. Zeycan Balcı Şimşek

“Giydiği hükümden haberi yok mu bu adamın?”
“Hayır” dedi subay, “Ona bunu bildirmekte mana yok.
Nasıl olsa gövdesiyle, bizzat öğrenecek.”...

Ama hüküm giydiğini biliyordur kuşkusuz?”
“Hayır, onu da bilmiyor dedi subay.
Savunma hakkı verilmedi ki,”...
“Esas kuralım şudur: Suçtan şüphe edilemez.”
F. Kafka, Ceza Sömürgesi

Aynı zamanda hukukçu da olan Kafka, bu öyküyü 1900'lü yıllarda yani yaklaşık yüzyılı aşkın bir süre önce yazmış. Ama bu öykü sanki bugün yazılmış ya da bugün için yazılmış gibi gelmiyor mu size de!

Siyasal iktidar “ileri demokrasi” söylemine rağmen hukuku katletmeye, adliyeleri parayı verenin düdüğü çaldığı alış-veriş merkezine dönüştürmeye, sınıflı adaletsiz bırakmaya devam ediyor. Artık burjuva hukuk, kendi kanunlarına dahi uymuyor, uymak istemiyor, faşizm koşullarında bu kanunlar dahi, verilmek istenen cezaları karşılamıyor, mızrak çuvala sığmıyor. “İç Güvenlik Paketi” gibi yeni baskı ve zulüm yasalarının hızla uygulanmasının gündeme getirileceğinin işaretlerini görmek mümkün.

Çok değil daha birkaç gün önce, 1 Mayıs birlik, mücadele ve dayanışma gününde Taksim’de anmalara katılmak isteyen işçi ve emekçilere azgınca saldıran polis; 459 kişiyi hürriyetinden mahrum ederek, 234 kişiyi ise gözaltına alarak 4 gün boyunca battaniye gibi temel ihtiyaçları dahi karşılamayarak, avukatların, ailelerin getirmiş olduğu suyu dahi gözaltına alınan devrimcilere, işçi ve emekçilere vermeyerek suç işlemiştir.

Gözaltına alınanlara İl Emniyet Müdürlüğü’nde yer bulunamamış, bir kısmı Gayrettepe İlçe Emniyet Müdürlüğü’ne, bir kısmı ise adliyenin nezaretine götürülmüş ve kolluk ifadeleri burada alınmaya çalışılmıştır.

Bazıları 4. günün sonunda adliyeye getirildikten sonra, savcı tarafından doğrudan serbest bırakılırken, bazıları ise yine savcı tarafından ifadeleri alınmadan adli kontrol ve tutuklama istemiyle hakimliğe sevk edilmiş ve 24 kişi ise tutuklanmıştır. Gözaltına alınanların savcılık ifadeleri için adliyeye getirildikleri gün, önce avukatlar kalkanlarla adliye dışına atılmış, basın açıklaması yapmaları engellenmiş, bu engelleme püskürtülünce de sorgu hakimliğinde ifadelerine katılmak üzere duruşma salonuna gitmek isteyen avukatlara barikat oluşturularak işçi ve emekçiler savunmasız, avukatsız ve hukuki yardımdan yoksun bırakılmaya çalışılmıştır. Yine avukatların barikatlara yüklenmesi ve verdiği mücadelelerle sorgu hakimlikleri önüne kurulan barikatlar ve etten duvar kaldırılmış ve sorgular başlayabilmiştir. Bu tok cevabı hazmedemeyen polis, bu kez de gece 23.40 sularında avukatlara hakaret ederek bir kez daha saldırmıştır. Bu saldırılar bireysel ve tekil değil elbet. Aksine bu saldırılar, sermaye iktidarının projesi olarak uygulamaya konulmuş durumda. 1 Mayıs İşçi Bayramı’na yapılan saldırılar, gözaltı kararları,

avukatların savunma makamlarında darp edilmesi, itibarsızlaştırılmaya çalışılması AKP’nin yeni adalet/ileri demokrasi projesidir. Bu projenin harcı baskı, şiddet ve kandır.

Tutuklanan 20 kişinin tutuklanma gerekçelerine bakıldığında, kuvvetli suç şüphesinin varlığı karşısında adli kontrol denetim mekanizmalarının yetersiz kalacağı şeklinde oldukça muğlak bir gerekçe olduğunu görüyoruz. Oysaki 2005 yılında yürürlüğe giren 5271 Sayılı Ceza Muhakemeleri Kanunu tutuklama kararlarının gerekçelendirilmesini zorunlu kılmıştır. Bu hukuksuzluk da yetmemiş olacak ki, sorgu hakimlikleri skandal denilebilecek tutuklama kararlarına imza attılar. Bir sulh ceza hakimliği dört kişinin tutuklamaya sevk duruşmasında kime ait olduğu belirli olmayan bir çanta için dört kişiyi de tutuklamıştır. Üç gündür gözaltında, polisin denetiminde olan, daha gözaltına alındığı saat itibarıyla ilk iş olarak zorla parmak izi ve DNA’ları alınmasına rağmen kime ait olduğu ortaya çıkarılmamış daha doğrusu tutuklanması istenen kişilere ait olmadığı anlaşıldığından lehe delil polis tarafından dosyaya sunulmayarak dört kişinin tutuklanmaları sağlanmıştır. Ortada kime ait olduğu belirsiz bir çanta vardır, yani şüphe vardır. Şüpheden kim yararlanır; SANIK! O halde şüpheden savcı değil, hakim değil, polis değil sanık yararlanır. Ama bizim hukukumuzda evrensel ceza normları tarumar edilerek şüpheden polisin, savcının ve hakimin yararlanması(!) sağlanmış ve bu tutuklamalar gerçekleşmiştir. Şüpheyi dahi gerektirmeyecek kadar gerçek karşısında hakim gözlerini kapamış, adaleti ise polis tutanağına havale etmiştir: Yakalanma öncesi, eylem mahallinde kaydedildiği belirtilen yüzü tamamen kapalı elinde bayrak taşıyan bir kişiye ait olan bir fotoğraf gösterilerek ‘bu sen misin’ denilmiştir. ‘Fotografteki kişi kahve renkli ayakkabılı, açık mavi pantolonlu, kahve renkli montlu, ben ise gördüğünüz üzere beyaz ayakkabılı, koyu gri pantolonlu ve siyah montluyum’ cevabına karşı yine polis tutanağına göre yüzünün tamamen kapalı olduğunun tespit edildiği

gerekçesiyle tutuklanmıştır. Bir diğer tutuklama ise, çantasında 1 Mayıs yazılı pankart, sendika pankartı, sendika önlükleri, baret, gaz maskesi, bez maskeler olduğu, ‘çantasında çıkan eşyaların çeşitliliği ve niteliği’ gerekçesiyle yapılmıştır. İşte İç Güvenlik Yargısı!

1 Mayıs gözaltlarına uygulanan hukuk şudur; İç güvenlik yasası olarak bilinen 6638 Sayılı Kanunu’nun 8. ve 14. maddesine göre 2911 Sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu’nun 33. maddesine muhalefet eden kişilerin CMK 100. maddeye göre tutuklanmasını gerektiren katalog suçlardan sayılmıştır. Bir başka ifadeyle 1 Mayıs’a yasadışı flama, bayrak gibi eşyalarla ya da yanıcı patlayıcı silahlarla katılan kişilerin tutuklanmasını gerektirecek suç fiilini katalog suçlardan saymıştır. Tutuklanana bakıldığında 1 Mayıs’a katılmak başlı başına suç haline, bir tutuklama sebebine dönüşmüştür.

1 Mayıs, 8 saatlik iş günü talebi ve kölece çalışma düzeninin yıkılması için verilen mücadelelerin bir ürünü olarak yüz yılı aşkın bir süredir tüm dünyada ve Anadolu coğrafyasında kutlanan bir bayramdır. Bu bayram tüm dünyada ülkelerin en görkemli ve tarihi meydanlarında büyük bir coşku ve görsel şölenlerle kutlanmaktadır. Bizim içinse 1 Mayıs alanı olan Taksim, Türkiye işçi sınıfının tarihi, belleği ve bilincidir. Bu tarihi bilinçle 2015 yılında da Taksim’in 1 Mayıs alanı olduğu umutla ve dirençle bir kez daha dosta düşmana gösterilmiş, şehrin her köşesi Taksim Meydanı’na dönüştürülmüştür.

İç Güvenlik Yasası başta olmak üzere siyasal iktidarın tüm baskı politikalarına cevabı yine fabrikalarda, okullarda, mahallelerde kızıl bayraklara sıkı sıkı sarılarak ve coşkuyla dalgalandırarak vereceğiz. Kafka’nın anlattığı koyu karanlık adaletsizlikleri ise Denizler’in avukatı, Çağdaş Hukukçular Derneği’nin kurucularından, devrimci avukatlık geleneğinin yapı taşlarından Av. Halit Çelenk’lerden devraldığımız bayrağı daha da yükseğe taşıyarak omuz omuza adalet mücadelesi vereceğiz.

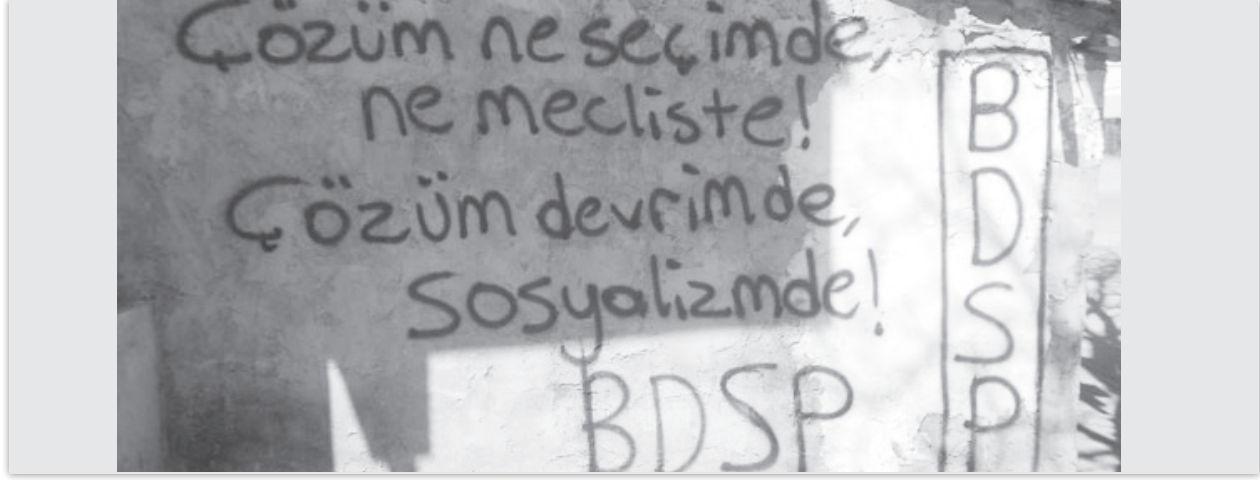
Seçimler: Vaatler ve gerçekler

Sosyalist dünya görüşü olay ve olguları toplumsal bağlamı içinde ele alarak ortaya koyar. Bu toplumsal bağlam içinde nesnel, somut ve belirleyici olan sınıf ilişkileri ve kapitalizmin ekonomik yasalarıdır. Bir ülkeye savaş açılıp açılmayacağından nasıl bir nüfus politikası yürütüleceğine, eğitim ve sağlık politikasından nasıl bir hukuki uygulamanın yürürlüğe gireceğine ve hatta bireyler arası ilişkilere kadar her şey bu temel tarafından koşullanır. Tarihten gelen tüm verili durum, bu temelin zorlamaları ve bilinçli müdahaleler karşısında değişir, dönüşür, elenir ve burjuvazinin çıkarlarıyla uyumlu hale gelir. Burjuva dünyasının tüm üstyapısı bu temel üzerinde yükselir ve bu temeli besleyecek şekilde kurumsallaşır. Kapitalistler farklı rekabet biçimleri altında (ekonomik, siyasal, sosyal, savaş vb.) toplumsal üretime servet ve sermaye biçiminde el koymaya çalışırlar. Bu rekabeti düzenlemek ve emekçileri baskılamak amacıyla devlet, hukuk, parlamento, "bilim" vb. kurumlar tekrar tekrar yapılandırılır ve NATO, AB, G-8 başta olmak üzere yüzlerce emperyalist kuruluş oluşturulur ve "gerektiğinde" devreye sokulur.

Burjuva dünya görüşü ise toplumsal olgu ve olayları toplumsal bağlarından, nedensellik ilişkilerinden ve tarihselliğinden kopararak yalıtık bir biçimde ele alır. Bu toplumsal bağları kurmaya çalışıldığında ya da kurmak zorunda olduğunda da her şeyi tersyüz eder. Toplumsal ilişkilerin karmaşıklığı içinde nesnel ve somut olanla öznel ve soyut olan her şey birbirine karışır; temel, nesnel, belirleyici ve esas olanla tali olan, aynı dereceye indirgenir. Çoğu zaman, özenle seçilen bir dizi neden ve sonuç, sermayenin çıkarlarını destekleyecek bir kurguya dönüştürülerek yeniden özenle bir araya getirilir. Bütün bu karmaşıklığın gerisinde; sömürü, şiddet, adaletsizlik, savaş, intihar, eğitimsizlik, açlık, yetersiz beslenme vb. sorunların üretildiği toplumsal temeli gizleme çabası yatmaktadır.

Sermaye partileri, başta çevresindeki sermaye grubu olmak üzere tüm sermayeyi büyütmeyi hedeflemektedirler ancak bunu yapabilmeleri için seçimi kazanmaları ve dolayısıyla emekçilerin oylarını almaları gerekmektedir. İşte tam bu noktada kapitalizmin tüm temelleri ve nesnel yasaları göz ardı edilir: Toplumda sınıflar, emek-sermaye çelişkisi yoktur; emekçinin en az haklara sahip olduğu, en düşük ücreti aldığı ve en uzun iş gününün uygulandığı devlet, sermayenin en fazla kâr sağladığı ve dolayısıyla en fazla yabancı sermayeyi çekme potansiyeli taşıyan devlet değildir; ücret, fiyat, enflasyon, iç ve dış borçlar, borsa, sermaye birikimi, kâr, rant, faiz, nüfus, gibi olgular arasındaki karşılıklı bağımlılık ise çoktan ortadan kalkmıştır. Toplumsal sorunlar çözülecek, demokrasi, adalet ve eşitlik gelecek, emekçilerin hakları verilecek, çalışma ve yaşam koşulları iyileştirilecektir. Bu vaatlerde her şey mümkündür. Bununla birlikte bu vaatlerin büyük çoğunluğu gerçekleşmez, gerçekleşti denilenler ise hiçbir doyurucu sonuç yaratmaz; demokrasi, hukuk, adalet dedikleri şey ise çok geçmeden bin bir türlü yasakla kuşatılır.

Burjuva partilerinin propagandada toplumun

gözünden kaçırdıkları nesnel durum, maddi temel yani kapitalizmin maddi yasaları iktidara geldiklerinde en katı bir şekilde karşılarına çıkar. Kapitalizmin nesnel yasalarını "tanrı yasası" sayan bu partiler, emekçilere verdikleri vaatleri bir kenara bırakırlar. Bununla birlikte tamamen "yalancı çıkmamak" için bazı vaatleri karşılamaları gerektiğinde hemen karşıt etkiler devreye girer. Örneğin hükümet, emekçilerin tepkilerini hafifletmek için zorunlu olarak asgari ücreti arttırdığında, sermayedarlar hemen ücretlerin yüksekliğinden, maliyetin pahalılığından, rekabet koşullarının zayıflamasından yakınırırlar. Bu durumda devlet ya bu ücretlerin bir kısmını kendisi öder ya da sermayedarların ödediği vergilerin bir kısmını kaldırır. Her iki durumda da toplumu bekleyen şey, vergilerdeki yeni bir artışla, ücretlerdeki yükselişin maliyetinin, patronlardan alınıp tüm toplumun, özellikle de emekçilerin sırtına yüklenmesidir. Ücretlerin yükselmesi durumunda devreye girebilecek bir diğer etken de enflasyonun yükselmesidir. Bir taraftan enflasyon, diğer taraftan vergilerdeki artış, ücretleri tekrar alışıldık alım gücü sınırlarına çeker.

Ekonomide durum bu iken, demokratik haklarda da durum çok farklı değildir. Sermaye devleti, sermaye birikimine, kapitalist rekabete "helal getirecek" hiçbir davranışa izin vermek istemez ve tüm kurumlarıyla bu tür gelişmelerin karşısında yer alır. Emekçilerin örgütlenmesi, daha iyi bir yaşam talebi, kent yağmasını ve arazi rantını engelleyecek girişimler, grev, tatil hakkı, kreş hakkı, daha insani koşullarda çalışma talebi, daha insanca yaşanacak bir ücret, iş güvenliği, eşit işe eşit ücret, kamusal nitelikli ve ücretsiz eğitim ve sağlık hizmeti gibi tüm toplumsal demokratik talepler, kârlılığı azaltma potansiyeli taşıyan, rekabet koşullarını zayıflatabilecek taleplerdir. Üstelik bu talepler, burjuvazinin sınıf iktidarını sınırlama potansiyeli olan ve emekçilerin daha fazla söz hakkı elde etmesini sağlayabilecek gelişmelere sebep olabilmektedir. Sonuçta demokratik haklar da ekonomik haklar gibi mevcut sistem içinde güdük kalmaya mahkûmdur. Dönemsel bazı iyileşmeler ve denge durumları, sınıflar mücadelesinin keskinleşmesi sonucu bazı hakların iyiden iyiye genişletilmesi geçici bir durumu ifade etmektedir. Bu denge durumu ya mevcut sistemin temelinden bir değişikliğe gitmesiyle ya da sermayenin tüm fırsatları kollayarak tekrar eski gücüne

kavuşmasıyla sonuçlanır. Bu geçici durumun ne kadar süreceği tamamen bu süreci belirleyen dinamiklere (sınıfların güç dengelerine) bağlıdır.

Geçmişte başta Avrupa ülkeleri olmak üzere hemen tüm dünyada emekçilerin var olan haklarının büyük bir kısmı artık elinden kayıp gitmiştir. Bugün dünya tarihinde eşine az rastlanır bir adaletsizlik ve sömürü hüküm sürmektedir. Bunun sonucu olarak toplumsal bir hareketlilik ve emek mücadelesinde yeniden bir diriliş bütün dünya ölçeğinde kendini göstermektedir. Sınıflar mücadelesi bir kez daha keskinleşirken, sermaye partilerinin popülist vaatleri, bu mücadelenin ateşi ve sürecin keskinliği karşısında her zamankinden daha kısa bir süre içinde boşa çıkmaktadır.

Burjuva partileri ve onların temsil ettiği çeşitli sermaye grupları arasında rekabetin en üst düzeye ulaştığı bir dönemden geçmekteyiz. Geline yerde taşlar yerinden oynamış, ekonomi çıkmaza girmiş ve toplumsal sorunlar hiç olmadığı kadar çok yönlü ve karmaşık bir hal almıştır. Muhalefetteki sermaye partileri ise, AKP hükümetinin yıkım politikalarının sonuçlarını artık iliklerine kadar hisseder duruma gelmiş olan emekçileri istismar yarışına girmiştir. Zaten sermaye partilerinin emekçilere istismardan başka verecekleri bir şeyleri de yoktur. Tarih bu durumu kanıtlayan sayısız örnekle doludur. Soma madenci katliamından sonra madenlerde bazı güvenlik önlemleri alınacağı belirtildi ve birtakım yasal düzenlemeler vaat edildi. Ancak gelinen yerde yaşam odaları da dâhil vaatlerin hiçbiri gerçekleşmedi. Demokratik haklara gelince AKP her "demokrasi paketinde" polis devletini biraz daha güçlendirdi ve tıpkı bugün muhalefette "demokrasi", "özgürlük" gibi vaatlerde bulunan partilerin daha önce kurduğu hükümetler döneminde yaptığı gibi hakları biraz daha tırpanladı.

Sonuçta toplumsal yasalar, hak ve özgürlüklerin, yazılı yasalar, parlamentolar ya da herhangi bir sermaye partisinin vaatleri tarafından değil sınıflar mücadelesi ve bu mücadeleye katılan emekçi sınıfların bilinç ve örgütlenme düzeyi tarafından belirlendiğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle daha fazla özgürlük ve daha fazla hak elde etmenin yolu parlamentodan değil daha fazla örgütlülük ve daha fazla mücadeleden geçmektedir.

Seçimler ve devrimci sınıf faaliyeti

Düzenin seçim oyunu sürüyor. Meydanlar sağından soluna tüm düzen partilerinin yalan vaatleriyle doluyor. "Radikal Sol"un da aralarında bulunduğu bu yarışta işçi ve emekçilerin beklenti ve özlemleri daha fazla koltuk kapmak için istismar ediliyor. Özellikle hükümet olma ihtimali olmayan "muhalafet partileri" bol keseden vaatler dağıtıyor.

Sınıf devrimcileri ise, bir kez daha seçimleri, bu kokuşmuş ve çürümüş düzene karşı mücadeleyi büyütmenin bir olanağı olarak değerlendiriyor. Düzenin kirli çamaşırlarını ortaya sermek, "Düzene karşı devrim!" şiarını daha fazla işçi ve emekçi kitlelerle buluşturmak, işçi ve emekçilerin kendi hak ve özgürlüklerini kazanmasının yolunun örgütlü ve devrimci bir mücadeleden geçtiğini göstermek için etkin bir çaba ortaya koyuyorlar.

Bu çerçevede sınıf devrimcileri seçim dönemlerinde bu zemini etkin kullanabilmek için büyük bir çaba sergiliyorlar. Yıllardır, reformist partilerin kuyruğuna takılmak ya da boykot ederek külfetli bir işten kurtulmak yerine oldukça zahmetli, disiplinli ve seferberlik ruhuyla düzenin bu oyununa kendi cephelerinden müdahale etmektedirler. Kitle hareketinin ve sınıf devrimcilerinin nicel düzeyi bu ısrarı zerre etkilememektedir.

Her şeyden önce seçimler ve parlamento sınıfa en dolaysız saldırıdır. Burjuva demokrasisi ve parlamentosu işçi sınıfını ve emekçi kitleleri aldatmanın ve yönetmenin bir aracıdır. Doğal olarak sınıf devrimcileri bu saldırıya karşılık vermeye çalışmaktadır.

İçinden geçtiğimiz dönem, seçim çalışmasını ayrıca önemli kılmaktadır. Ancak bu hiç de reformist solun ya da düzen partilerinin ellerini ovuşturarak bekledikleri AKP'nin çöküşü ile ilgili değil. Bu seçimlerde düzen partileri ve reformistler büyük bir heyecanla çalışmaktadırlar. Çünkü AKP koltukları, yerlerine başkaları geçsin diye boşalmak üzeredir. Düzen siyaseti bir kez daha krize girmektedir. Elbette ki bu sistemin temel sorunlarıyla bağlantılıdır. Ancak esasta emperyalist-kapitalist dünyanın yeni ilişkilerinde AKP'nin iş göremez hale gelmesindedir.

Oysa bizim bahsettiğimiz bambaşka bir durumdur. AKP'nin gerilemesini de içermekle beraber, çok daha kapsamlı bir süreci işaret etmektedir. Öncelikle dünyada ve Türkiye'de kitle hareketleri artan bir ivme içerisinde. Bu salt Türkiye'de Haziran Direnişi'nden gözlenebileceği gibi, daha da önemlisi, reformistlerin her fırsatta adını andıkları ancak hep sırtını döndükleri işçi hareketinden de gözlenebilir.

Reformistler yanı başlarında gerçekleşen ve gittikçe artan işçi sınıfının tepkilerini görmezden gelmektedir. Belki de böylesi daha iyidir. Çünkü el attığı her yere gericilik taşımaktadırlar. Örneğin en son Bursa'daki metal hareketliliğinde sokağa çıkan kitleleri geri çağırabilmekteler.

Sonuç olarak işçi sınıfı kendinden beklendiği üzere mücadele sahnesine çıkmaya hazırlanmaktadır. Bu da sadece seçim dönemi için bile komünistlerin omuzlarına çok yönlü görevler yüklemektedir.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)
işçi sınıfını ve emekçileri mücadeleye çağırıyor!

ÇÖZÜM NE SEÇİMDE NE MECLİSTE!

ÇÖZÜM DEVRİMDE
KURTULUŞ SOSYALİZMDE!

**Düzene karşı devrim,
kapitalizme karşı sosyalizm!**

Emperyalist-kapitalist sistem tüm dünyada artık gizlenemeyen bir kriz içerisinde, öyle ki uluslararası zirvelerde bir araya gelen emperyalistler ve yerli işbirlikçileri krizi aşmayı değil faturasını işçi ve emekçilere ödetmeyi tartışmaktadır. Sistemin yapısal sorunlarıyla ortaya çıkan krizin bu faturası karşısında emperyalist metropollerde bile şu veya bu nedenle yaşanan patlamalarda emekçiler sokakları ateşe vermektedir.

Ayrıca emperyalistler arası çatışmalar nedeniyle Ortadoğu bölgesinin bir yanı savaşlar ve vahşetken diğer yandan da kitle hareketlerinin merkezi olmaktadır.

Türkiye de bu çarkın bir parçası olarak kapitalizmin tüm çelişkilerini birebir yaşamaktadır. Tam da bu nedenle artan hoşnutsuzluğa karşı düzen partileri ekonomik vaadlere sarılmaktadır. Oysaki bu partilerin hiçbiri ya da vaat ettikleri sadakalar işçi ve emekçilerin sorunlarına çözüm olamaz. Çünkü artık bu düzen toplumun ihtiyaçlarını karşılayamaz hale gelmiştir.

"Yaşanacak bir Türkiye" ancak sosyalizmle mümkündür. Bu yanıla seçim çalışmamızın temeli devrim ve sosyalizmin güncelliği ve bu alternatifin işçi ve emekçilere taşınmasıdır.

Çürümüş düzen partilerinin etkin teşhiri

Burjuva düzen siyaseti emperyalist-kapitalist gericiliğin aynasıdır. Bozuk düzende sağlam çark olmaz. Ve düzen öylesine bozulmuşken partileri de en az onun kadar çürümüş ve kokuşmuştur. Hırsızlık, yolsuzluk ve yağma almış başını gidiyor. Her geçen gün düzen siyasetinin kirli çamaşırları ortalığa saçılıyor. Parlamento ahırındaki asalaklar işçi ve emekçileri sömürürken pastadan pay almak uğruna birbirlerine giriyorlar.

Tam da böylesi bir anda reformizm ve düzen solu "devletin bozulan dengelerini ayarlamak" için öne atılıyor. Tüm sorunların kaynağı olarak AKP'yi

göstermek bile kapitalist düzeni aklamının bir aracıdır. Bu alanda reformistlerin düzen partilerine çok çabuk uyum sağladıkları görülmektedir. Tutamayacakları vaatlerle emekçileri aldatmaktan, hem "iş dünyasına" hem emekçilere mavi boncuk dağıtmaya kadar her türlü eskimiş düzen yöntemini uygulamaktan geri kalmıyorlar. "Ekonomide sağlıklı büyüme" denen şeyin neden mümkün olmadığını bilmek için biraz matematik bilgisi yeterliyken aksini iddia etmek sınıfa ve emekçilere ihanettir.

Kısacası seçim döneminin sınıf devrimcileri için bir başka önemli görevi düzen siyasetinin ve reformizmin etkin teşhidir. Özellikle reformistlerin sınıf içerisinde yarattıkları tahribatın önlenmesi için seçim dönemi önemli olanaklar barındırmaktadır.

**Eylemli bir faaliyet örgütlenerek
emekçiler sokağa çağırılmalıdır**

Gericiliğin gücü edilgenliğin gücüdür. Özellikle son yıllarda yaşanan gelişmeler düzenin en basit eylemli tepkiye bile tahammülsüzlüğünü göstermektedir. Kapitalist gericilik edilgenlikten beslenir. Sokak ve hareketlilik düzen için kabul edilebilir şeyler değildir. Çünkü eylem talepleri için mücadele etmek anlamına gelmektedir. En basit eylem bile çok büyük mücadelelere vesile olabilir.

Seçim döneminin de temel mantığı bunun üzerine kuruludur. Burjuva düzen yıllarca türlü sorunlarla boğuşan emekçilere kurtuluş olarak oy vermeyi işaret etmektedir. "Mücadele etme, oy ver edilgen kal", seçimin ve burjuva siyasetinin temelidir. Aynı mantık reformistlerde de bulunmakta bu yanıla gericiliğe hizmet etmektedirler. Sınıf devrimcileri genel olarak ve seçimler vesilesiyle bu cendereyi parçalama eylemli tepkileri meşrulaştırma ve daha fazla emekçiyi eylemliliklerle karşı karşıya getirme sorumluluğu altındadır.

Sınıfla birleşmenin olanakları

Başta da söylendiği üzere bu seçim dönemi

bambaşka olanaklar taşımaktadır. Artan sosyal yıkım saldırıları ve baskılar nedeniyle toplumun tüm kesimleri patlamaya hazır barut fıçısı haline gelmiştir. Özellikle işçi sınıfı mücadelesi gündelik bir hal almış önündeki barikatların dağıtılmasını beklemektedir. Son haftalarda metal fabrikalarında ortaya çıkan hareketlilik bile buna iyi bir örnektir. Bu açıdan seçim çalışmasının başarısı salt sosyalizm propagandasının gücüyle ölçülemeyecektir. Her seçim döneminde komünistler bu alanda asgari bir başarı gösterebilir de ihtiyaç bunun çok ötesindedir. Sosyalizmin bugün işçi sınıfı ile birleşme sorunu gelip komünistlerin sınıfın mücadelelerine önderlik edebilme kapasitesi eşliğine dayanmış bulunmaktadır.

Her seçim bürosu işçilerin gündelik sorunları için örgütlendiği bir merkez haline getirilmelidir. Geçmiş çalışmalardan hareketle bu alanda yaşanacak bir zorlanmanın önden birtakım araçların ve yöntemlerin belirlenmesi ile aşılması gerekmektedir. Bu çerçevede özellikle mahallelerde oluşturulan seçim merkezleri işçilerin gündelik sorunlarının yoğun biçimde tartışıldığı etkinliklerin yapıldığı alanlar olabilmelidir. En gerici ideolojiye kemikleşmiş bir işçi bile seçim çalışmasında kurulan ilişki ile fabrikasında örgütlenme temelinde bağ kurulabilmelidir.

Buradan sosyalizm propagandasının zayıflatılması sonucu çıkmaz. Her şeyden önce sosyalizmin propagandasının gücü onun işçi sınıfı içerisinde sahiplenilmesi ve işçilerin eliyle yürütülmesine bağlıdır. Bu çerçevede alınacak mesafede sosyalizmin alternatifinin daha görünür ve etkili bir biçimde öne çıkmasını sağlayacaktır. Bu stratejik ve taktiksel olan

arasında anlamlı bir ilişki kurmak önden yapılacak planlamayla mümkündür.

Seçim çalışması yüzünü fabrikalara dönmelidir

Gelinen yerde sınıfla bütünleşme ve kitleselleşme tartışmaları sıklıkla yapılmaktadır. Sınıf devimcilerinin kitleselleşmesi sınıf hareketinin ve toplumsal mücadelenin önderlik ihtiyacı ile birlikte ele alındığında acilen çözülmesi gereken bir sorundur. Ancak sınıf devrimcileri soruna geleneksel solun baktığı pencereden bakamaz. Bizler için kitleselleşmek her şeyden önce sınıf içerisinde kitleselleşmek anlamı taşımaktadır. Zaten bir sınıf partisinin mahallelerde kitleselleşmesini beklemek ya da semt eksenli kitleselleşmenin kaygan zeminine bel bağlamak tarihsel bir hata olur. Sınıfın partisi ancak sınıf içerisinde ve dolaysız olarak fabrikalarda kitleselleşebilir.

Yakın zaman deneyimleri bunun örneklerini ortaya sermiştir. Sonuçlarından bağımsız olarak Greif işgali deneyimi bu alanda ne tür olanakların barındığını göstermiştir. En son binlerce Bursalı metal işçisinin hareketliliği, yüklenilecek alanın bir kez daha burası olduğuna işaret etmektedir. Semtler ve mahalleler emekçilerin yaşadığı alanlar olarak ancak fabrikaları kuşatmanın bir aracı olabilirler.

Bu açıdan seçim çalışmamızın yüzü fabrikalara dönük olmalıdır. Bunu da merkezi bildirileri ya da özel hazırlanan bildirileri bu alanlara ulaştırmanın ötesinde

bir pratik ile ortaya koyarak yapmak gerekmektedir. Seçim çalışmasının merkezleri sanayi bölgelerine fabrika sahalarına çekilebilmeli. Sabah, öğlen ve akşam işçilerle yüz yüze gelecek olanaklar yaratılabilmelidir.

Buradan hiç de sınıf devrimcilerinin toplumun tüm kesimlerine önderlik etme, politikalarını taşıma zorunluluğunun arkaya itilmesi gibi bir anlam çıkarılmamalıdır. Bu görevler de her koşulda yerine getirilmeli sınıf devrimcilerinin sesi en geniş emekçi kitlelerine ulaştırılmalıdır.

Seçim merkezleri ve eğitim

Yeri gelmişken değinelim; seçim dönemleri kısa olmakla beraber yoğunluğu ile eğitim alanında oldukça işlevsel olabiliyor. Özellikle yeni ve genç yoldaşlarımız sadece bu kısa dönemde büyük ilerlemeler kaydedebiliyor. Birincisi eğitim ve gelişim ihtiyaçla orantılı olarak gelişir. Seçim dönemlerinde ortaya çıkan muazzam pratik faaliyet insanlarımızı eğitime ve gelişmeye de daha yatkın hale getirmektedir. Normal dönemlerde yılda yaşanmayan gelişim seçim döneminde bir ayda yaşanabilmektedir.

Bu açıdan birincisi seçim dönemleri çok yönlü olarak eğitim açısından değerlendirilmeli ve planlanmalıdır. İkincisi de seçim döneminde her insanımız bir birimde tarifiyerek geniş inisiyatiflerle donatılmalı ve bu sorumlulukların geliştirici etkisinden faydalanılmalıdır. Seçim döneminde ne kadar insan faaliyette öne çıkar kadrolaşırsa çalışmanın başarısı o ölçüde artacaktır.

A. Destan

"Baskılar sökmez, bu yangın sönmez!"

Bursa'da metal işçilerinin saldırılar karşısında büyüyen ve yayılan direnişini selamlamak ve İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt başta olmak üzere Taksim tutsaklarına özgürlük şiarını haykırarak için sınıf devrimcileri 6 Mayıs'ta Karşıyaka'daydı.

Karşıyaka İzban önünde saat 19.00'da toplanan sınıf devrimcileri kızıl bayraklarla yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca ajitasyonlarla 6 Mayıslar'da Denizler'i anmanın işçi sınıfının kızıl bayrağını daha da yükseltmekten geçtiği vurgulanarak Bursalı metal işçilerinin mücadelesi aktarıldı. Seçim aldatmacalarına karşı tek kurtuluşun devrimde olduğu haykırıldı. Taksim tutsaklarına ve İpek Bozkurt'a özgürlük istendi.

Çarşının girişine gelindiğinde, üç fidan şahsında devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşunun ardından basın açıklaması yapıldı. Açıklamada, kapitalist sistemin yoksulluk ve açlık üreten karakteri tarif edilerek bunun karşısına seçim aldatmacaları ile çıkanların yalanları teşhir edildi. Tüm yalanlara karşı işçi sınıfının uyandığına dikkat çekilerek Bursalı metal işçilerinin süreci ayrıntılı olarak aktarıldı ve metal işçileri selamlandı.

Ayrıca Taksim'de 1 Mayıs günü estirilen devlet terörü lanetlenerek tutsaklara özgürlük istendi. Açıklamada bağımsız sosyalist adayların sınıfın bağımsız programını bayraklaştırdıkları ifade edilerek İpek Bozkurt'un tutuklanmasının öncüsü ile sınıfın birleşmesinden duyulan korku olduğunun altı çizildi.

Açıklamada son olarak "Üç fidanın anısı ve mücadelesi bugün burada dalgalanan kızıl bayraklarda yaşamaktadır. Denizler'in yolu kimilerinin

savunduğu gibi parlamentoya değil devrime çıkar. Denizler'in yolu işçi sınıfının militan mücadelesine çıkar" denilerek Denizler selamlandı.

Coşkuyla atılan sloganların ardından İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Muharrem Subaşı konuşma yaptı. Bursalı metal işçilerini selamlayan Subaşı, seçim oyunlarını bozacak olanın işçi sınıfının mücadelesi olduğuna vurgu yaptı.

Geçmişten bugüne devrimci iradenin teslim alınamadığını belirterek bugünkü tutuklamaların da sınıf devrimcilerini yıldırılmayacağını vurguladı. Kızıl bayrağın her daim leke sürülmeden dalgalandığını ifade eden Subaşı, işçi ve emekçileri seçim oyunlarını bozarak örgütlenmeye ve mücadeleye çağırdı.

Basın açıklaması sloganlar ve alkışlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ne seçim, ne meclis...

Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!

İnsanlık ve dünyamız ciddi bir tehdit altında. Azgın kâr hırsının yön verdiği kapitalist barbarlık düzeni insanlığı yıkıma sürüklüyor. Savaşlar, açlık, sefalet, yoksulluk, sosyal bunalım, kültürel yozlaşma, çevrenin-doğanın azgın kâr hırsı ile hoyratça tahribatı sürüyor.

İşçi ve emekçiler her yeni güne biraz daha yoksul olarak uyanıyor. Dünya zenginlikleri bir avuç kapitalist tekelin elinde toplanıyor. Sağlık, eğitim, barınma hakkı dahil olmak üzere en temel insani ihtiyaçlardan mahrum milyarlarca insan açlık sınırının altında yaşıyor. Milyonlarca insan emperyalist güç ve çıkar çatışmalarının ürünü olan savaşlarda katlediliyor. Kapitalist devletlerin tek yaptığı ise bu büyüyen hoşnutsuzlukları bastırmak için, "iç güvenlik yasaları" çıkarmak, polise tedbirleri arttırmaktır.

Ülkemizin durumu dünyanın bu genel gidişatından pek farklı değil. Bugün, milyonlarca çalışan yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Düşük ücretlerle sağlıksız koşullarda çalışıyor. Güvenceli bir işte çalışmak hayal olmuş durumda. İşsizlik oranı ülke tarihinin en yüksek noktasında. Her gün bir iş cinayeti ya da kadın cinayeti haberi geliyor. Uluslararası tekeller ve onların işbirlikçilerine yeni rant alanları yaratmak için doğa talan ediliyor. Her türden gerici pompalanarak emekçilerin bilinci kötürümleştiriliyor. Böylece toplum, kültürel ve sosyal bir çöküntüye sürükleniyor. Mezhepsel, dinsel, ulusal ayrımcılık politikaları derinleştiriliyor. Zaten sınırlı olan demokratik hak ve özgürlükler bir bir gasp ediliyor. Polis devleti uygulamaları güçlendiriliyor.

Sorunlarımız bu düzen içinde çözülemez!

Türkiye yeni bir genel seçime böyle bir tablo içinde girmektedir. Bu seçimlerde de alışık olunduğu üzere vaatler birbirini izlemekte, sanki tüm bu sorunlar kapitalist düzenden kaynaklanmıyormuş gibi gelenek olduğu üzere "çözüm paketleri" açıklanmaktadır.

Oysa ne seçimler ne de meclis, biz işçi ve emekçiler için çözüm olabilir.

Kim hükümet olursa olsun, kim meclise girerse girsin; baskıya, sömürü ve ayrımcılığa son veremez.

Kim meclise girerse girsin, işçi cinayetlerini, kadın cinayetlerini tam olarak durduramaz. Rüşvet ve talanın önüne geçemez. Demokratik hak ve özgürlükler bir parça "genişletilse" bile sermayenin çıkarları söz konusu olduğunda bu politikalar sürdürülemez.

Emperyalizmle ilişkiler tam olarak kesilemez. "Borçları ödemiyoruz" denemez. Kâr dışında hiçbir şeye değer vermeyen kapitalist sistem içinde kalarak çevre talanının önüne geçilemez.

Ekonomik yıkım, siyasal kokuşmuşluk, toplumsal yozlaşma, manevi çöküntü, cinsel, ulusal, etnik ve dinsel ayrımcılık, savaşlar ve çevrenin tahribatı vb. her türlü kötülüğün altında kapitalist sömürü düzeni yatmaktadır. Bu düzen bütün kurumlarıyla topyekün yıkılmadığı sürece bu kötülükler de yok edilemez.

Tüm insanlığın olduğu gibi ülkemizin de önünde sadece iki yol vardır:

Ya kapitalist barbarlık içinde çöküş, ya işçi ve

emekçilerin kendi iktidarlarını kurarak bu sömürü ve baskı sistemine son vermesi!

yolu olduğunu ısrarla vurgulamak,

Seçimler ve parlamento üzerine yaratılmaya çalışılan her türden yanılsamaya karşı çıkmak için seçimlere giriyoruz.

Bağımsız sosyalist adaylar ne için mücadele ediyor?

İktidarından muhalefetine, sosyal demokratından "radikal demokrati"na kadar; herkes 7 Haziran seçiminin hayati bir seçim olduğunu dillendiriyor. Evet, belki egemenler için bu seçim hayati bir seçimdir. Sermaye için kimin hükümet olacağı, böylece sınırsız rant ve talan kaynaklarına kimin hakim olacağı, onlar için hayati bir konu olabilir. Fakat bizim hayatımızı değiştirecek tek şey, onların hayati değer biçtikleri seçim sonuçları değil, bizim örgütlü mücadelemizdir!

İşçi sınıfı ve emekçiler ancak ve ancak kendi bağımsız mücadeleleri ile kendi kaderlerini değiştirebilirler. Bizim yapmamız gereken havza havza, fabrika fabrika, kampüs kampüs, mahalle mahalle örgütlenmek, bu sömürü düzenine karşı mücadele etmektir. Bunun dışında herhangi bir çıkış ve kurtuluş umudu yoktur.

Bağımsız sosyalist milletvekili adayları olarak bu temel gerçeği hatırlatmak;

Bu doğrultuda işçi ve emekçilerin, gençlerin, kadınların, ezilen halkların mücadelesini büyütme, Seçimler vesilesiyle düzenin çürümüşlüğüne her yönüyle ve tüm açıklığı ile ortaya koymak,

Yaşamı cehenneme çeviren temel sorunların ancak kurulu düzenin yıkılmasıyla çözülebileceğini döne döne haykırmak,

Devrimin ve sosyalizmin emekçiler için biricik çıkış

Kardeşler, emekçiler!

Hayatının önemli bir kısmını mücadeleler ve direnişlerle geçiren devrimci bir işçi olarak, yaklaşan günlerin biz işçi ve emekçiler için büyük umutlar taşıdığını görüyorum. Dünyanın dört bir yanında yükselen kitle hareketleri ve ülkemizde Haziran (Gezi) Direnişi'yle başlayan yeni dönem gerçek kurtuluşumuzun nasıl sağlanacağını bizlere gösteriyor. Yeni bir kitle mücadeleleri ve devrimler dönemine girdik/giriyoruz. Gelişmeler gösteriyor ki, asalak sermayenin sömürü ve zulüm üzerine kurdukları bu düzen yıkılmaz değil. Bütün değerleri ve zenginlikleri yaratan, yaşamı var eden bizleriz. Gücümüzün bilincine varalım. Özgürlüğümüz ve geleceğimiz için, sınıfsız, sömürsüz bir dünya için ayağa kalkalım.

Seçimlerde bu doğrultuda mücadele eden işçi sınıfının bağımsız devrimci adaylarını destekleyelim!

**Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!
Kahrolsun sermaye iktidarı!
Yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti!
Ya yeni devrimler yaratacağız, ya kapitalist barbarlık içinde yok olup gideceğiz!**

*İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı
Muharrem Subaşı*

Taşeron köleliğine son vermek için...

AKP iktidarı taşeron işçilik sorununu çözeceğini vaat etmişti. Buna rağmen karayollarında çalışan binlerce taşeron işçisinin Karayolları Genel Müdürlüğü'nün işçisi olduğuna dair yargı kararları uygulanmadı ve sorunların çözümü için tek bir adım atılmadı. Tersine, taşeron firmaların vurucu gücü olan AKP iktidarı, "asıl iş" in taşerona devredilmesinin önündeki yasal engelleri de kaldırdı ve taşeron işçilikte patlama yaşanmasına tam destek verdi.

Ahmet Davutoğlu, 1 Mayıs'tan bir gün önce karayollarında taşeron şirketler bünyesinde çalıştırılan işçilerin kadroya geçirileceğini açıkladı. Karayolu işçisinin bazı haklarından vazgeçmesi karşılığında verilen kadro sözü her koşulda işçilerin sendikal bürokrasi ve AKP karşısında yıllardır devam eden mücadelesi sayesinde kazanılmıştır.

Kadro kazanımı taşeron işçilerinin eylem dalgasının ürünüdür!

Karayollarında çalışan taşeron işçileri özellikle de son 4 yıl içinde kadro hakkı için birçok eylem gerçekleştirdiler. Karayolu işçileri son derece coşkulu yerel ve merkezi Ankara eylemleri gerçekleştirdiler. Açlık grevleri ile kadro taleplerini ortaya koydular. Türk-İş Genel Merkezi'ni işgal ettiler. Kadro hakları gasp edilen taşeron işçileri ülke genelinde vizite eylemi yaparak sokağa çıktılar.

AKP iktidarının 'taşeron işçi' Yargıtay'ın 'kadrolu işçi' dediği ve kadro hakları gasp edilen Yol-İş üyesi taşeron işçileri, İstanbul'da, Mersin'de, Elazığ'da, Van'da, Urfa'da, Kayseri'de, Bursa'da, Diyarbakır'da, Trabzon'da, Erzurum'da karayolları bölge müdürlükleri önünde toplanarak taşeron köleliğine son verilmesi taleplerini haykırdılar.

Taşeron işçiliğine karşı isyan eden karayolu işçileri, sadece yukarıda belirttiğimiz illerde değil, tepkilerini 81 ilde ortaya koydular. Yaptıkları bu eylemlerle taşeron işçileri yargı kararlarına rağmen kadro haklarını gasp eden AKP iktidarının yalanlarına kanmayacaklarını gösterdiler. Ayrıca karayolu işçileri seslerini duyurmak için Ankara'da merkezi eylemleri gerçekleştirdiler.

Taşeron işçilerinin ödedikleri bedel büyüktür

Karayollarında çalışan taşeron işçileri açtıkları davaları kazanmışlardır. Taşeron işçilerinin çalışmaya başladıkları tarihten itibaren Karayolları Genel Müdürlüğü'nün işçileri oldukları tescillenmiştir. Yani taşeron işçileri yargı kararıyla hem kadro almaya, hem 5 yıllık süre için ücret farkı, yıpranma primi (çıplak ücretin % 20'si), sosyal yardım, ikramiye (yılda 112 yevmiye) ve diğer bazı haklara sahipler.

Her taşeron işçisinin devletten alacağı yaklaşık 80 bin liradır. Gelinek yerde Yol-İş ihanet şebekesi AKP iktidarı ile anlaşılıp işçileri göstermelik bir biçimde kadroya geçirip, karşılığında her bir işçi 80 bin lira alacağından vazgeçmiştir. Taşeron işçilerine kadro sözünü gerçek kazananları AKP iktidarı ve sendika

ağalarıdır.

Kazananlar AKP iktidarı ve sendika ağalarıdır!

AKP iktidarı başını ağrıtan yargı kararlarını kadro sözüyle yerine getirme rolünü oynamıştır. Hem çerçevesi belli olmayan kadro sözüyle karayollarında çalışan taşeron işçilerini beklenti içine sokmuş, hem de taşeron işçilerinin alacaklarından vazgeçmeleri nedeniyle büyük bir kazanım elde etmiştir.

Yol-İş ağaları AKP iktidarının taşeron işçilerinin kadro sorununa ilişkin adımlarının ne anlama geldiği konusunda tam bir bilinç açıklığı ile hareket ettiler. Başından itibaren çerçevesi belli olmayan kadro sözü karşılığında işçilerin ortalama 80 bin lira alacağından vazgeçme önerisinde bulundular. Nitekim 30 Nisan'da yapılan kadro açıklaması işçilerin alacaklarından vazgeçme sözü verildiğini gösterdi.

Yol-İş'in başına çöreklenmiş ihanet şebekesi taşeron işçilerinin eylem ve mücadele isteğini zayıflatmak, karayolları işçileri arasında çaresizlik duygusunu yaymak için özel bir çaba içinde oldular. Nitekim karayollarında çalışan ve üyeleri olarak kayıtlarına geçirdikleri taşeron işçileri için sendika bürokratları merkezi Ankara ve birçok yerelde gerçekleşmeyen AKP il binaları önünde basın açıklaması eylemleri dışında herhangi bir eylem yapmayı akıllarından bile geçirmediler. Yol-İş ağaları taşeron işçilik karşıtı mücadeleyi zayıflatmak için işbirlikçi bir tutum içinde olmayı sürdürecektir.

Taşeron köleliğine son vermek için...

Taşeron köleliğine son verme mücadelesini, her gün AKP'nin kapısı önünde bekleyen ve taşeron işçilerinin sorunlarının çözümünü mahkeme kararlarında, protestoyu aşmayan eylemlerde arayan sendika ağaları öremezler.

Yaşanan eylemlerde de görüldüğü gibi karayollarında çalışan taşeron işçileri mücadele isteklerini ortaya koymuşlardır. Bu eylemler karayolu işçilerinin taşeron köleliği saldırısına karşıtlığının göstergesidir. Eksik olan karayolu işçilerinin mücadele isteği değil, karayolu işçilerinin yeterli bilinç ve örgütlülüğünden yoksun olmalarıdır.

Yapılması gereken, karayollarında çalışan taşeron işçilerinin şube şefliklerinden başlayarak, ülkenin dört bir yanında bulunan karayolları bölge müdürlüklerinde örgütlenmeye hız vermesidir. Yakalanan olanakları en iyi şekilde değerlendirmek, karayolu işçileri arasında "eşit işe eşit ücret" talebini yaygınlaştırmak ve karayollarında yaşanacak olası yeni taşeronlaştırma girişimini engellemek için mücadeleyi büyütme çabasıdır.

Karayollarında her yere yayılan bir genel direniş için gerekli olan topyekûn mücadele ateşini tabana yaymaktır. Taban örgütleri karayolu işçilerini aydınlatmanın etkin araçlarından biridir. Ayrıca kendi arasında güçlü bağları olan taban örgütüllükleri karayolu işçilerinin, birinci, ikinci, üçüncü skaladan ücret alma ayırımını ortadan kaldırması, eşit işe eşit ücret, taşeron işçiliğinin yasaklanması için en temel araçtır.

Öncü karayolu işçilerinin Ankara toplantısının gösterdikleri!

Haydar Baran (*)

Devrimci Yapı İşçileri Sendikası geçtiğimiz günlerde Ankara'da karayolu işçilerinin katılımı ile bir toplantı gerçekleştirdi. Toplantıya Adana, Adıyaman, Ankara, Kastamonu, Kayseri, Konya ve İstanbul'dan öncü karayolu işçileri katıldılar. Toplantıya katılan öncü karayolu işçilerinin tümü sendikal bürokrasinin tutumuna ilişkin tepkisini ortaya koydu.

AKP iktidarının niyeti 2017 yılı içinde karayolları şube şefliklerinin tümünü özelleştirmektir. Bu özelleştirme programı içinde Karayolları Genel Müdürlüğü bünyesindeki araç parklarının da özelleştirilmesi de yer almaktadır. Taşeron işçilerinin karayolu işçisi olduklarına dair onlarca mahkeme kararı olmasına rağmen AKP iktidarı mahkeme kararlarını uygulamamakta ayak diremiştir.

Mahkeme kararlarını uygulamayarak suç işleyen AKP iktidarına Yol-İş ağaları destek vermiştir. 30 Nisan'da karayollarında çalışan taşeron işçilerine, ortalama 80 bin lira alacaklarını almamak karşılığında kadro müjdesi veren AKP iktidarı ve Yol-İş ağaları taşeron işçileri önemli bir haktan elbirliği ile mahrum bırakmışlardır.

Toplantıda söz alan her öncü işçi sendika ağalarının yönettiği Yol-İş Sendikası'nın çürüdüğünü tüm açıklığı ile ortaya koymuştur. Bu yanı sıra Yol-İş'in çürümüş sendikal anlayışının dışına çıkmak önemlidir. Ancak bu çıkışın taban örgütlülüğüne dayalı ve kitlesel bir kopuş olarak şekillenmesi yaşamsal önemdedir. Karayolu işçilerinin kitlesel kopuşunun zemini güçlenmekte, öte yandan taban inisiyatifine dayalı olmadığı sürece yaşanacak kopuşun çok da anlamlı sonuçlar yaratmayacağı aşikardır.

Yol-İş ağalarını ihanetleriyle baş başa bırakmak elbette ki önemlidir. Nitekim karayolu işçilerinin ana gövdesinin sendika ağalarının denetimindeki Yol-İş'ten kopmasına yol açacak dinamikler artmaktadır. Kopuşun kitlesel olması son derece önemlidir. Ancak daha önemlisi başından itibaren söz, yetki ve kararın karayolu işçisinde olduğu işleyişi, taban örgütlülüğünün hakim kılınmasıdır.

Öncü karayolu işçilerini önemli görevler beklemektedir. Bunlardan biri karayolu işçilerinin mücadele dinamiklerini birleştirecek, karayollarında çalışan işçilerden oluşan bir ülke koordinasyonu örgütlülüğü yaratmaktır. Karayolu işçilerinin önemli bir kısmının Yol-İş'te yaptıkları gibi hakları ve gelecekleri için mücadeleyi sendikacılara bırakması, yani işçilerin özneştiği bir işleyişi oturtmaması durumunda Dev-Yapı-İş'te de, Yol-İş'e benzer bir yozlaşma ortaya çıkabilir.

Devrimci Yapı İşçileri Sendikası işçi sınıfı içinde en güvencesiz işçi kitleleri içinde yer alan inşaat işçilerine güven verilmesi ve mücadele içinde taşeron işçilerinin örgütsüzlük sorununun çözülmesi son derece önemlidir. Bu konuda önemli bir dizi girişimde bulunulmuştur. Karayollarında Kayseri bölgesinde sendika ağalarına karşı bayrak açılmış, farklı araçlarla karayolu işçilerine ulaşılmaya çalışılmıştır. Örneğin Kayseri bölgesinde çalışan öncü karayolu işçileri 2009 yılında Taşeron İşçiliğe Karşı Mücadele Sempozyumu

düzenlemişlerdir. Ayrıca sendika seçimlerine müdahale edilmiştir.

Kayseri bölgesinde aylık çıkan *Karayolu İşçi Bülteni* karayolu işçilerinin mücadelesinin birleştirilmesi açısından önemli bir araç olarak öne çıkmıştır. Kayseri bölgesinde çalışan karayolu işçileri bülten sayesinde önemli bir kürsüye sahip olmuşlardır. Bugün görev *Karayolu İşçi Bülteni*'ni ülke genelinde karayolu işçilerinin sesi haline getirmektedir. Toplantıda bu konuda tam bir anlayış birliği sağlanmıştır.

Karayolu işçilerinin sendika değiştirme eğilimi içinde olduklarını söylemek özel bir açıklama gerektirmiyor. Dahası Yol-İş ağalarına karayolu işçileri zerre kadar güvenmiyorlar. Ancak bu noktada Devrimci Yapı İşçileri Sendikası fiili ve meşru mücadeleye çubuk bükcektir. Devrimci Yapı İşçileri Sendikası tabanın söz, yetki, karar sahibi olduğu bir işleyişi hakim kılacaktır. Bu noktada farkındalık yaratmak için seferber olacaktır. Aynı zamanda inşaat işkolunda tüm ağırlığı ile yaşanan özelleştirme ve taşeronlaşma saldırılarına karşı fiili mücadeleyi yükseltecektir.

Bugün karayollarında aynı işi yapan birinci skaladan ücret alan karayolu işçileri ile ikinci skaladan ücret alan karayolu işçileri arasındaki ücret farkı %50 civarındadır. Aynı işi yapanlar arasında iki katına yakın maaş farkı olması ne doğaldır, ne de mantıklıdır. Karayollarında 2005 yılı sonlarında sendika ağalarının desteği ile birinci ve ikinci skala sorunu karayolu işçileri tarafından yaşanmaya başlandı. Çoğu eğitilmiş genç karayollarında çalışan ikinci skala işçileri açlık ve yoksulluk sınırının altında bir ücrete mahkum edilmişlerdir.

İkinci skaladan maaş alan işçilerle aynı işi yapan birinci skaladan maaş alan işçiler arasında husumet artarak büyümektedir. Tüm bunlar yaşanırken Yol-İş Sendikası yöneticileri işçiler arasında ücret ayırımını ortadan kaldırmak için, eşit işe eşit ücret yaklaşımını destekleyen bir tutum almaktan özenle kaçınmaktadır.

Dahası ikinci skala mağduru karayolu işçileri açtıkları davalar sürecinde bile Yol-İş yönetici takımını yanlarında görememişlerdir.

Yol-İş ağaları 2015 yılı Mart ayında yaptıkları toplu sözleşmede de ikinci skala mağduru karayolu işçilerinin "eşit işe, eşit ücret" taleplerine kulaklarını tıkamışlardır. İkinci skala işçileri açtıkları yeni davalar ile haklı mücadelelerini sürdürmektedir. İşçilerinin haklarını korumak ve geliştirmek sendikanın görevidir. Yol-İş yönetimi 2. skala işçilerinin taleplerine kulaklarını tıkamaktadır. Sendikanın tutumundan rahatsızlık duyarak sendikadan istifa eden işçiler yeniden üye yapılmayarak esasen Yol-İş'in işçiyi sendikada istemediği sonucunu göstermektedir.

Karayolu işçilerinin Yol-İş yönetimine duydukları tepki büyümektedir. Aynı zamanda karayolu işçileri yeni bir sendikada örgütlenmenin ne gibi sonuçları olabileceği üzerinden Dev-Yapı-İş'i tanımaya çalışıyorlar. Devrimci Yapı İşçileri Sendikası kararlı bir şekilde mücadele ettiği sürece karayolu işçilerinin sendika değiştirme isteğine yanıt olabilir. Zira her geçen gün daha fazla karayolu işçisi masa başı sendikacılık anlayışından kopuyor. Yeni bir sendikal anlayışa doğru yöneliyor. Bu arayışa yanıt olmak Devrimci Yapı İşçileri Sendikası açısından temel bir sorumluluktur.

Devrimci Yapı İşçileri Sendikası fiili, meşru, militan mücadeleyi büyüten bir çizgide, yasal süreçlerin tutsağı olmayan duruşuyla, sınıfın iradesini, söz, yetki, karar sahibi olmasını önemseyen tutumunu ortaya koydukça, kapitalistlerle uzlaşmayı değil, çatışmayı göze aldıkça, tüm bunların tam aksini yapan Yol-İş ağalarının kastını çok daha hızlı bir şekilde kıracaktır. İşçi iradesinin belirleyici olması, ancak sağlam bir taban örgütlülüğü varsa mümkün olabilir.

(*) *Devrimci Yapı İşçileri Sendikası Kayseri Bölge Temsilcisi...*

555i

T. Kor

“Hatırla, 5 Mayıs şafağını hatırla.

Patlamayı, ihaneti ve komployu.

Bu ihaneti unutmak için hiçbir sebep göremiyorum”

Tarih kısmı uyarlanmış bu repliği V for Vandetta filmi izleyenler hatırlar. Biz ise 5 Mayıs günü Bursa’da metal işçilerinin patlayan öfkesini hatırlayacağız. Adı sendika olan çetenin işçisine son ihanetini ve işçi kanı üzerinden kurduğu komployu.

Zira biz 5 Mayıs’ta gördük şiddet ve zulüm üzerine kurduğu saltanatında bir işçi bölüğü karşısında eriyen Türk Metal denen çeteyi. 5 Mayıs şafağında bir heyecanla kalktık. Uykumuz daha hafifti. Çünkü biz hayalin değil kavganın geleceğini biliriz. Haftalardır süren derin savaşın yeni meydan muharebesinde işçilerin kazanacağından emin olduğumuz gibi. Bu ihaneti unutmak için bir sebep yok, çünkü 5 Mayıs’ta ihaneti aşır özgürlüğü aralayanlar var.

“Cebren ve hile ile haklarımızı alan zulmü ve alçaklığı yöneten murdar üçken biliyor musunuz bir orman geliyor şimdi türküleri duyuyor musunuz nice derin yakılmış çoban ateşleriyle dağlarda karanlığı tutuşturup bir köşesinden geceyi gündüze çevirenlerin.”

Çünkü biz gördük 555i parolasını üreten işçiyi. 5. ayın 5. günü çıkıp çetenin karşısına istifasını vereceğini ilan eden işçiyi gördük. Şimdi sorsanız bize yaralanan sınıf kardeşlerimizi de gördük mü diye; cevabımız elbette. Fakat işçiler ilk kez kendileri için yara aldı. Ne patronun üç kuruş daha fazla kârı için alınmayan işçi güvenliği önleminden ne de Türk Metal’in bir fabrikada tepkiyi bastırmak için taşıdığı yerden. İşçiler kendi haklı davaları, alınterinin karşılığı için ordaydı. Ve çete saldırdığında akan kan, istifalar için mürekkep oldu. Artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını ilan eden bayrağa renk oldu. Baksanız meydanı kaybettik fakat görmediğiniz sınıf bilincinde kazanıldı. Zira bizim için yeri değil mücadelenin yönü değerliydi. Ve ufku geleceğe bakanlar üç-beş çakalın pususunda yaralanan işçi kardeşlerine sözünü yutmadı. Çeteler sokakta ulurken deprem Bursa sınırlarını aştı. Eskişehir’den, Gebze’den, İzmir’den sınıf kardeşleri gördü komployu, çetenin son ‘eseri’ni. Ama şair anlatır ya 555K şiirinde “şimdi saat sekizdir başlar gecemiz” biz öyle bir gün gördük. Başlayan gece metal işçilerinin kavgaya yıldızlarıyla aydınlandı. Tofaş, Renault, Coşkunöz, Mako durdu selama yıldız takımı olduklarında.

Birileri saldırının ardından çekilirken inlerinde gördükleri kararın dünyaları oldu. Zulüm ile bitiremediklerini neyle durdurabilirler? Neyi dinler seti yıkıp geçen su. Biz çağlayan ırmağız artık.

Bursa’da bir tarih yazılıyor. Sınıfımız yeni bir kavga tarihini belgelere nakşetti. Artık 2015 yılının 5. ayının 5. günü unutulmayacak. Biz bunun için 5 Mayıs’ı unutmayacağız. Zira Bursa’da her kim metal işçisine sorarsa “5 Mayıs’ta ne olmuştu” diye, görecek geleceğin sözünü. Özgür dünyanın işçilerini duyacak. Fabrikalardan yankılanan şiarların taşıdığı metal kokusunu tadacak. Ve kestane şekeri tadında bir gururdan bahsedecek, “biz çeteye diz çöktürdük” diyeceklerle...

Umudu taşıyanları bilir misiniz? Ya umudu büyütenleri? Sırtını dönüp ışığa sonra karanlıktan yakınanların dünyasında her şeyi üreten nasırlı ellerin alınteri kavgasında biz umutluyuz. Zira biz hem umudu taşır hem de büyütürüz. Bitti diyenlere inat diye değil sınıfımızın gerçeği bu olduğu için.

“Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya sessizce birleşip sessizce ayrılıyor ya anamız çay demliyor ya güzel günlere sevgilimizse çiçekler koyuyor ya bardağa sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız bu, böyle gidecek demek değil bu işler biz şimdi yan yana geliyoruz ve çoğalıyoruz”

Gün evrilir, nice 555K şiirine atıfta bulunacak günler geçer. Şiirler, şarkılar, öyküler mücadelenin yeni günlerini yazmaya devam eder. Ve 555i günü gelip geçtiğinde tarih de durur. Çünkü 5 Mayıs’ta tarih de yeniden yazıldı, şiirler, şarkılar gibi. Kulaklarımız çnlıyor “Hava döndü işçiden” ezgisinin ritmiyle, dilimizde nakarat “ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürlüğün havasını işte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz!” diyoruz. Ve aklımızda Çark filminin son sahnesi. Şimdi tarih işçi sınıfının sanatın tüm eserlerini yeniden yorumladığına şahit. Şimdi biz haklı kavganın doğru yerinde olmanın tebessümü içindeyiz. Akan kan kurudu, açılan yara da kapanır elbet. Ama sömürü düzeninin bekçisi çetelere karşı mücadelemiz yeni bir mevzide. Ve tarihte yerini alanlar gerisini düşünmezler. Eşitlik ve özgürlük için gelecek kavgasıya kaldığı yerden sürüyor...

Son sözse haddimize değil. Bunun için mevziden, metal işçilerinden gelen mesajı not düşüyoruz: “Türk Metal tabelasını indirip 5 Mayıs levhasını asacağız!”

Frankfurt ve Stuttgart’a metal işçisinin sesi taşındı

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) İşçi Komisyonu, metal işçilerinin Türk Metal esaretinden kurtulma mücadelesinin sesini Almanya’da metal işçilerine taşıyor.

Frankfurt Opel’e dağıtım

6 Mayıs Çarşamba günü Opel’in Frankfurt’taki fabrikasında Opel işçilerini, Türkiye’de metal sektöründe yaşanan gelişmelerle ilgili bilgilendirmek; Renault, Mako ve Coşkunöz’deki sınıf kardeşleriyle enternasyonal dayanışma çağrısı yapmak için bildiri dağıtımını gerçekleştirdi.

Opel işçilerinin önemli bir kesiminin ilgiyle karşıladığı bildiri dağıtımının yanı sıra, işçilerden Metal İşçileri Birliği’nin facebook sayfası üzerinden dayanışma mesajları göndermeleri talep edildi. Bu arada da bazı işçilerle sürece ilişkin kısa sohbetler yapıldı.

Stuttgart’ta dayanışma faaliyeti

Stuttgart’ta metal işçilerine seslenen BİR-KAR, dayanışma çalışmalarını çok yönlü olarak sürdürüyor. İşçilerin açıklamaları Almanca ve İngilizceye çevrilerek uluslararası alanda dolaşıma sokuldu. Mektuplar yazılarak, Türk Metal çetesinin işçilere yönelik saldırısı, saldırı fotoğrafları ve videolarıyla duyuruldu. Dayanışma çağrıları yapıldı.

Bu çalışmaların devamı olarak BİR-KAR’ın “Türkiye’deki metal işçileri harekete geçti, dayanışmaya!” başlıklı çağrısı Almanca olarak Stuttgart kentinde de metal işçilerine ulaştırılıyor. Stuttgart-Feuerbach’taki Bosch işletmesinin önünde sabah ve akşam vardiyalarına, konuşmalar eşliğinde çağrı ulaştırıldı. Hazırlanan ozalitlerin çevreye asılmasıyla başlayan bildiri dağıtım sırasında işçilerle sohbet edilerek Türk Metal çetesinin saldırısı teşhir edildi. Bosch’ta çalışan Türkiyeli işçiler bu haberlerin burjuva medyada yer almamasını kınadıklarını açıkladılar.

BİR-KAR, Mercedes ve Porsche önünde de bildiri dağıtımını yapılacağını açılayarak dayanışma çalışmasının devam edeceğini vurguladı.

Kızıl Bayrak / Frankfurt - Stuttgart

Dünyada ve Avrupa'da 2015 1 Mayıs ve devrimci sorumluluk

2015 yılının 1 Mayısı dünyada ve Avrupa'da küresel çapta yıkıcı bir yeni kriz beklentisi koşullarında kutlandı. Türkiye, Latin ülkeleri ve Avrupa'nın Akdeniz şeridindeki Yunanistan, İtalya, İspanya ve Portekiz gibi ülkelerinde coşkulu ve kitlesel kutlamalar yapılırken Avrupa'nın Almanya ve Fransa gibi merkez ülkelerinde resmi geçit nitelikli ruhsuz gösteriler olarak gerçekleştirildi. Bu ülkelerdeki işçi ve emekçilerin kutlamalar sırasındaki protestoları bu gerçeği değiştirmeye yetmedi.

2015 Mayısı Rusya'da yine Kızıl Meydan da kutlandı. Putin kurnazlığı ile devreye sokulan geçmiş mirasın tam boy istismarı eşliğinde, bir fotoğraf da verilmeye çalışıldı. Ne var ki, Ekim Devrimi sonrası kızıl 1 Mayıs'larından çok ama çok uzak resmi devlet töreni halinde gerçekleşmesi önlenemedi.

Küba'da ise ABD ile son dönemde kurulan uğursuz ilişkilere rağmen canlılık, coşku ve sayıları milyonlarla ifade edilen bir kitlesellik 1 Mayıs kutlamalarına damgasını vurdu. Deyim uygunsuzsa her şeye rağmen Küba 1 Mayıs'ında sosyalizm rüzgarı esti.

Türkiye'de her yılki gibi Taksim 1 Mayısı polisle günü süren ve yüzlerce göstericinin gözaltına alındığı, kıyasıya çatışmalar eşliğinde kutlandı. Kutlamaların militan, her yerde barikatların kurulduğu ve her yerin 1 Mayıs alanı haline getirildiği kent ise yine İstanbul'du. Bu kez, birer seçim platformu haline getirilse de, Türkiye Kürdistanı da oldukça yaygın ve kitlesel 1 Mayıs gösterilerine sahne oldu. Özellikle İstanbul'daki gösterilerde gözaltına alınan onlarca gösterici, torba yasaları ve iç güvenlik paketinin devreye sokulmasıyla birlikte keyfi gerekçelerle tutuklandı.

Dünyanın pek çok ülkesinde ve Avrupa'da işçi ve emekçiler 1 Mayıs'ı grevlerle karşıladılar. Yeni bir kriz beklentisi kutlamaların atmosferine belirgin biçimde yansdı. Yansdı zira, yeni ve daha yıkıcı bir kriz demek, özellikle ekonomisi giderek dibe vuran Yunanistan başta olmak üzere, İspanya, İtalya ve Portekiz'e dayatılacağı kesin olan yeni kemer sıkma politikaları demektir. Yeni bir sosyal yıkım demektir. Merkez ülkeler, Örneğin Fransa dahi bu yeni krizden kaçınıyor ve ekonomisinin alarm çaldığı bu ülkede yeni krizin çok daha ciddi sonuçları olacaktır. Almanya en güçlü ekonomiye sahip, dengeleri güçlü bir ülkedir ama, bu ülke dahi, hizmet sektöründe ve ulaşımda çok yaygın grevlere sahne oluyordu.

Bu tablo hemen tüm 1 Mayıs kutlamalarında yankı buldu. Ruhsuz ve resmi geçit halindeki kutlamaların tek gerçek olgusu oldu. Kutlamaların yapıldığı meydanlarda kurulu kürsülerde ruhsuz ve her türlü samimiyetten yoksun konuşmalar yapan sendikacılar dahi krizin tahripkar sonuçlarına değinmek, giderek sürdürülemez olduğunu itiraf etmek zorunda kaldılar. Örneğin, Almanya'nın Köln kentindeki kutlamada konuşan IGM Sendikası Genel Başkanı, neoliberal saldırı politikalarının artık yarar getirmediğini, iflas ettiğini dile getirdi. Olası sosyal sınıf ve kitle hareketlerini tetiklediğini belirtti. İşçiler ve emekçilerin hain sendika bürokratlarının ve kaşarlanmış politikacıların hiçbir inandırıcılığı bulunmayan konuşmalarını protesto etmeleri, yer yer

kürsüyü devrimci ajitasyona ve işçilere açma talebini yükseltmeleri, Avrupa 1 Mayıs'ın olumlu rengiydi.

Öne çıkan ve dile getirilen sorunlar

Avrupa'nın Yunanistan, İspanya ve Portekiz gibi ülkelerinde kemer sıkma politikaları ve kendilerine dayatılan sömürgeci sorunlar öne çıktı. Öfke yüklü slogan ve protestoların konusu oldu. Merkez ülkelerinde ise işsizlik ve "Sosyal Avrupa" vurgusu, bu çerçevede kazanılmış sosyal ve siyasal haklar, her gün biraz daha büyük bir tehlike haline gelen ırkçı-faşist saldırganlık ve savaş, yıkıcı sorunlar olarak öne çıkartıldı. Pankartlara yazıldı, dövizlere taşındı ve sloganlarla ifade edildi. Geri ve yoksul ülkelerde ise, vahşi sömürü ve ağır çalışma koşulları dile getirildi. Çalışma ve yaşam koşullarının düzeltilmesi talebi yükseltildi. Ya sistemin dayattığı açlık, yoksulluk ve savaşlarla yok olmak, ya da ayağa kalmak her yerde işçi ve emekçilerin ortak parolası oldu. Bu parolayla alanları doldurdular, her yerde farklı düzeylerde de olsa alanlarda bu çağırışı yaptılar.

Amerika'daki 1 Mayıs'larda ise, uzun süredir hiç gündemden düşmeyen siyahlara ve göçmenlere dönük en iğrenciden ırkçılık, tekrar hortlayan Klu Klan geleneği, şerif ruhlu Amerikan polislerinin sorgusuz infazları bir büyük çığlık halinde öne çıktı. Bunu, açlık, toplum ölçüsünde yaygın hale gelmiş bulunan yoksulluk, evsizlik tamalıyordu. Dünyanın çeşitli bölgelerinde süren savaşların ve gelmekte olan daha büyük ve daha acımasız bir yeni emperyalist savaşa dönük harcamaların faturasının kesildiği işçi ve emekçiler alanlara çıktılar ve protestolarda bulundular.

Dünden bugüne 1 Mayıs'lar, görev ve sorumluluklar

2015 1 Mayıs'ının hatırlattığı ve akılda kalmasını sağladığı iki başka şey daha vardı. Kapitalizm bugüne

dek krizden, bunun tetiklediği sömürü, işsizlik, açlık ve yoksulluktan, gelecek güvencesinden yoksunluktan ve savaştan başka bir şey sunmadı.. Öyle ki, devasa zenginliklere rağmen, gelinen yerde işçi ve emekçilerin, genel olarak da insanlık en temel gereksinmelerini dahi karşılayamaz bir noktaya doğru evriliyor. Bunun kendisi bir sürdürülemezlik durumudur ve kapitalizm şimdi bu yönde seyrediyor.

Bu durum dünya ölçüsünde yeni mücadele, örgüt biçimleri ve araçları bünyesinde taşıyan, son derece çeşitli ve zengin sınıf ve kitle hareketlerini tetikliyor, çoktandır gündemde olan geleceğe dönük arayışları hızlandırıyor. Somut olarak, kapitalizme itirazlar artıyor, daha fazla sorgulanıyor ve sosyalizm yeniden insanlık için tek seçenek haline geliyor.

2015 dünyanın pek çok coğrafyasında, sınıf ve kitle hareketlerinin sık sık sahne aldığı ülkelerin 1 Mayıs'larında belli belirsiz bu olgu kendisini dışa vurdu. Bu eğilimin artarak ve genişleyerek büyüyeceği görüldü.

Ekim Devrimi öncesi dönem, aslolarak Ekim Devrimi sonrası uzun dönem devrimci sınıf mücadelelerinin siyasal sahnenin ön planında çok belirgin biçimde yer aldığı bir dönemdi. Ekim Devrimi başta olmak üzere, bu dönem aynı zamanda bir devrimler dönemiydi. Avrupa, Almanya başta olmak üzere boydan boya devrimci kalkışmalarla sarsılıyordu. Keza, Avrupa'da bu aynı yıllarda güçlü ve genç M-L partiler vardı.

Bu aynı dönemin 1 Mayıs'ları işte bu koşullarda gerçekleşiyordu. Öncesinde her yer kızıl renkli, devrim ve sosyalizm şiarlarının süslediği sloganların yazılı olduğu, orak-çekiçli parti bildirilerinin fabrika ve işyerlerine dağıtıldığı, kısacası, çok özel bir ajitasyon çalışması ile hazırlanan 1 Mayıslar'dı. Her yerde farklı farklı düzeylerde mümkün olsa da, kürsülerde parti temsilcileri ve komünistler konuşuyordu. Sosyalizm damgasını vuruyordu.

Şimdi tüm bunlardan eser yok. Sınıf mücadeleleri çoktandır, siyasal sahnenin arka planında

seyretmektedir. Devrim dalgaları çoktandır geri çekilmiştir. Dönemin partilerinin hemen tamamı oportünizm halinde yozlaştılar, kapitalist hükümetlerin ortağı oldular, sosyalizmi ve devrimi kategorik olarak gündemlerinden çıkarttılar. Sosyalizmin ülkesinde zaman içinde yaşanan kapitalist geriye dönüşe uyum içinde revizyonizmde karar kıldılar. Sosyal- demokrat, zaman içinde bu kimliği dahi karşılayamayan merkez sağ partilere dönüştüler. Zamanın sınıf sendikaları her yenilgi döneminin moda eğilimi dahilinde sermayenin ve tekellerin yan kolu haline geldi. Büyük şirketlerin yönetim kurullarına terfi ettiler ve sınıfa ihanet yuvalarına dönüştüler. En ilerici olanı dahi kapitalizmin kimi kötülüklerine en alt düzeyde itirazın ötesine geçmemektedir. Bağlı buldukları sosyalist ya da sosyal-demokrat partilerin programları gibi, programları da kapitalizmi yıkmaya değil, yaşatma programıdır.

Öte yandan, halihazırda ilerici ve devrimci denebilecek sınırlı sayıda parti ve örgütlerse, ne sınıf içinde ve ne toplumsal siyal yaşamda ciddi güçler. Verili durumu değiştirme niyetleri olsa bile, buna dönük tok bir iddiadan da, bunun ifadesi bir politik ve pratik çaba ve yönelimden de uzaktırlar.

Siyasal yaşamda en diri, en örgütlü olan güçler başka ülkelerden, en belirgin olarak Türkiye ve Kürdistan'dan gelen güçlerdir. Fakat onlar da tabloyu değiştirmek gücü ve iradesi ortaya koyamıyorlar. Gösterilerin canlı, dinamik ve coşku taşıyıcı gücü olabiliyorlar. Genele damgasını vurmaya ve sol çocukluk hastalığı ifadesi kimi politika ve davranışlarına karşı, Türkiye'den kaynaklı bir kültür ve alışkanlıkla, 1 Mayıs'ın tarihsel ve sınıfsal içeriğine uygun genel bir duruş sergiliyorlar. Devrimci bir 1 Mayıs politikası ve bunun ifadesi çok yönlü bir politik ve pratik müdahale hala kesin bir ihtiyaçtır.

Tüm bu nedenlerle, Avrupa'daki 1 Mayıs'ların içinin boşaltılmasına ve resmi törenler halinde kutlanmasına şaşmamak gerekiyor.

Hiç kuşkusuz bu tablo değiştirilmelidir. Dünya ölçüsünde sahne alan, dur durak bilmeyen proleter kitle hareketleri ve bunun dışı savurduğu veriler sınıf mücadelelerinin yeniden geri geldiğini/ve geleceğini müjdeliyor. Neoliberal saldırılara ve küreselleşme saldırılarına karşı sokaklara çıkan geniş emekçi yığınlar "Başka bir dünya" özlemini dile getiriyorlar. Bu bir gelecek arayışının ifadesidir ve ucu sosyalizme dönüktür. Dün belirsizdi, bugün giderek belirgin hale geliyor. Sınıf hareketleri devrimci değil, sınıfın öncü bölükleri hala devrimci partisinden yoksundur. Bu Lenin'in deyimi ile büyük bir tehlike ve büyük bir eksiklik. Fakat yine Lenin'in belirttiği gibi, bu aynı koşullar bu eksikliği de giderecektir. Şimdi zaman tek tek ülkelerde ve genelde sınıfı devrimci/ve devrimlere hazırlamaktır. Devrimci öncüsüne kavuşturmak. Birbirine bağlı bu iki şey günümüzün en yakıcı görev ve sorumluluğudur. Bu görev ve sorumluluğun gereği yapılırsa eğer, işte o zaman 1 Mayıs'lar her yerde tarihsel ve sınıfsal anlam ve önemine uygun biçimde kutlanacaktır.

CGT-FESIM metal işçilerinin yanında

İspanya'da Genel İşçi Sendikası'na (CGT) bağlı Metal Endüstri Sendikaları Federasyonu (FESIM), yazılı bir açıklama yaparak, Bursalı metal işçilerinin yanında olduğunu bildirdi.

Türkiye işçi sınıfıyla dayanışmaya!

CGT-FESIM olarak, Türkiye otomotiv işçisi dostlarımızın verdikleri kavgaya destek ve dayanışma selamlarımızı yolluyoruz.

Krizle rağmen, otomotiv sektörünün büyük gruplarının kârları artarak devam ediyor. Bunun karşılığını ise biz işçiler daha çok hak kaybı, güvencesizlik ve sağlık koşullarımızın kötüleşmesiyle ödüyoruz.

Bu saldırıları boşa çıkartmanın tek imkanı, işçi sınıfının birleşip dayanışarak kavgasını koordine etmekten geçiyor. Süren bu kavgada bunun en iyi örneklerini Renault, Coşkunöz, Mako, Tofaş, Otosan'dan arkadaşlarımız ortaya koydukları mücadeleyle gösteriyorlar.

İşçilerin barışçıl hak arama mücadelesine karşı

devlet desteğiyle sivil çetelerin yaptıkları saldırıyı kabul etmiyoruz ve şiddetle kınıyoruz.

CGT-FESIM olarak, sizlerle eylemli dayanışma için her imkanı değerlendireceğiz. Bunun için Renault, Ford, Iveco (Fiat Group) işletmelerinin önünde mitingler de dahil olmak üzere eylemler gerçekleştirmeye çalışacağız.

Ve önerinize gelince, Bursa'ya arkadaşlarımızın dayanışma ziyareti yapıp yapamayacaklarına, arkadaşlarımızın imkanlarına bakarak karar vereceğiz.

CGT-FESIM olarak taleplerinizin gerçekleştirilmesi için verdiğiniz mücadelede yalnız olmadığınızı ve sizin haklı kavganızla dayanışmada olduğumuzu bildirmek istiyoruz.

Haklarımız ve sağlığımız için!

İş ve zenginliğin eşit dağılımı için!

Satılmamış sendika ve temsilcilerimizi özgürce seçme hakkı için!

Yaşasın işçilerin birliği!

*Diego Rejon Bayo
FESIM Genel Sekreteri
Barcelona - Mayıs 2015*

Metal işçilerinin sesi Hamburg'ta

Hamburg BİR-KAR İşçi Komisyonu, Bursa'da mücadeleyi sürdüren metal işçilerine yönelik olarak hazırladığı mesajla, metal işçilerinin sesini Almanya'daki sınıf kardeşlerine taşıdığını bildirdi.

Hamburg BİR-KAR İşçi Komisyonu'nun mesajı şöyle:

"Hamburg'dan metal işçisi sınıf kardeşlerimize!"

Renault, Bosch, Coskunöz, Tofaş, Ototrim ve Mako'nun yığıt işçileri olarak düşük ücret ve kölece çalışma koşullarına başlatmış olduğunuz onurlu mücadelenizi en içten devrimci duygularımızla selamlıyoruz.

Yirmi günü aşkın bir süredir fabrikalarınızın önünde yapmış olduğunuz çeşitli eylemlerle ve Kent Meydanı'nda gerçekleştirdiğiniz mitingle sesinizi tüm Türkiye'ye ve dünyaya duyurmuş bulunuyorsunuz.

Bizler MİB'in Facebook sayfası üzerinden

gelişmeleri an be an takip etmekteyiz. Bir mafya sendikası olduğu tartışmasız olan Türk Metal çetesine karşı başlattığınız mücadele, bu mafya bozuntusu çetelerin saldırısına uğramakta gecikmedi. Bu saldırıyı nefretle karşılıyor, şiddetle protesto ediyoruz. Bu saldırının hesabı Türk Metal çetesinden mutlaka sorulacaktır.

Başlatmış olduğunuz mücadeleyi buradaki işçi kardeşlerinize duyurmak, destek ve dayanışmayı büyütmek amacıyla, BİR-KAR İşçi Komisyonu'nun Almanca çıkarmış olduğu 'Türkiye'deki metal işçileriyle dayanışmaya' başlıklı bildiriye Hamburg'da kurulu Mercedes fabrikasında çalışan işçilere dağıttık. Bildiri dağıtım faaliyetimiz hem merakla karşılandı, hem de ilgi buldu. Kimi işçiler bilgi almak amaçlı sorular sordular.

Gelişmeleri izlemeye ve dayanışma çalışmalarını büyütmeye devam edeceğiz.

**Yaşasın metal işçilerinin onurlu mücadelesi!
Yaşasın sınıf dayanışması!"**

Alman burjuvazisi grevdeki makinistleri hedef gösteriyor

GDL'den bir temsilci, Alman demiryollarındaki greve ilişkin olarak gazetemize konuştu.

Alman Makinistler Sendikası'nın (GDL) yaklaşık on aydır demiryolu tekeli Deutsche Bahn'la (DB) sürdürdüğü toplu sözleşme görüşmelerinden sonuç alınamaması üzerine 4 Mayıs'ta başlayan ve 9 Mayıs'a kadar sürecek olan grevle ilgili dün Merkezi Frankfurt Tren İstasyonu'nda, BİR-KAR'ın da katıldığı miting yapıldı.

Bir önceki dönem DB ile yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde GDL heyetinde yer alan bir temsilci, mitingde yaptığımız görüşmede, Almanya demiryollarında yaşanan gelişmeleri gazetemize değerlendirdi. Temsilci şunları ifade etti:

"Zorlu bir kavga için değiliz. Koşullar pek de iç açıcı değil. Şu an herkes bize düşman. DB tekelinden tüm sermaye gruplarına, CDU ve SPD gibi siyasi partilerden DGB gibi sendikalara ve ağız birliği içindeki bütün medya kuruluşlarına kadar herkes mücadelemizi karalamaya ve yöneticilerimizi hedef tahtasına koymaya çalışıyor. Fakat biz haklarımızı almakta kararlıyız ve bu onları çileden çıkarıyor. Önümüzdeki aylarda, muhtemelen 7. ayda parlamentoda yeni bir yasa çıkartarak İşyeri Teşkilat Kanunu'nda değişikliğe giderek bizim gibi (makinistler ve pilot

sendikaları gibi) küçük sendikaları toplu sözleşme görüşmelerinden dışlayacaklar. Bizler bunun bilincinde olarak elimizi çabuk tutarak, yasadan önceki son şansımızı kullanmaya çalışıyoruz. Her zamanki gibi Alman kamuoyu kirli her yola başvurularak bize karşı kışkırtılıyor. Oysa biz çok ağır şartlarda çalışıyoruz. Yeni işçi almamak için uzun mesaiye, oldukça uzun mesai saatlerine mahkum ediliyoruz. Çoğumuz bu sebepten kaynaklı olarak eşimizi ve çocuklarımızı bile göremiyoruz. Çalışanların büyük çoğunluğunun ruhsal durumları bozulmuş durumda. Aslında biz hiç mesai olmasın demiyoruz, ama, bunun ayda elli saatle sınırlandırılmasını istiyoruz. Öte yandan, haftalık çalışma saatinin 38 olmasını istememiz de onları çığına çeviriyor.

Sosyal-demokrat parti grevimize karşı. Bu partinin grevimize karşı bir duruş içinde olması sizi şaşırtmamalıdır. Çünkü bu onların her zaman yaptığı bir şeydir. DGB'ye gelince; o da sosyal-demokrat iktidara koltuk değnekliliği yapıyor. Kısacası, desteğe ve dayanışmaya çok ihtiyacımız var. İlerici kamuoyunun arkamızda olmasına da. Kazanmamız çok büyük ölçüde buna bağlıdır."

Kızıl Bayrak / Frankfurt

ve meydanın çıkış noktalarında sloganlarla faşistleri protesto etti. Alanda bir süre yoğun polis korumasında konuşma yapan faşistler yine polis korumasında alandan çıkarılarak bir süre yürütüldü. Yürüyüşe engel olmaya çalışan onlarca anti-faşist polis tarafından darp edildi.

Neo-naziler'in yürüyüşünü engelleme çabaları bulunan her alanda bir süre daha devam ederken, daha sonra 500'ü aşkın kişi merkezi istasyona doğru bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / Frankfurt

Almanya grevlerle sarsılıyor!

Almanya'da talepleri karşılanmayan ve toplu iş sözleşmesinde yaşanan tıkanma nedeniyle sekinci kez greve başvuran demiryolu emekçilerinin grevi demiryolu ulaşımını felç etti.

Tren Makinistleri Sendikası'nın (GDL) başlattığı grev, 4 Mayıs'ta yük taşımacılığında tren seferlerinin durmasıyla başlamıştı. Gece saat 02.00 itibarıyla buna yolcu taşımacılığının da eklenmesiyle grevin etkisi daha da büyüdü.

Alman Demiryolları İşletmesi (Deutsche Bahn), her üç uzun mesafeli seferden birinin yapılacağını açıklayarak grevin etkisini perdelemeye çalışırken grev Alman devletini de tedirgin etmeye başladı.

GDL Sendikası'nı hedef alan Hristiyan Birlik (CDU/CSU) partilerinden Federal Meclis Grup Başkan Yardımcısı Michael Fuchs, demir ve havayollarında toplu sözleşme sürecine yasal düzenleme getirilmesini talep ederek grevden duyduğu hazımsızlığı dışavurdu.

Fuchs, "Bir sendika lideri yüz binlerce demiryolu yolcusuyla kedi fare oyunu oynuyor" ifadeleriyle grev ve sendika düşmanlığını gösterdi.

10 aydır devam eden anlaşmazlık boyunca bundan önce birçok kez greve giden GDL ve makinistler Alman medyası tarafından hedef gösterilmişti.

Çocuk yuvalarında süresiz grev

Uzun süredir kreşlerde hakkını arayan emekçiler de 8 Mayıs gününden itibaren süresiz grev kararı aldı. Ver.di Sendikası Başkanı Frank Bsirske, üyelerinin yüzde 93,44'ünün mücadele kararı aldığını belirterek çalışanların artık güzel sözlerle avutulamayacağını söyledi.

Grevden özellikle çocuk yuvaları, engelli tesisleri ve gençlik yardım merkezlerinin etkileneceği belirtildi.

Grevin ilk aşamada çocuk yuvalarında başlaması ve ardından diğer kurumları da kapsayarak devam etmesi planlanıyor.

Dünyada işçi ve emekçi eylemleri

Dünyanın dört bir yanında işçi ve emekçiler, hakları ve gelecekleri için greve çıkıyor, sokakları dolduruyor. Grev ve eylemliliklerin yanı sıra ezilen halklar ve anti-faşist güçler de ırkçılık ve faşizme karşı sokakları doldurdu.

Binlerce Aborjin sokağa çıktı

Avustralya Federal Hükümeti'nin Aborjinleri hedef alan politikalarını protesto etmek için Melbourne'de eylem düzenlendi. "Ellerini ana vatanımızdan çek!", "Topraklarımızı koruyun!" sloganlarını haykıran 6 bin kişi, yerli halkın yaşadığı bölgelere yapılan devlet yardımlarının kesintiye uğramasını protesto etti.

Federal Hükümet, Batı Avustralya eyaleti sınırları içinde bulunan Aborjinlere ait 140 yerleşim merkezini 'ekonomik sebepler'den dolayı kapatmayı planlıyor.

Ukrayna: Kahrolsun faşizm!

Geçtiğimiz yıl Odessa'da bulunan neo-Nazi çetelerin Sendikalar Evi'nde çıkardığı yangın sonucunda hayatını kaybeden onlarca kişi için 2 Mayıs günü anma yapıldı. Katliamda hayatını kaybedenlerin yakınları Kulikovo Meydanı'ndaki Sendikalar Evi'nin önünde bir araya gelerek "Kahrolsun faşizm!", "Unutmuyoruz, affetmeyiz, zaman gelir intikam alırız!" sloganlarını attı.

Kiev'de de 2 bin kişi eylem yaparak katledilenleri andı. Moskova, Donetsk ve Lugansk Halk Cumhuriyetleri'nin yanı sıra Avustralya, Polonya, İrlanda, İsviçre ve Fas'ta da anmalar yapıldı.

TAP pilotlarının grevi sürüyor

Portekiz Hava Yolları (TAP) pilotlarının, 1 Mayıs'ta başladığı 10 günlük grev kararlılıkla devam etti. Portekiz Sivil Havacılık Sendikası (SPAC), devletin şirketi özelleştirmesi kararına itiraz ediyor ve pilotların çalışma koşullarının iyileştirilmesini istiyor.

Grevden 3 bin uçuşun ve 300 bin yolcunun etkileneceği belirtilirken emekçilerin haklarını karşılamayan şirketin 70 milyon avro zarara uğrayacağı öngörüldü.

Baltimore'da 'zafer yürüyüşü'

ABD'de siyahi genç Freddie Gray'i katleden polislerin yargılanacağına açıklanması üzerine Baltimore'da 'zafer yürüyüşü' yapıldı. Hala binlerce asker ve polis tarafından abluka altında tutulan kentte sokağa çıkan binlerce kişi "Adalet yok, barış yok!" sloganını attı. Eylemciler sadece Freddie Gray değil, katledilen diğer siyahiler için de yargı sürecinin başlatılmasını istedi.

Ülkenin birçok kentinde de benzer eylemler yapıldı.

İsrail'de ırkçılık protestoları

Geçtiğimiz günlerde Etiyopya asıllı bir İsrail askerinin, polis tarafından dövülmesini gösteren bir video kaydının yayınlanması sonucunda Etiyopyalı Yahudiler, Kudüs ve Tel Aviv'de militan eylemler yaptı. 3 Mayıs günü Tel Aviv'in Rabin Meydanı'nda toplanan

eylemciler, polise taş ve şişe atarken polis, biber gazı ve ses bombalarıyla eylemcilere saldırdı.

İspanya'da posta grevi

İspanya'da üç ayrı sendikaya üye posta emekçileri, toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin tıkanması ve posta sektöründeki kesintileri protesto etmek için 4 Mayıs'ta greve gitti. TİS görüşmelerinde ilerleme sağlanamaması durumunda 15 ve 22 Mayıs tarihlerinde tekrar greve gidileceği ilan edildi.

Paris'te polis devletine protesto

Fransa'da yaşanan Charlie Hebdo katliamının ardından gündeme getirilen polis devleti uygulamalarının en kapsamlılarından olan yeni istihbarat yasa tasarısı protesto edildi. Paris'te Invalides Meydanı'nda toplanan binlerce kişi, "Özel hayata müdahale etmeyin", "Beni takibi bırak" yazılı dövizler taşıdı. Eylemde yasa tasarısının özel hayatı ihlal edeceğine vurgu yapıldı.

"Filistin Başkanı nerede?"

Gazzeli işçiler, artan yoksulluğa rağmen hükümetin kendileri ile ilgilenmediğine dikkat çekmek için Gazze'de eylem düzenledi. Filistin İşçi Sendikaları Birliği'nin çağrısıyla bir araya gelen işçiler, "İşçilerin istekleri görmezden gelinemez!", "İş probleminde çözüm istiyoruz!", "Filistin Başkanı nerede!" sloganlarını attı.

Üsküp'te hükümete öfke

Makedonya'nın başkenti Üsküp'te, 2 yıl önce bir gencin polis tarafından katledilmesinin hükümet tarafından gizlenmesini protesto etmek için Başbakanlık binası önünde toplanan eylemcilere polis saldırdı. Başbakanlık binasına taş ve yumurta atan eylemcilere polis, TOMA ve biber gazıyla saldırdı. Saldırı sırasında 34 eylemci yaralandı.

Akdeniz'de göçmen katliamları sürüyor

AB emperyalistleri, son aylarda Akdeniz'de yaşanan göçmen katliamları üzerinden sözde önlemler devreye sokarken yeni katliam haberleri geliyor. İtalya'nın güneyindeki Sicilya'nın açıklarında göçmen teknesi battı. Save the Children'ın verdiği bilgiye göre teknede bulunan 40'a yakın göçmen yaşamını yitirdi.

Bu yıl en az 1750 göçmen Akdeniz'de karga tulumba bindirildikleri bot ve gemilerin batması sonucu hayatını kaybetmişti.

İtalya'da eğitimde genel grev

İtalya'da eğitim emekçileri ve öğrencilerin Renzi ve kabinesinin gündeme getirdiği "İyi okul" adlı saldırı tasarısına karşı genel grev ve boykot yapıldı. 5 Mayıs'ta yapılan genel grev ve boykot nedeniyle ülke genelindeki okulların önemli bir kısmında ders yapılmadığı kaydedildi.

On binlerce eğitim emekçisi ve öğrenci, çeşitli kentlerde sokaklara çıkarken Roma'daki yürüyüşe 25 bin, Milano'dakine 20 bin, Bari'dekine de 15 bin kişinin katıldığı belirtildi.

Peru polisi katletti

Peru'nun güneyindeki Islay'da çevre katliamına yol açacak bakır madeni projesini durdurmak için yapılan eylemler sürüyor. 5 Mayıs'ta bir kez daha sokağa çıkan eylemcilerin yolu trafiğe kapamasını bahane ederek eyleme saldıran polis, 35 yaşındaki Henry Checcla adlı eylemciyi ateş açarak katletti.

Peru polisi, geçtiğimiz haftalarda yapılan eylemlere de vahşice saldırarak 61 yaşındaki bir çiftçiye katletmişti.

İstanbul DGB ve DLB Denizler'i andı

İstanbul DGB ve DLB, Türkiye gençlik hareketinde anlamlı bir yeri olan '555K' eyleminden adını alan çağrıyla, "5. ayın 5'inde saat 5'te" (17.00) anma gerçekleştirdi.

Eylem günü Kartal'da açılan standla eylemin çağrısı yapılırken Denizler'in fotoğrafının ve karanfillerin olduğu bir masada bulunan deftere gençlikten, işçi ve emekçilerden düşüncelerini yazmaları istendi.

İntiba önünden başlayan anma yürüyüşü boyunca "Denizler'in yolu devrime çıkar!", "Devrim bayrağı ellerimizde!" sloganları atıldı. Eylemde "1 Mayıs tutsaklarına özgürlük! İpek Bozkurt'a özgürlük!" yazılı pankart da yer aldı.

Anma etkinliği devrim ve sosyalizm davasında şehit düşenlerin anısına saygı duruşu ile başladı. DGB adına gerçekleştirilen konuşmada Denizler'in mirasına sahip çıkmanın 'düzene karşı devrim' çağrısını yükseltmekten geçtiği söylendi. Tüm gençliğe mücadele ve örgütlenme çağrısı yapıldı.

Konuşmanın ardından DLB tarafından hazırlanan sokak tiyatrosu ile Denizler'in idam anları canlandırılarak son sözleri okundu. Tiyatro izleyenlerce büyük alkış aldı. Anma, DGB tarafından gerçekleştirilen şiir dinletisi ile devam etti.

Üç Fidan Müzik Topluluğu ise 'Kızıldere' türküsünü ve 'Bize Ölüm Yok' marşını seslendirdi. Grup Yorum'a yönelik baskı politikalarına dikkat çekildi ve Grup Yorum'a sahip çıkma çağrısı yapıldı.

Daha sonra Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan konuşma gerçekleştirerek düzen siyasetini ve seçim oyununu teşhir etti. Doğan, Taksim yasağını tanımama çağrısı yaparak baskıların, tutuklamaların, gözaltıların kendilerini yıldıramayacağı belirtti ve "Çözüm ne seçimde ne mecliste! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" dedi. 1 Mayıs'ta Taksim barikatlarında gözaltına alınarak tutuklanan İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt'a sahip çıkma çağrısını da yineleyen Doğan, tüm baskılara, tutuklamalara, yasaklara karşı düzene karşı devrim mücadelesini büyüteceklerini söyledi.

Konuşmanın ardından mücadele alanlarında devrim davasını büyütme çağrısı ile anma etkinliği sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

Devrimci önderler Bakırköy'de anıldı

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, İstanbul Bakırköy'de yaptığı eylemle, 6 Mayıs 1972'de katledilen devrimci önderler Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı andı.

Bakırköy Carosel önünde bir araya gelen sınıf devrimcileri kortej oluşturarak Bakırköy Meydanı'na yürüdü. Anma Denizler şahsında tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla sürdü.

Saygı duruşunun ardından BDSP adına yapılan konuşmada Denizler'in miras bıraktığı devrimci mücadele ve değerlerin komünistlerin elindeki en önemli savaş silahlarından biri olduğu vurgulandı. Denizler'in, İbolar'ın, Mahirler'in, Mazlumlar'ın mirasının bugünkü temsilcisi olan komünistlerin bu değerleri yere düşürmeyeceği ifade edildi. Konuşmada son olarak Denizler'in yolunun düzene değil devrime çıktığı ifade edildi. Tüm işçilere, emekçilere gençlere devrim mücadelesini büyütme çağrısı yapılarak konuşma sonlandırıldı.

BDSP temsilcisinin ardından söz Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan'a bırakıldı.

Doğan konuşmasına Denizler şahsında tüm devrim şehitlerini selamlayarak başladı. Konuşmasının devamında Denizler'in yolunun parlamentoya değil devrime çıktığını ifade etti. Doğan şunları söyledi:

"Bizler seçimleri çözüm olarak görmüyoruz. Asıl çözüm işçi sınıfının örgütlü mücadelesini büyütmeyle, sokaklara çıkmakla mümkündür. Bizler bunu işçi ve emekçilere anlatmak için adayız. Düzenin seçim

oyununa karşı devrimci sınıf mücadelesini büyütme görevini yerine getiriyoruz. Birileri sandığı çözüm olarak gösteriyor. Bizler ise mücadeleyi direnişi, örgütlenmeyi çözüm olarak görüyoruz. Herkesi işçi sınıfının sosyalist iktidarı için düzene karşı devrim mücadelesine davet ediyoruz."

Konuşmasının devamında Bursa'daki metal işçilerinin Türk Metal çetesine ve sermayeye karşı verdikleri onurlu mücadelelerini selamlayan Doğan, metal işçilerinin onurlu mücadelesiyle dayanışmayı büyütme çağrısı yaptı. İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İpek Bozkurt ve tüm 1 Mayıs tutsaklarının serbest bırakılması gerektiğini vurguladı.

DLB adına yapılan konuşmada ise Denizler'in üniversitelerden sokaklara inerek devrim mücadelesini büyüttükleri ifade edildi. Denizler'in mücadele bayrağını genç komünistlerin taşıdığı vurgulandı. Son olarak gençlik DLB saflarında Denizler'in davasını büyütme çağrısı yapıldı.

Anma programı Küçükçekmece Emekçi Kadın Korosu tarafından okunan devrim marşları ve şiirlerle sonlandırıldı.

Çevredeki çok sayıda genç ve emekçi anmaya katıldı ve izledi. Coşkuyla gerçekleştirilen anmaya BYUA işçileri ve Bakırköy Meydanı'nda stand açan HDP'liler de katıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Denizler 43. ölüm yıldönümünde anıldılar

İdam edilmişlerinin 43. yıldönümünde Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan yapılan yürüyüş ve basın açıklamalarıyla anıldı.

Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde Cafetto önünde toplanmaya başlayan öğrenciler önce çeşitli enstrümanlarla yaptıkları müziklerle anmaya çağırıldı. Burada Gündoğdu Marşı eşliğinde Denizler için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından ise Denizler'in resminin olduğu pankartın arkasında yürüyüşe geçildi.

Yoğun polis ablukasının olduğu yürüyüş boyunca faşistlerin sıklıkla kullandığı kafelerin önüne gidilip ajitasyonlar gerçekleştirildi.

Ardından tekrar Cafetto önüne gelinerek yürüyüş sonlandırıldı. Burada basın açıklaması yapıldı. Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in ailelerine yazdıkları

son mektupların okunmasının ardından da yine enstrümanlar eşliğinde türküler söylenerek anma sonlandırıldı.

Bolu İzzet Baysal Heykeli önünde bir araya gelen gençlik örgütleri, "Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için Denizler'in yolundayız!" şiarlı pankartla Kardelen Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Meydanda yapılan basın açıklamasıyla anmaya son verildi.

Emek Gençliği, FKF, Gençlik Muhalefeti, HDP Gençlik, Komünist Gençlik ve SGDF tarafından örgütlenen anmaya, Sosyalist Kamu Emekçileri ve BDSP de destek verdi.

Manisa Emek Demokrasi ve Barış Platformu'nun çağrısıyla Manolya Meydanı'nda toplanan kitle eylemi sloganlarla başladı. Atılan sloganlardan sonra EDBP adına basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasının ardından eylem şiirler okunarak sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir - Bolu - Manisa

ODTÜ'de geleneksel 'Devrim Yürüyüşü' gerçekleştirildi

Geleneksel "ODTÜ Devrim Yürüyüşü" büyük bir coşkuyla gerçekleştirildi.

Denizler'in katledilişinin 43. yılında yapılan geleneksel "Devrim Yürüyüşü" için ODTÜ A1 kapısında 16.30'da buluşarak toplu girme kararı üzerine ilerici-devrimci gençlik örgütleri 16.00 sularında kapıda toplanmaya başladı.

Özel güvenliklerin geçen senelerdeki kimlik kontrolü dayatması bu sene gerçekleşmeyerek herkesin kimliksiz geçişi sağlanmış oldu. Geçen senelerdeki toplu giriş bu sene gerçekleşmedi ve ilerici-devrimci gençlik örgütleri parçalı şekilde yerleşmeye eylemsiz olarak girdi.

Buna karşın DGB'liler A1 kapısı girişinden itibaren flama ve pankartlarını açarak ve yolu tek şeritli olarak kapatıp Devrim Yürüyüşü'nün başlayacağı Fizik binası önüne kadar sloganlarla yürüdü.

Kitle "Denizlerin yolundan devrime yürüyoruz!", "Gençlik birliğe devrime DGB'ye!", "Eşit parasız bilimsel anadilde eğitim!", "Bozuk düzende sağlam çark olmaz!", "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!" sloganları ile alana coşkulu bir şekilde ilerledi. Ayrıca Bursa'daki metal işçilerinin mücadelesini unutmayan DGB'liler, sıkça "Metal işçisi yol gösteriyor!", "Yolumuz işçi sınıfının yoludur!" sloganlarını atarak metal direnişini selamlar. "Gençlik birliğe, DGB'ye!", "Yolumuz işçi sınıfının yoludur!" ve "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!" yazılımlarıyla okul donatıldı.

Fizik Binası önünde ise Anarşistler, DGB, Devrimci Güç, DÖB, Emek Gençliği, Gençlik Muhalefeti, Kaldıraç, KP, LGBTİ oluşumlar, Öğrenci Kolektifleri, ODTÜ'den çeşitli öğrenci kulüpleri ve yürüyüş için alana gelen bağımsız pek çok öğrenci 17.30'da başlayacak yürüyüşte bulundu.

Ortak program bu topraklarda devrim ve sosyalizm mücadelesi uğruna ölen yiğitler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından okunan basın açıklamasında Denizlerin yolunda devrim ve sosyalizm mücadelesinin her geçen gün daha da büyüdüğüne vurgu yapıldı. Ardından Mustafa Suphi, Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Mazlum Doğan, Habip Gül ve sermaye devletinin katlettiği diğer canlar "Yaşıyor!" sloganlarıyla ölümsüzleştirildi.

Sloganlarla Fizik önünde toplu şekilde bekleyen ilerici-devrimci öğrenciler burada renkli ve coşkulu bir görüntü oluşturdular. Daha sonra ODTÜ öğrencileri adına ortak bir basın açıklaması okunarak 18.00 sularında Devrim Yürüyüşü'ne başlandı.

Sloganların ardından kitle yürüyüşe geçti. Anarşistlerin hemen arkasında yer alan DGB korteje

"Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!", "Parti sınıf devrim sosyalizm!", "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!" ve "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganlarıyla korteje güç kattı. Yürüyüş sırasında sıkça Denizlerin yolunun devrim ve sosyalizm mücadelesine çıktığı ve kendilerinin TİP reformizminden kopuşunun devrimci niteliği hatırlatılarak "Reformizme geçit vermeyeceğiz!", "Kahrolsun düzen partileri!" ve "Denizlerin yolu devrime çıkar!" sloganları atıldı.

Rektörlük önünden Yurtlar Kavşağı'na doğru kortejler boyunca onlarca farklı pankart arkasında ilerleyen yüzlerce öğrenci ODTÜ'ye devrim coşkusunu bir kez daha taşıdı. Yurtlar Kavşağı'ndan Çarşı yolu boyunca ilerlerken bazı gruplar coşkulu bir şekilde koşarak yürüyüşe canlı bir atmosfer kattılar. Anarşistler meşalelerini yakarak ve "İsyan" diye bağırarak hızlı bir şekilde koşarken, LGBTİ'ler ve Öğrenci Kolektifleri de bu yolu koşarak geçtiler.

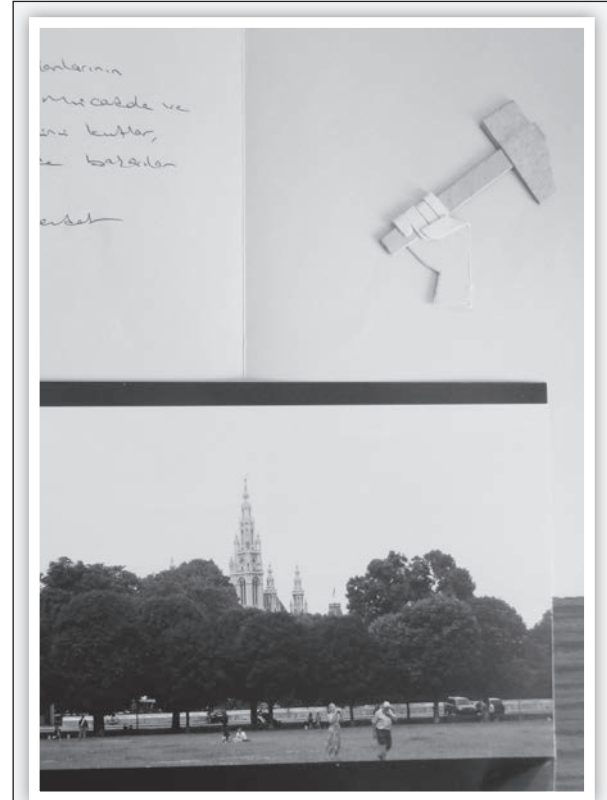
Yürüyüş sırasında genç komünistlerin eylemi de coşkuyu artıran bir diğer unsur oldu. Denizler'in dalgasını kitlelere militan bir tarzda taşıyan komünistler "Gençlik Partiyeye TKİP'ye!" sloganları ile kitleye yer yer eşlik ederken, yürüyüş güzergâhında pek çok farklı noktanın "TKİP" yazılımları ile donatılması dikkat çekti.

Devrim Stadyumu'na gelindiğinde ise geleneksel "DEVİRİM" yazısı için sahada işaret edilen alanlar boyu öğrenciler yerlerini almaya başladı. Bu sırada havai fişekler atıldı, halaylar çekildi, stadyumun dört bir yanı farklı öğrenci örgütlerinin pankartları ile donatıldı. Devrimci Güç, Mühendislik binası çatı katında meşalelerini yakarak pankart sallandırma eylemi gerçekleştirdi.

Havanın kararmaya yaklaşması ile birlikte yüzlerce öğrenci mumlarını yakarak DEVİRİM yazısını ateşlediler. Ardından "Özgürlük", "İsyan", "Devrim" ve "Sosyalizm" gibi farklı şiarlarını haykırarlardan zılgıt çekenlere, kimisi zafer işaretleri kimisi havaya kalkık yumrukları ile yüzlerce öğrenci sahadan stadyuma doğru koşmaya başladı. Koşunun ardından "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganı kitlesel bir şekilde atıldı.

Daha sonra Grup Emeğe Ezgi "Çav Bella" marşı ile öğrencileri selamladı. Yüzlerce öğrenci ODTÜ DEVİRİM Stadyumu'nda yumrukları havaya kalkık bir şekilde hep bir ağızdan Çav Bella Marşı'nı söyleyerek ODTÜ'nün devrimci mirasına sahip çıktıklarını gösterdi. Grup Emeğe Ezgi konserinin ardından Grup Abdal sahne alarak Devrim Yürüyüşü'nü selamladı. Coşkulu konserler sonunda geleneksel Devrim Yürüyüşü programı sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Devrimci tutsaklardan 1 Mayıs mesajları...

Merhaba *Kızıl Bayrak* emekçileri,
Enternasyonal proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı proletarya sosyalizmine olan inanç ve bağlılığımızla kutluyoruz.

2015 1 Mayıs'ının Türkiye ve dünya işçi sınıfının sermaye sınıfına karşı mücadelesini sınıfa karşı sınıf, kapitalizme karşı sosyalizm perspektifiyle yükselteceği bir gün olması dileğiyle çalışmalarınızda başarılar diliyoruz, selamlarımızı iletiyoruz. Görüşeceğiz!..

Ercan Akpınar
Sincan Hapishanesi KDÖ
1 No'lu F Tipi C.İ.K. C-71 - Sincan / Ankara

Kızıl Bayrak çalışanlarının 1 Mayıs birlik, mücadele ve dayanışma gününü kutlar, mücadelelerinizde başarılar dilerim.

Cevdet Bayır
1 No'lu F Tipi C.İ.K. / Kocaeli

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/18 * 8 Mayıs 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

**“Hitler bir imha savaşı istedi.
Ona istediğini vereceğiz.”**

J. Stalin

**BÜYÜK ANTİFAŞİST ZAFERİN
70. YILI!**